

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

7. november 2002 *

I de forenede sager T-141/99, T-142/99, T-150/99 og T-151/99,

Vela Srl, Milano (Italien),

Tecnagrind SL, Barcelona (Spanien),

ved advokat G.M. Scarpellini, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Cattabriga, som befuldmægtiget, bistået af avocat M. Moretto, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand i sag T-141/99 om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 540 af 9. marts 1999, hvorved det tilskud, der var blevet ydet Vela Srl ved Kommissionens beslutning K(92) 1494 af 30. juni 1992 om tilkendelse af støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, jf. forordning (EØF) nr. 4256/88, inden

* Processprog: italiensk.

for rammerne af projekt nr. 92.IT.06.001, benævnt »Aktion i form af et demonstrationsprojekt med henblik på indførsel og udvikling af luffa cylindrica i dårligt stillede europæiske områder«, blev ophævet, i sag T-142/99 om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 541 af 4. marts 1999, hvorved det tilskud, der var blevet ydet Sonda Srl ved Kommissionens beslutning K(93) 3401 af 26. november 1992 om tilkendelse af støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, jf. forordning (EØF) nr. 4256/88, inden for rammerne af projekt nr. 92.IT.06.057, benævnt »Pilot- og demonstrationsprojekt med henblik på nedbringelse af produktionsomkostningerne og anvendelsen af gødningsstoffer ved solsikkedyrkning«, blev ophævet, i sag T-150/99 om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 532 af 4. marts 1999, hvorved det tilskud, der blev bevilget Tecnagrind SL ved Kommissionens beslutning K(93) 3395 af 26. november 1992 om tilkendelse af støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, jf. forordning (EØF) nr. 4256/88, inden for rammerne af projekt nr. 93.ES.06.031, benævnt »Aktion i form af et demonstrationsprojekt med henblik på mangesidig udnyttelse af vetiver (Vetiveria Zizanioides) i middelhavsområdet«, blev ophævet, i sag T-151/99 om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 533 af 4. marts 1999, hvorved det tilskud, der blev bevilget Tecnagrind SL ved Kommissionens beslutning K(96) 2235 af 13. september 1996 om tilkendelse af støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, jf. forordning (EØF) nr. 4256/88, inden for rammerne af projekt nr. 95.ES.06.005, benævnt »Aktion i form af et demonstrationsprojekt med henblik på forarbejdning af ricin (Ricinus Communis) på landbrugsbedrifterne for at opnå naturlige aromastoffer«, blev ophævet,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, samt dommerne K. Lenaerts og J. Azizi,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 20. februar 2002,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsfor skrifter

- 1 For at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i henhold til artikel 158 EF fik strukturfondene ved Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 185, s. 9) til opgave navnlig at fremme udviklingen og strukturtilpasningen i de tilbagestående regioner samt at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturerne og fremme af udviklingen af landbrugsdistrikterne i lyset af reformen af den fælles landbrugspolitik [artikel 1, stk. 1, og artikel 1, stk. 5, litra a) og b)]. Denne forordning blev ændret ved Rådets forordning nr. 2081/93 af 20. juli 1993 (EFT L 193, s. 5).
- 2 I den oprindelige udgave bestemmes i artikel 5, stk. 2, litra e), i forordning 2052/88, at strukturfondenes finansielle interventioner kan antage form af støtte til teknisk bistand og undersøgelser som forberedelse til aktioner. I den ved forordning nr. 2081/93 ændrede udgave bestemmes, at strukturfondenes finansielle interventioner kan erhverves i form af støtte til teknisk bistand, herunder foranstaltningerne vedrørende forberedelse, vurdering, overvågning og evaluering af aktionerne samt pilot- og demonstrationsprojekter.

- 3 Den 19. december 1988 udstedte Rådet forordning (EØF) nr. 4256/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen (EFT L 374, s. 25). Denne forordning blev ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2085/93 af 20. juli 1993 (EFT L 193, s. 44).
- 4 I artikel 8 i forordning nr. 4256/88 bestemmes i den oprindelige udgave, at EUGFL's bidrag i forbindelse med den interventionsform, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, litra e), i forordning nr. 2052/88, kan vedrøre gennemførelse af pilotprojekter til fremme af udviklingen af landdistrikterne, herunder udvikling og bedre udnyttelse af skovene (første led) og gennemførelse af demonstrationsprojekter, der skal vise landbrugerne de faktiske muligheder ved produktionssystemer, -metoder og teknikker, der svarer til målene for reformen af den fælles landbrugspolitik (fjerde led). I den ændrede udgave, nemlig forordning nr. 2085/93, bestemmer denne artikel, at EUGFL inden for en grænse på 1% af sin årlige bevillingsramme kan finansiere gennemførelse af pilotprojekter vedrørende tilpasning af landbrugsstrukturerne og som led heri også skovbrugsstrukturerne og fremme af udviklingen i landdistrikterne og gennemførelse af demonstrationsprojekter, herunder projekter til udvikling og bedre udnyttelse af skovene samt projekter til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der skal vise de faktiske muligheder, som systemer, metoder og teknikker, der er i overensstemmelse med målene for den fælles landbrugspolitik, frembyder inden for produktion og forvaltning.
- 5 Den 19. december 1988 udstedte Rådet ligeledes forordning (EØF) nr. 4253/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1). Denne forordning blev ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 (EFT L 193, s. 20).
- 6 Det fremgår af 12. betragtning til forordning nr. 4253/88, at fondenes interventioner inden for fællesskabsstøtterammerne først og fremmest [skal] tage form

af samfinansiering af operationelle programmer. Retningslinjerne for denne intervention fastlægges i artikel 17 i samme forordning, som ændret.

- 7 Forordning nr. 4253/88, som ændret, fastsætter ligeledes bestemmelserne om betaling af den finansielle støtte (artikel 21), kontrol med de finansierede aktioner (artikel 23) og nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten (artikel 24).

- 8 I artikel 23, stk. 2, i den ændrede forordning nr. 4253/88 bestemmes for så vidt angår den finansielle kontrol:

»Uden at gribe ind i den kontrol, medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, og med forbehold af traktatens artikel 206 og den inspektion, der foretages på grundlag af traktatens artikel 209, litra c), kan tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen, bl.a. ved stikprøvekontrol, på stedet kontrollere de aktioner, der finansieres af struktur-fondene, og forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Inden en kontrol på stedet underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat derom for at opnå den fornødne hjælp. Kommissionens anvendelse af eventuel kontrol på stedet uden varsel sker efter aftaler, der er indgået i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser inden for rammerne af partnerskabet. Embedsmænd eller andre repræsentanter for medlemsstaten kan deltage i kontrollen.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet til konstatering af betalingsanmodningens formelle rigtighed. Tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol og skal deltage, hvis den berørte medlemsstat anmoder derom.

Kommissionen påser, at dens kontrol koordineres, således at det undgås, at kontrollen af samme forhold gentages inden for samme tidsrum. Den pågældende medlemsstat og Kommissionen giver straks hinanden meddelelse om resultaterne af den gennemførte kontrol.«

9 I artikel 24 i forordning nr. 4253/88, som ændret, bestemmes for så vidt angår nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten:

»1. Hvis gennemførelsen af en aktion eller foranstaltning hverken synes at berettige, at der ydes en del af eller hele den bevilgede finansielle støtte, foretager Kommissionen en passende undersøgelse af sagen inden for rammerne af partnerskabet og anmoder bl.a. medlemsstaten eller de myndigheder, som denne har udpeget til iværksættelsen af aktionen, om at fremsætte deres bemærkninger inden for en given frist.

2. Efter denne undersøgelse kan Kommissionen nedsætte eller suspendere støtten for aktionen eller den berørte foranstaltning, hvis undersøgelsen bekræfter en uregelmæssighed eller en betydelig ændring, der berører aktionens eller foranstaltningens art eller gennemførelsesvilkår, og som ikke har været forelagt Kommissionen til godkendelse.

3. Ethvert beløb, der inddrives som uretmæssigt udbetalt, skal tilbagebetales til Kommissionen. På ikke-tilbagebetalte beløb påløber der morarenter i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser og ifølge nærmere regler, som Kommissionen skal vedtage efter procedurerne i afsnit VIII.«

Faktiske omstændigheder

- 10 Nærværende sager vedrører fire af de fem projekter, der på grundlag af artikel 8 i forordning nr. 4256/88 blev forelagt mellem januar 1992 og marts 1995 af en række selskaber tilhørende en lille gruppe af fysiske personer.
- 11 Sag T-141/99 vedrører et projekt forelagt af det italienske selskab Vela Srl (herefter »Vela«) med henblik på indførelse og fremme af luffa cylindrica i de dårligt stillede regioner i Europa. Sag T-142/99 vedrører et projekt forelagt af det italienske selskab Sonda Srl (herefter »Sonda«), som ejes af Vela, og har til formål at nedbringe produktionsomkostningerne og anvendelsen af gødningsstoffer ved solsikkedyrkning. Sag T-150/99 vedrører et projekt forelagt af det spanske selskab Tecnagrind SL (herefter »Tecnagrind«) vedrørende mangesidig udnyttelse af vetiver (*Vetiveria Zizanioides*) i middelhavsområdet. Sag T-151/99 vedrører et projekt forelagt af Tecnagrind vedrørende forarbejdning af ricin (*Ricinus Communis*) på landbrugsbedrifterne for at opnå naturlige aromastoffer. I den i foregående præmis nævnte periode forelagde det italienske selskab Faretra Srl (herefter »Faretra«) ligeledes et projekt vedrørende udvikling af »trægræsning«.

Luffa-projektet

- 12 Den 17. januar 1992 sendte Vela en ansøgning til Kommissionen om fællesskabsstøtte til et demonstrationsprojekt inden for landbrug og industriel

udnyttelse i tilknytning til indførelse og fremme i visse ugunstigt stillede regioner i Europa af luffa cylindrica, en plante af græskarfamilien, hvis frugt, når den er moden, giver et fiberholdigt frugtkød, som er meget holdbart (projekt nr. 92.IT.06.001, herefter »Luffa-projektet«)

- 13 Det fremgår af denne ansøgning, at Luffa-projektet skulle gennemføres på Troglias landbrugsejendom beliggende i Alghero i Sassari-provinsen (Italien). Formålet med dette projekt var at erstatte kemiske og syntetiske stoffer i produkter, der ikke anvendes som levnedsmidler, med bionedbrydelige stoffer. Vela erklærede, at man havde erhvervet fremragende faglig ekspertise på materialeområdet, og at man fortsatte forskningen på dette område. Selskabet redegjorde for kontakter med det landbrugsvidenskabelige fakultetet ved universitetet i Sassari og med provinstilsynet for landbrug og skovbrug i Sassari, der begge havde vist interesse for projektet.
- 14 Af menneskelige ressourcer krævede Luffa-projektet en projektansvarlig for en periode på 26 måneder/mand, en produktansvarlig for en periode på 28 måneder/mand, en teknisk ansvarlig for en tilsvarende periode, en agronom for en periode på 24 måneder/mand og landbrugsmedarbejdere for en periode på 140 måneder/mand. Luffa-projektets samlede budget var på 2 310 000 ECU. Vela anmodede om en fællesskabsstøtte på 75%, dvs. 1 732 500 ECU. Selskabet agtede at finansiere 10% af projektet, dvs. 231 000 ECU, via Troglias landbrugsbedrift, mens de resterende 15% skulle finansieres af regionalfondene. Selskabet præciserede, at det havde opnået garanti fra italienske selskab SoFIM (herefter »SoFIM«) for, at det stillede sig som garant for 25% af medfinansieringsbeløbet til Luffa-projektet i form af et indskud på kontokurant i tilfælde af forsinkelser med udbetalingen af støtte fra de regionale myndigheder i Sassari.
- 15 Ved beslutning K(92) 1492 af 30. juni 1992 (herefter »beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Luffa-projektet«) tildelte Kommissionen Vela støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen til Luffa-projektet (artikel 1).

- 16 I artikel 2 i denne beslutning fastsættes gennemførelsesperioden for Luffa-projektet til 45 måneder fra datoen for vedtagelse af denne beslutning, dvs. fra den 30. juni 1992 til den 31. marts 1996.
- 17 I artikel 3 i samme beslutning bestemmes, at de samlede udgifter til Luffa-projektet, der er anslået til 2 310 000 ECU, er fuldt støtteberettigede, og Fællesskabets maksimumsbidrag fastsættes til 1 470 000 ECU. I samme artikel tilføjes, at støttebeløbet, såfremt de endelige støtteberettigede udgifter viste sig at være lavere end oprindeligt fastsat, ville blive nedsat forholdsmæssigt ved udbetalingen af restbeløbet.
- 18 Det fremgår af finansieringsplanen i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Luffa-projektet, at resten af finansieringen af Luffa-projektet skulle afholdes af henholdsvis provinstitilsynet i Sassari med 350 000 ECU og Vela med 490 000 ECU.
- 19 I henhold til de finansielle betingelser fastsat i bilag II til samme beslutning har Kommissionen ret til med henblik på at kontrollere de finansielle oplysninger vedrørende de forskellige udgifter at anmode om at se alle originale bilag eller en bekræftet kopi heraf og til at foretage en undersøgelse på stedet eller til at kræve, at de pågældende dokumenter fremsendes (punkt 5). Det præciseres ligeledes, at Fællesskabet, såfremt en af de betingelser, der er opstillet i dette bilag, ikke overholdes, eller hvis der gennemføres aktioner, der ikke er nævnt i bilag I, kan suspendere, nedsætte eller ophæve støtten og kræve tilbagebetaling af allerede udbetalte beløb (punkt 10).
- 20 Den 24. september 1992 udbetalte Kommissionen en første rate på 584 000 ECU.

- 21 Den 3. maj 1993 anmodede Vela om udbetaling af anden rate på 438 000 ECU. Kommissionen foretog i perioden fra den 19. til den 23. juli 1993 en administrativ og finansiel kontrol på stedet og aflagde besøg på forsøgsmarkerne, men kunne ikke konstatere nogen særlige uregelmæssigheder og udbetalte anden rate.
- 22 Ved skrivelser af 11. og 23. marts 1994 meddelte Vela Kommissionen, at SoFIM havde hævet sin finansielle støtte fra 580 000 til 840 000 ECU, eftersom provinstilsynet i Sassari ikke havde tildelt den finansiering på 350 000 ECU, som var fastsat i beslutningen om tilkendelse af støtte til Luffa-projektet.
- 23 Den 11. juni 1996 modtog Kommissionen fra Vela en anmodning om udbetaling af resten af fællesskabsstøtten, dvs. 438 000 ECU.
- 24 I perioden fra den 22. til den 26. juli 1996 foretog Kommissionen en kontrol på stedet. Bortset fra, at visse udgifter ikke var støtteberettigede, blev der ikke bemærket nogen særlige uregelmæssigheder ved denne lejlighed.
- 25 Den 17. december 1996 udbetalte Kommissionen resten af fællesskabsstøtten.

Girasole-projektet

- 26 Den 8. september 1993 forelagde Sonda Kommissionen en ansøgning om fællesskabsstøtte til en pilot- og demonstrationsprojekt med henblik på ned-

bringelse af produktionsomkostningerne og anvendelsen af gødningsstoffer ved solsikkedyrkning (projekt nr. 93.IT.06.057, herefter »Girasole-projektet«).

- 27 Det fremgik af ansøgningen, at Girasole-projektet skulle gennemføres på landbrugsbedriften Santa Margherita beliggende i Sassari-provinsen (Italien). Dette projekt havde til formål at nedbringe de tekniske og energimæssige omkostninger i forbindelse med dyrkning af solsikker ved hjælp af en tildækningsmetode, som bestod i at udbrede vandtætte presenninger på markerne, som skulle forhindre ukrudt i at gro og samtidig medføre store vandbesparelser ved kunstvanding. Gennemførelsen af projektet krævede deltagelse af mindst 14 medarbejdere.
- 28 Ved beslutning K(93) 3401 af 26. november 1993 (herefter »beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Girasole-projektet«) tildelte Kommissionen Sonda støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, til Girasole-projektet (artikel 1).
- 29 I artikel 2 i denne beslutning fastsættes gennemførelsesperioden for Girasole-projektet til 26 måneder, dvs. fra den 1. november 1993 til den 31. december 1995.
- 30 De samlede udgifter til Girasole-projektet var 1 235 000 ECU. I henhold til artikel 3 i samme beslutning udgjorde de støtteberettigede udgifter 1 036 000 ECU, og Fællesskabets maksimale finansielle bidrag blev fastsat til 777 000 ECU. I samme artikel tilføjes, at støttebeløbet, såfremt de endelige støtteberettigede udgifter viser sig at være lavere end oprindeligt fastsat, ville blive nedsat forholdsmæssigt ved udbetalingen af restbeløbet.

- 31 Det fremgår af finansieringsplanen i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte til Girasole-projektet, at resten af finansieringen af Girasole-projektet, dvs. 458 000 ECU, påhviler Sonda.
- 32 I henhold til de finansielle betingelser fastsat i bilag II til samme beslutning har Kommissionen ret til med henblik på at kontrollere de finansielle oplysninger vedrørende de forskellige udgifter at anmode om at se alle originale bilag eller en bekræftet kopi heraf og til at foretage en undersøgelse på stedet eller til at kræve, at de pågældende dokumenter fremsendes (punkt 5). Det præciseres ligeledes, at Fællesskabet, såfremt en af de betingelser, der er opstillet i dette bilag, ikke overholdes, eller hvis der gennemføres aktioner, der ikke er nævnt i bilag I, kan suspendere, nedsætte eller ophæve støtten og kræve tilbagebetaling af allerede udbetalte beløb (punkt 10).
- 33 Den 11. januar 1994 udbetalte Kommissionen en første rate på 310 800 ECU svarende til 40% af fællesskabsstøtten til Sonda. Den 11. januar 1995 udbetalte den anden rate svarende til 233 100 ECU. Den 31. maj 1996 udbetalte den resten af fællesskabsstøtten.
- 34 I 1997 blev Sonda overtaget af Vela ved en fusion.

Vetiver-projektet

- 35 Den 15. september 1993 forelagde Tecnagrind Kommissionen en ansøgning om fællesskabsstøtte til et demonstrationsprojekt med henblik på mangesidig udnyttelse af vetiver (*Vetiveria Zizanioides*), en plante med meget hårdføre og trævlede rødder, i middelhavsområdet (projekt nr. 93.ES.06.031, herefter »Vetiver-projektet«).

- 36 Det fremgår af ansøgningen, at formålet med Vetiver-projektet var at udvikle dyrkningen af vetiver for at bekæmpe jorderosion på grundlag af en selvfinansieringsteknik knyttet til salg til parfumeindustrien af essenser udvundet af denne plante.
- 37 Vetiver-projektet omfattede leje af et areal på 10 ha i 30 måneder, forberedelse af jorden til dyrkning af vetiver, udgifter til rådgivning og teknisk kontrol, der blev anslået til 10 måneder/mand, leje af en mobil turbodestillationsenhed til udvinding af essenser, indkøb af instrumenter og udstyr til brug ved kontrol af planterne og af slutprodukterne, personaleudgifter, der blev anslået til ti måneder/mand samt diverse udgifter til eksterne laboratorier, til godkendelser og til specialiserede teknikere og forskere.
- 38 Ved beslutning K(93) 3395 af 26. november 1993 (herefter »beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Vetiver-projektet«) tildelte Kommissionen Tecnagrind støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, til Vetiver-projektet (artikel 1).
- 39 I artikel 2 i denne beslutning fastsættes gennemførelsesperioden for Vetiver-projektet til 30 måneder mellem januar 1994 og juni 1996.
- 40 De samlede udgifter til Vetiver-projektet var 1 261 131 ECU. I henhold til artikel 3 i samme beslutning udgjorde de støtteberettigede udgifter 1 237 125 ECU, og det maksimale fællesskabsbidrag var fastsat til 927 843 ECU. I samme artikel tilføjes, at støttebeløbet, såfremt de endelige støtteberettigede udgifter viste sig at være lavere end oprindeligt fastsat, ville blive nedsat forholdsmæssigt ved udbetalingen af restbeløbet.

- 41 Det fremgår af finansieringsplanen i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte til Vetiver-projektet, at resten af finansieringen af Vetiver-projektet, dvs. 333 288 ECU, påhviler Tecnagrind.
- 42 I henhold til de finansielle betingelser fastsat i bilag II til samme beslutning har Kommissionen ret til med henblik på at kontrollere de finansielle oplysninger vedrørende de forskellige udgifter at anmode om at se alle originale bilag eller en bekræftet kopi heraf og til at foretage en undersøgelse på stedet eller til at kræve, at de pågældende dokumenter fremsendes (punkt 5). Det præciseres ligeledes, at Fællesskabet, såfremt en af de betingelser, der er opstillet i dette bilag, ikke overholdes, eller hvis der gennemføres aktioner, der ikke er nævnt i bilag I, kan suspendere, nedsætte eller ophæve støtten og kræve tilbagebetaling af allerede udbetalte beløb (punkt 10).
- 43 Den 13. januar udbetalte Kommissionen en første rate til Tecnagrind på 371 137 ECU svarende til 40% af fællesskabsstøtten til Vetiver-projektet.
- 44 Den 19. januar 1995 udbetalte den anden rate på 278 352 ECU svarende til 30% af fællesskabsstøtten.
- 45 Den 24. december 1996 fremsendte Tecnagrind sin endelige rapport om Vetiver-projektet til Kommissionen. Selskabet fremsendte den 12. februar og den 27. marts 1997 supplerende dokumenter.
- 46 Den 20. marts 1997 anmodede den Kommissionen om udbetaling af restbeløbet på 278 353 ECU. Den 5. juni 1997 genfremsatte den sin anmodning over for Kommissionen.

- 47 Den 12. juni 1997 meddelte Kommissionen Tecnagrind, at den ville iværksætte en generel teknisk og regnskabsmæssig kontrol af alle projekter finansieret på grundlag af artikel 8 i forordning nr. 4256/88 og godkendt af Kommissionen, og at den på grund af omfanget af denne kontrol først kunne foretage udbetalingen ca. fem måneder senere.

Ricino-projektet

- 48 Den 31. marts 1995 forelagde Tecnagrind Kommissionen en ansøgning om fællesskabsstøtte til et demonstrationsprojekt med henblik på forarbejdning af ricin (*Ricinus Communis*) på landbrugsbedrifterne for at opnå naturlige aromastoffer (projekt nr. 95.ES.06.005, herefter »Ricino-projektet«).
- 49 Det fremgår af ansøgningen, at formålet med Ricino-projektet var at dyrke ricin og forarbejde den for ved hjælp af en naturlig gæringsproces at opnå en ferskenaroma, som er meget kostbar at udvinde fra frugter. Ricino-projektet skulle påvise rentabiliteten af en sådan dyrkning og medføre jobskabelse. Gennemførelsen blev overdraget det andalusiske kooperative selskab Campo de Paterna. To andre spanske selskaber, Codema SA (herefter »Codema«) og Genforsa SA (herefter »Genforsa«) skulle deltage i Ricino-projektet og hver især bidrage med en finansiering på 5%.
- 50 Ved beslutning K(96) 2235 af 13. september 1996 (herefter »beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet«) tildelte Kommissionen Tecnagrind støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen, til Ricino-projektet (artikel 1).

- 51 I henhold til artikel 2 i denne beslutning skulle fællesskabsfinansieringen dække perioden mellem den 1. september 1996 og den 30. juni 1999.
- 52 Gennemførelsen af Ricino-projektet skulle forløbe over 28 måneder mellem september 1996 og december 1998. De samlede udgifter til dette projekt blev anslået til 1 264 674 ECU. I artikel 3 i denne beslutning bestemmes, at de støtteberettigede udgifter udgjorde 1 262 674 ECU, og at det maksimale fællesskabsbidrag var fastsat til 947 005 ECU. I samme artikel tilføjes, at støttebeløbet, såfremt de endelige støtteberettigede udgifter viste sig at være lavere end oprindeligt fastsat, ville blive nedsat forholdsmæssigt ved udbetalingen af restbeløbet.
- 53 Det fremgår af finansieringsplanen i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte til Ricino-projektet, at resten af finansieringen af Ricino-projektet påhviler henholdsvis Tecnagrind med 191 401 ECU, Codema med 63 134 ECU og Genforsa med 63 134 ECU.
- 54 I henhold til de finansielle betingelser fastsat i bilag II til samme beslutning har Kommissionen ret til med henblik på at kontrollere de finansielle oplysninger vedrørende de forskellige udgifter at anmode om at se alle originale bilag eller en bekræftet kopi heraf og til at foretage en undersøgelse på stedet eller til at kræve, at de pågældende dokumenter fremsendes (punkt 5). Det præciseres ligeledes, at Fællesskabet, såfremt en af de betingelser, der er opstillet i dette bilag, ikke overholdes, eller hvis der gennemføres aktioner, der ikke er nævnt i bilag I, kan suspendere, nedsætte eller ophæve støtten og kræve tilbagebetaling af allerede udbetalte beløb (punkt 10).
- 55 Den 20. januar 1997 udbetalte Kommissionen en første rate til Tecnagrind på 378 802 ECU svarende til 40% af fællesskabsstøtten til Ricino-projektet.

- 56 Den 15. maj 1997 fremsendte Tecnagrind den foreløbige tekniske rapport til Kommissionen om, hvor langt man var kommet med gennemførelsen af Ricino-projektet.
- 57 Den 7. juli 1997 anmodede Tecnagrind Kommissionen om at udbetale anden rate af fællesskabsstøtten.

Pascolo Arboreo-projektet

- 58 Den 8. september 1993 forelagde Faretra Kommissionen en ansøgning om støtte til et pilotprojekt om udvikling af miljøvenlig, ekstensiv husdyravl i middelhavsområdet kaldet »skovgræsning« (projekt nr. 93.IT.06.058, herefter »Pascolo Arboreo-projektet«). Ved sin beslutning af 26. november 1993 tildelte Kommissionen Faretra støtte fra EUGFL på 890 625 ECU til Pascolo Arboreo-projektet. Hele denne støtte er blevet udbetalt til Faretra.

Kontrol på stedet i juli og november 1997

- 59 Efter at Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (herefter »Revisionsretten«) havde gennemført kontrol af et irsk projekt i januar 1997, besluttede Kommissionen at foretage kontrol af en række projekter, der havde modtaget støtte i henhold til artikel 8 i forordning nr. 4256/88, fordi den havde mistanke om, at der fandtes et organiseret netværk, som svigagtigt tilegnede sig fællesskabsstøtte. Luffa-, Girasole-, Pascolo Arboreo-, Vetiver- og Ricino-projekterne blev underlagt denne kontrol.

- 60 Ved skrivelser af 10. juni 1997 informerede Kommissionen Vela, Sonda og Tecnagrind om, at den i henhold til artikel 23 i forordning nr. 4253/88 agtede at gennemføre kontrol på stedet af det eller de projekter, som de pågældende selskaber havde ansvaret for.
- 61 Kontrollen på stedet af Vetiver- og Ricino-projekterne fandt sted i perioden fra den 22. til den 25. juli 1997. Den blev gennemført af tjenestemænd fra Generaldirektoratet (GD) for Landbrug og Generaldirektoratet for Finanskontrol og af Kontoret for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Tjenestemændene fra GD for Finanskontrol og fra OLAF udarbejdede efterfølgende rapporter om deres konklusioner. En ansat i Intervención General del Estado (afdeling af det spanske finansministerium) bistod ved fællesskabstjenestemændenes kontrol.
- 62 På grundlag af konklusionerne i de i foregående præmis nævnte rapporter skønnede Kommissionen, at den var i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at kunne indlede proceduren om suspension af støtten til Vetiver- og Ricino-projekterne, og den besluttede at foretage en kontrol af de italienske projekter.
- 63 Ved skrivelser af 23. september 1997 informerede Kommissionen Vela og Sonda om, at den agtede at foretage en kontrol på stedet af Luffa-projektet og Girasole-projektet på grundlag af artikel 23 i forordning nr. 4253/88 fra den 10. november 1997. En tilsvarende skrivelse blev sendt til Faretra vedrørende Pascolo Arboreo-projektet.
- 64 Denne kontrol fandt sted i perioden fra den 10. til den 14. november 1997, først i Milano og dernæst i Sassari. Formålet var at kontrollere Luffa-, Girasole- og Pascolo Arboreo-projekterne og at supplere den kontrol af Vetiver- og Ricino-projekterne, som var blevet foretaget i juli 1997. Kontrollen blev gennemført af tjenestemænd fra Generaldirektoratet for Landbrug, Generaldirektoratet for

Finanskontrol og OLAF. Tjenestemænd fra Ragioneria Generale dello Stato (den generelle regnskabstjeneste i Italien) deltog heri. Tjenestemanden fra Generaldirektoratet for Finanskontrol udarbejdede efterfølgende en rapport, hvori han anbefalede, at proceduren med henblik på suspension af støtten til de pågældende projekter og tilbagesøgning af de beløb, der uberettiget var udbetalt til disse projekter, blev indledt. Tjenestemændene fra den italienske administration udarbejdede ligeledes en rapport, hvori der blev gjort rede for en række forhold, som blev konstateret ved kontrollen i perioden fra den 10. til den 12. november 1997 i Vela hovedsæde i Milano.

Administrativ procedure

- 65 Ved skrivelser af 3. april 1998 meddelte Kommissionen Vela, Sonda og Tecnagrind, at den i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88 ville undersøge den økonomiske støtte, som var blev tildelt det/de projekt/projekter, de havde ansvaret for, og at den havde besluttet at indlede den i ovennævnte artikel i forordning nr. 4253/88 og punkt 10 i bilag II til hver af beslutningerne om tilkendelse af støtte omhandlede procedure, såfremt denne undersøgelse viste forhold, der kunne udgøre uregelmæssigheder. Disse forhold var præciseret i skrivelserne.
- 66 Kommissionen gav Vela, Sonda og Tecnagrind seks uger til at fremsende forklaringer samt regnskabsbilag og administrative dokumenter, hvoraf det fremgik, at de forpligtelser, der var blevet pålagt dem i forbindelse ved tilkendelsen af EUGFL-støtten, var blevet opfyldt fuldt ud.
- 67 Parallelt hermed tilsendte Kommissionen Den Italienske Republik en anmodning om at fremsætte bemærkninger vedrørende Luffa- og Girasole-projekterne og Kongeriget Spanien en tilsvarende anmodning vedrørende Vetiver- og Ricino-projekterne.

- 68 Ved skrivelser af 19. juni 1998 fremsatte Vela og Tecnagrind deres bemærkninger til henholdsvis Luffa- og Girasole-projekterne og Vetiver- og Ricino-projekterne.

Den anfægtede beslutning i sag T-141/99

- 69 Ved beslutning af 9. marts 1999 (herefter »den anfægtede beslutning i sag T-141/99«) ophævede Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 den finansielle støtte til Vela og krævede tilbagebetaling af et beløb på 1 470 000 EUR.

- 70 I denne beslutning fastslår Kommissionen navnlig følgende:

»1) I henhold til beslutningen om tilkendelse af støtte skulle den del af de tilladte udgifter til projektet [Luffa], der ikke dækkes af fællesskabsstøtten, nemlig 840 000 ECU, være omfattet af en finansiering, som støttemodtageren skulle tilrettelægge. Konstateringerne i forbindelse med kontrolbesøget [i november 1997] gav anledning til tvivl om medfinansieringen af projektet [Luffa].

2) Den fælles undersøgelse af regnskabsbilagene vedrørende det pågældende projekt og de fire øvrige projekter, der ligeledes har modtaget støtte i henhold til artikel 8 i forordning nr. 4256/88, har gjort det muligt at påvise et system af interne, finansielle strømme mellem de støttemodtagende selskaber, nogle selskaber, som er associeret med disse og andre selskaber med tilknytning til dem. De projekter, der er tale om (og de tilsvarende støttemodtagende selskaber), er dette projekt (støttemodtager: Vela Srl), projekt nr. 9[3].IT.06.057 (støttemodtager: Sonda Srl), projekt nr. 93.IT.06.058 (støttemodtager: Faretra Srl), projekt nr. 93.ES.06.031 (støttemodtager:

Tecnagrind SL), projekt nr. 95.ES.06.005 (støttemodtager: Tecnagrind SL). De associerede parter er Claudio Zarotti og Marco Troglia. De selskaber, der er knyttet til de associerede parter, er AITEC Srl, Noesi Sas og Azienda agricola Barrank. De krydsende finansielle strømme mellem disse selskaber, de associerede parter og de tilknyttede selskaber nærmer sig 10 mia. ITL, dvs. omkring 65% af de udgifter, der er oplyst til Kommissionen (eller forventede udgifter for så vidt angår de endnu ikke afsluttede projekter) for samtlige fem projekter. Kommissionens tjenestegrene har kortlagt alle de interne, finansielle strømme, og det fremgår, at de implicerede selskaber for størstedelens vedkommende tilhører den samme snævre gruppe af fysiske personer. Systematisk udlicitering mellem de selskaber, der har modtaget støtte i forbindelse med de fem projekter, har skabt en indgående post, hvis økonomiske berettigelse ikke er blevet begrundet, og som på uberettiget vis udgør støttemodtagerens medfinansiering.

- 3) De udgifter, der er faktureret støttemodtageren af Faretra Srl, Sonda Srl, AITEC Srl, Baldassar[r]e, Azienda agricola Barrank og Claudio Zarotti, et beløb (omkring 3 000 000 000 ITL) svarende til 60% af de samlede oplyste udgifter til projektet, er ikke dokumenteret. De fire underleverandører (Faretra Srl, Sonda Srl, AITEC Srl, Baldassar[r]e) var omfattet af kontrakter om tilrådighedsstillelse af personale, udstyr og specifik kompetence. Den kontrol, der er foretaget på grundlag af disse fire underleverandørers regnskabsbøger og inventaroversigter, har afsløret, at disse ikke var i besiddelse af hverken personale eller specifikt udstyr. De manglede altså kompetence, og intet berettiger deres deltagelse i gennemførelsen af projektet [Luffa]. Endvidere har disse forskellige selskaber ikke afholdt nogen udgifter, der kan berettige faktureringen.

- 4) Adskillige fakturaer, der er udstedt af andre selskaber, er ikke tilstrækkeligt underbyggede eller afslører et misforhold mellem den betalte pris og den leverede tjeneste. Det drejer sig navnlig om følgende:
 - a) en faktura på 61 882 002 ITL (ca. 29 000 ECU) betalt til selskabet Magenta Finance for en »Oplysningshåndbog til landmænd«; denne håndbog kunne ikke fremlægges for Kommissionens inspektører

b) en faktura på 20 939 ECU betalt til Detentor for »honorarer i tilknytning til en forundersøgelse samt til udkast og tegninger af en prototype på en presse til koldpresning af ”luffa”-balle«

c) en faktura på 133 057 ECU betalt til Cedarcliff for bl.a. en oversigt over 160 virksomheder, som støttemodtageren skulle gennemføre oplysningsforanstaltninger over for. Støttemodtageren har ikke kunne fremlægge nogen dokumentation for den fakturerede pris i forhold til den leverede ydelse.«

Den anfægtede beslutning i sag T-142/99

71 Ved beslutningen af 4. marts 1999 (herefter »den anfægtede beslutning i sag T-142/99«) ophævede Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 den finansielle støtte til Sonda og krævede tilbagebetaling af et beløb på 770 000 EUR.

72 I denne beslutning fastslår Kommissionen navnlig følgende:

»1) I henhold til beslutningen om tilkendelse af støtte skulle den del af de tilladte udgifter til projektet [Girasole], der ikke dækkes af fællesskabsstøtten, nemlig 458 000 ECU, være omfattet af en finansiering, som støttemodtageren skulle

tilrettelægge. Konstateringerne i forbindelse med kontrolbesøget [i november 1997] [...] gav anledning til tvivl om medfinansieringen af projektet [Girasole].

- 2) Den fælles undersøgelse af regnskabsbilagene vedrørende det pågældende projekt og de fire øvrige projekter, der ligeledes har modtaget støtte i henhold til artikel 8 i forordning nr. 4256/88, har gjort det muligt at påvise et system af interne, finansielle strømme mellem de støttemodtagende selskaber, nogle selskaber, som er associeret med disse og andre selskaber med tilknytning til dem. De projekter, der er tale om (og de tilsvarende støttemodtagende selskaber), er dette projekt (støttemodtager: Sonda Srl), projekt nr. 92.IT.06.001 (støttemodtager: Vela Srl), projekt nr. 93.IT.06.058 (støttemodtager: Faretra Srl), projekt nr. 93.ES.06.031 (støttemodtager: Tecnagrind SL), projekt nr. 95.ES.06.005 (støttemodtager: Tecnagrind SL). De associerede parter er Claudio Zarotti og Marco Troglia. De selskaber, der er knyttet til de associerede parter, er AITEC Srl, Noesi Sas og Azienda agricola Barrank. De krydsende finansielle strømme mellem disse selskaber, de associerede parter og de tilknyttede selskaber nærmer sig 10 mia. ITL, dvs. omkring 65% af de udgifter, der er oplyst til Kommissionen (eller forventede udgifter for så vidt angår de endnu ikke afsluttede projekter) for samtlige fem projekter. Kommissionens tjenestegrene har kortlagt alle de interne, finansielle strømme, og det fremgår, at de implicerede selskaber for størstedelens vedkommende tilhører den samme snævre gruppe af fysiske personer. Systematisk udlicitering mellem de selskaber, der har modtaget støtte i forbindelse med de fem projekter, har skabt en indgående post, hvis økonomiske berettigelse ikke er dokumenteret, og som på uberettiget vis udgør støttemodtagerens medfinansiering.
- 3) De udgifter, der er faktureret af to selskaber (Faretra Srl til et beløb på omkring 1 155 000 000 ITL og Noesi Sas til et beløb på omkring 830 000 000 ITL), og som svarer til 90% af de samlede oplyste udgifter til projektet (2 255 934 354 ITL), er ikke dokumenterede.

De to underleverandører var omfattet af kontrakter om tilrådighedsstillelse af personale, udstyr og specifik kompetence. Den kontrol, der er foretaget på grundlag af disse to underleverandørers regnskabsbøger og inventaroversig-

ter, har afsløret, at disse ikke var i besiddelse af hverken personale eller specifikt udstyr. De manglede altså kompetence, og intet berettiger deres deltagelse i gennemførelsen af det pågældende projekt. Endvidere har disse forskellige selskaber ikke afholdt nogen udgifter, der kan berettige faktureringen.«

Den anfægtede beslutning i sag T-150/99

73 Ved beslutningen af 4. marts 1999 (herefter »den anfægtede beslutning i sag T-150/99«) ophævede Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 den finansielle støtte til Tecnagrind og krævede tilbagebetaling af et beløb på 649 490 EUR.

74 I denne beslutning fastslår Kommissionen navnlig følgende:

»1) Den fælles undersøgelse af regnskabsbilagene vedrørende dette projekt og de fire øvrige projekter, der ligeledes har modtaget støtte i henhold til artikel 8 i forordning nr. 4256/88, har gjort det muligt at påvise et system af interne, finansielle strømme mellem de støttemodtagende selskaber, nogle selskaber, som er associeret med disse og andre selskaber med tilknytning til dem. De projekter, der er tale om (og de tilsvarende støttemodtagende selskaber), er dette projekt (støttemodtager: Tecnagrind SL), projekt nr. 92.IT.06.001 (støttemodtager: Vela Srl), projekt nr. 93.IT.06.057 (støttemodtager: Sonda Srl), projekt nr. 9[5].ES.06.005 (støttemodtager: Tecnagrind SL), projekt nr. 93.IT.06.058 (støttemodtager: Faretra Srl). De associerede parter er Claudio Zarotti og Marco Troglia. De selskaber, der er knyttet til de associerede parter, er AITEC Srl, Noesi Sas og Azienda agricola Barrank. De krydsende finansielle strømme mellem disse selskaber, de associerede parter og de tilknyttede selskaber nærmer sig 10 mia. ITL, dvs. omkring 65% af de udgifter, der er oplyst til Kommissionen (eller forventede udgifter for så vidt

angår de endnu ikke afsluttede projekter) for samtlige fem projekter. Kommissionens tjenestegrene har kortlagt alle de interne, finansielle strømme, og det fremgår, at de implicerede selskaber for størstedelens vedkommende tilhører den samme snævre gruppe af fysiske personer. Systematisk udlicitering mellem de selskaber, der har modtaget støtte i forbindelse med de fem projekter, har skabt en indgående post, hvis økonomiske berettigelse ikke er dokumenteret, og som på uberettiget vis udgør støttemodtagerens medfinansiering.

2) Oplysningerne i ansøgningen om støtte svarer ikke til virkeligheden:

a) I denne ansøgning oplyses det, at »[Tecnagrind] beskæftiger sig med levering af landbrugstjenester«. Men dette selskab blev oprettet den 25. januar 1993, og ansøgningen om støtte blev sendt til Kommissionen den 15. september 1993. Endvidere har dette selskab ikke udført noget arbejde.

b) Endvidere anføres det i ansøgningen, at »der er blevet gennemført en række forskningsundersøgelser og forsøg i samarbejde med fakultetet for fysisk geografi ved Universitetet i Murcia og med virksomheden La Alberca under den landbrugsvidenskabelige forskningstjeneste i Murcia-regionen«. Troglia, der er administrator og leder af projektet, bekræftede i forbindelse med kontrollen [i juli 1997], at forskningsundersøgelserne og forsøgene udelukkende var blevet gennemført af disse tjenester uden støttemodtagerens deltagelse.

3) I forbindelse med kontrolbesøget kunne [Tecnagrind] ikke fremlægge nogen form for dokumentation for medfinansieringen af projektet på 25%, som det var bestemt i punkt 7 i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte.

- 4) I den endelige rapport oplyses det, at det areal, hvor der vil blive dyrket vetiver til produktion og destillation af deres rødder, er på to hektar. Under kontrolbesøget kunne Kommissionens tjenestegrene konstatere, at kun en halv hektar var blevet opdyrket.

- 5) Det fremgår af fakturaen fra udlejeren af arealet, at marken var på fire hektar og ikke på ti hektar, som det fremgår af den endelige rapport. Endvidere fremgår det af de forskellige fakturaer, der blev fremlagt i forbindelse med kontrollen, at udgifterne til leje beløb sig til 712 000 ESP, mens der på budgettet var afsat 10 934 772 ESP til dette formål. Forskellen var blevet anvendt til at dække andre udgifter uden at indhente Kommissionens forudgående tilladelse hertil, sådan som det kræves i henhold til punkt 1 i bilag II til beslutningen.

- 6) Visse udgifter svarende til selskabets driftsomkostninger, som f.eks. honorarer til selskabet Asedem (regnskabs- og skatterådgiver) og telefonregninger (Troglia's italienske mobiltelefon), er tilskrevet projektet med 50%, uden at dette er berettiget. Derudover er der tilskrevet fakturaer for ydelser leveret efter projektets afsluttende fase, og som derfor ikke kunne komme i betragtning til medfinansiering.«

Den anfægtede beslutning i sag T-151/99

- 75 Ved beslutningen af 4. marts 1999 (herefter »den anfægtede beslutning i sag T-151/99«) ophævede Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 den finansielle støtte til Tecnagrind og krævede tilbagebetaling af et beløb på 378 802 EUR.

76 I denne beslutning fastslår Kommissionen navnlig følgende:

- »1) Den fælles undersøgelse af regnskabsbilagene vedrørende dette projekt og de fire øvrige projekter, der ligeledes har modtaget støtte i henhold til artikel 8 i forordning nr. 4256/88, har gjort det muligt at påvise et system af interne, finansielle strømme mellem de støttemodtagende selskaber, nogle selskaber, som er associeret med disse og andre selskaber med tilknytning til dem. De projekter, der er tale om (og de tilsvarende støttemodtagende selskaber), er dette projekt (støttemodtager: Tecnagrind SL), projekt nr. 92.IT.06.001 (støttemodtager: Vela Srl), projekt nr. 93.IT.06.057 (støttemodtager: Sonda Srl), projekt nr. 93.ES.06.031 (støttemodtager: Tecnagrind sl), projekt nr. 93.IT.06.058 (støttemodtager: Faretra Srl). De associerede parter er Claudio Zarotti og Marco Troglia. De selskaber, der er knyttet til de associerede parter, er AITEC Srl, Noesi Sas og Azienda agricola Barrank. De krydsende finansielle strømme mellem disse selskaber, de associerede parter og de tilknyttede selskaber nærmer sig 10 mia. ITL, dvs. omkring 65% af de udgifter, der er oplyst til Kommissionen (eller forventede udgifter for så vidt angår de endnu ikke afsluttede projekter) for samtlige fem projekter. Kommissionens tjenestegrene har kortlagt alle de interne, finansielle strømme, og det fremgår, at de implicerede selskaber for størstedelens vedkommende tilhører den samme snævre gruppe af fysiske personer. Systematisk udlicitering mellem de selskaber, der har modtaget støtte i forbindelse med de fem projekter, har skabt en indgående post, hvis økonomiske berettigelse ikke er dokumenteret, og som på uberettiget vis udgør støttemodtagerens medfinansiering.

Troglia, der er administrator for [Tecnagrind] og projektansvarlig, oplyste i forbindelse med kontrollen [i juli 1997] inspektørerne om, at [Tecnagrind] ikke var i besiddelse af den nødvendige praktiske kunnen til at udvikle et reduceret forarbejdningsanlæg, der kunne opfylde landmændenes behov, og derfor havde udliciteret denne opgave og mere generelt hele projektets industrielle fase til Vela. I forbindelse med den kontrol, som Kommissionens tjenestegrene foretog hos Vela i perioden fra den 10. til den 14. november 1997, der har modtaget støtte tildelt i henhold til artikel 8 i forordning nr. 4256/88, fremgik det, at dette selskab ikke var i besiddelse af specifikt personale eller udstyr. Følgelig så det ikke ud til, at selskabet var i besiddelse af den nødvendige praktiske viden, og Velas deltagelse i projektet som underleverandør var uberettiget.

- 2) Det fremgår, at der er indgået forskellige kontrakter med De Bartolomeis og med selskabet Cedarcliff til en samlet værdi af 155 800 ECU, dvs. over 12% af de samlede projektudgifter. I henhold til Troglia vedrørte de opgaver, der var udliciteret til Cedarcliff, projektets formidlingsfase. Disse fakturaer kunne ikke tilskrives projektet på dets starttidspunkt, da formidlingen skulle finde sted i projektets slutfase.

- 3) Under kontrolbesøget kunne der ikke fremlægges nogen dokumentation som garanti for, at det støttemodtagende selskab var i stand til at medfinansiere projektet med 25% som krævet i punkt 8.3 i bilag 1 til beslutningen om tilkendelse af støtte.

- 4) Visse udgifter svarende til selskabets driftsomkostninger, som f.eks. honorarer til selskabet Asedem (regnskabs- og skatterådgiver) og telefonregninger (Troglia's italienske mobiltelefon), er tilskrevet projektet med 50%, uden at dette er berettiget.«

Retsforhandlinger

- 77 Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor den 10. juni 1999 har Vela anlagt to sager med påstand om henholdsvis annullation af den anfægtede beslutning i sag T-141/99 og annullation af den anfægtede beslutning i sag T-142/99.

- 78 Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor den 21. juni 1999 har Tecnagrind anlagt to sager med påstand om henholdsvis annullation af den anfægtede beslutning i sag T-150/99 og annullation af den anfægtede beslutning i sag T-151/99.

- 79 På parternes begæring udsatte formanden for Rettens Tredje Afdeling i henhold til artikel 77, litra c), i Rettens procesreglement retsforhandlingerne i de fire sager, første gang indtil den 12. januar 2000 ved kendelser af 12. november 1999 og dernæst anden gang indtil den 12. april 2000 ved kendelser af 10. januar 2000. De skriftlige forhandlinger blev afsluttet den 14. marts 2001.
- 80 Efter at parterne er blevet hørt om dette punkt, har formanden for Rettens Tredje Afdeling ved kendelser af 29. november 2001 forenet sagerne med henblik på den mundtlige forhandling og domsafsigelse i henhold til procesreglementets artikel 50.
- 81 På grundlag af den refererende dommers rapport besluttede Retten (Tredje Afdeling) at indlede den mundtlige forhandling. I forbindelse med foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse opfordrede Retten parterne til at fremlægge visse bilag og besvare spørgsmål. Parterne efterkom disse anmodninger inden for de fastsatte frister.
- 82 Retsmødet, der oprindeligt var berammet til den 10. januar 2002, blev udsat til den 20. februar 2002 på anmodning fra sagsøgerne, der oplyste, at meddelelsen fra Rettens Justitskontor med Rettens skriftlige spørgsmål og angivelsen af datoen for retsforhandlingerne var fremkommet for sent.
- 83 Under retsmødet den 20. februar 2002 fremsatte parterne deres mundtlige indlæg og svarede på Rettens spørgsmål.

Parternes påstande

84 I hver enkelt sag har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Retten:

- annullerer den anfægtede beslutning og subsidiært nedsætter det støttebeløb, der skal tilbagebetales Kommissionen, til et niveau, der fastsættes i den verserende sag

- efterkommer de anmodninger om undersøgelsesforanstaltninger, der er fremsat i stævningen

- tilpligter Kommissionen at betale sagens omkostninger.

85 I hver enkelt sag har Kommissionen nedlagt påstand om, at Retten:

- frifinder Kommissionen

- tilpligter sagsøgeren at betale sagens omkostninger.

Realiteten

- 86 Under retsmødet har sagsøgerne anført, at søgsmålene, som det også fremgik af deres skriftlige indlæg, udelukkende havde til formål at få annulleret de anfægtede beslutninger. De tilføjede, at de summariske betragtninger vedrørende skadesgodtgørelse udelukkende var fremsat i retsbevarende øjemed og ikke i de foreliggende sager udgjorde et krav om erstatning, hvilket Retten noterede sig.
- 87 Endvidere har sagsøgerne, der repræsenteres af den samme advokat, og sagsøgte, der ligeledes repræsenteres af den samme advokat i de fire sager, efter foreningen af sagerne med henblik på den mundtlige forhandling og domsafsigelsen, haft adgang til alle elementer i akterne vedrørende disse sager, hvilket Retten noterede sig. Under disse omstændigheder må disse elementer anses for at udgøre en enkelt aktpakke vedrørende de fire sager.
- 88 Påstanden om annullation er i de fire sager baseret på fire identiske anbringender. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse og urigtig anvendelse af traktaten og den afledte rets bestemmelser samt magtfordrejning. Det andet anbringende støttes på manglende begrundelse og fejlagtig vurdering. Det tredje anbringende er baseret på en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

I — Det første anbringende: tilsidesættelse og urigtig anvendelse af traktaten og den afledte rets bestemmelser samt magtfordrejning

- 89 I alle fire sager er dette anbringende opdelt i to dele. I første del har sagsøgerne anført, at Kommissionen fejlagtigt har baseret kontrollen i juli og november 1997

på artikel 23 i forordning 4253/88 og sine skrivelser af 3. april 1998 og de anfægtede beslutninger på artikel 24 i samme forordning og har begået en magtfordrejning. I anden del, der er fremført subsidiært, gør de gældende, at Kommissionen ikke har anvendt nævnte bestemmelser i forordning nr. 4253/88 korrekt.

Anbringendets første del

- 90 Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke kunne påberåbe sig bestemmelserne i artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88 som retsgrundlag for kontrollen i juli og november 1997 og de anfægtede beslutninger. Det fremgår af punkt 5 og 10 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte, at disse generelle bestemmelser ikke kan anvendes. I sag T-141/99 har Vela tilføjet, at Kommissionen på baggrund af den kontrol, den havde gennemført i juli 1993 og juli 1996 forud for udbetalingen af henholdsvis anden rate og restbeløbet til Luffa-projektet, havde udtømt mulighederne for kontrol i henhold til punkt 5 i bilag II til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Luffa-projektet.
- 91 Sagsøgerne har gjort gældende, at kontrollen i juli og november 1997 ikke i realiteten havde til formål at kontrollere, at projekterne var blevet udført i overensstemmelse med artikel 8 i forordning nr. 4256/88. Denne kontrol blev udført som en del af en generel undersøgelse af svig. Den havde til formål at kontrollere de finansielle forbindelser mellem de selskaber, der gennemførte de forskellige projekter, og fokuserede på projekternes administrative og regnskabsmæssige aspekter, hovedsagelig retningslinjerne for medfinansiering. Kontrollen skulle derfor i henhold til sagsøgerne have været baseret på Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1) og på Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292, s. 2).

- 92 Retten konstaterer her, at parterne er enige om, at kontrollen i juli og november 1997 var baseret på artikel 23 i forordning nr. 4253/88.
- 93 Det fremgår endvidere af Kommissionens skrivelser af 10. juni og 23. september 1997, der er nævnt i præmis 60 og 63 ovenfor, og af de rapporter, som Kommissionen har fremlagt i sagen, og som er udarbejdet henholdsvis den 30. september 1997 af OLAF efter kontrollen foretaget i juli 1997 (herefter »OLAF-rapporten af 30. september 1997«) og den 18. december 1997 af Generaldirektoratet for Finanskontrol efter kontrollen foretaget i november 1997 (herefter »GD for Finanskontrols rapport af 18. december 1997«), at disse kontroller bestod i en kontrol af en materielle gennemførelse af de pågældende projekter og af den administrative, finansielle og regnskabsmæssige forvaltning af disse projekter, navnlig af de opgivne udgifters regelmæssighed og de støtte-modtagende selskabers overholdelse af den medfinansieringsforpligtelse, der var fastsat i beslutningerne om tilkendelse af støtte. Det fremgår bl.a. af GD for Finanskontrols rapport af 18. december 1997, at »da tidligere foretagne kontroller af isolerede projekter ikke muliggjorde indsamling af beviser for uregelmæssigheder eller svig, har kontrolgruppen valgt en overordnet fremgangsmåde, der fremmer krydskontrol mellem forskellige projekter, de forskellige støttemodtagere og andre deltagere« (s. 4 i rapporten).
- 94 Ved sine skrivelser af 3. april 1998, som er omhandlet i præmis 65 ovenfor, meddelte Kommissionen Vela, Sonda og Tecnagrind, at den i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88 ville foretage en undersøgelse af den støtte, de havde fået udbetalt via EUGFL. Den tilføjede, at denne undersøgelse viste visse forhold, som kunne udgøre uregelmæssigheder, hvorfor den havde besluttet at indlede den i artikel 24 i ovennævnte forordning og i punkt 10 i bilag II til hver af beslutningerne om tilkendelse af støtte nævnte procedure.
- 95 Da undersøgelsen af sagsakterne om projekterne bekræftede, at der var tale om uregelmæssigheder, traf Kommissionen på grundlag af artikel 24, stk. 2 og 3, i forordning nr. 4253/88 de anfægtede beslutninger om ophævelse af den i

beslutningerne om tilkendelse af støtte omhandlede støtte og krævede tilbagebetaling af de beløb, som de støttemodtagende selskaber havde modtaget fra EUGFL.

- 96 Det må undersøges, om Kommissionen med rette anvendte artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88 som grundlag for kontrolforanstaltningerne og som grundlag for de beslutninger, der er truffet i den verserende sag.
- 97 I henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 4253/88, som ændret, kan tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen, bl.a. ved stikprøvekontrol, på stedet kontrollere de aktioner, der finansieres af strukturfondene.
- 98 Det fremgår af disse generelle bestemmelser, at artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 4253/88, som ændret, giver tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen hjemmel til udførelse af kontrol med projekter, der modtager eller har modtaget støtte fra en strukturfond. Da andet ikke er anført, må det antages, at denne bestemmelse omhandler aktioner, der finansieres af en hvilken som helst strukturfond, navnlig EUGFL, Udviklingssektionen. Intet angiver, som sagsøgerne tilsyneladende hævder i deres skrivelser, at den pågældende bestemmelse kun finder anvendelse på aktioner, der er omfattet af finansielle interventioner, som den pågældende medlemsstat eller de myndigheder, som denne har udpeget, har truffet beslutning om, og som den pågældende medlemsstat har fremsendt til Kommissionen, og ikke på projekter, som dem, der er omhandlet i de anfægtede beslutninger, og som er omfattet af en finansiell intervention, som Kommissionen har truffet beslutning om.
- 99 Da det modsatte ikke fremgår, må det endvidere konstateres, at en kontrol på stedet baseret på artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 kan udføres af en hvilken som helst tjenestemand i Kommissionen, idet denne kontrol kan foretages i det pågældende projekts gennemførelsesfase, f.eks. efter en anmodning om

udbetaling af en del af støtten eller efter denne fase, og kan vedrøre såvel overensstemmelsen mellem den faktiske gennemførelse af projektet og de mål, der er fastsat i fællesskabsforordningen og i beslutningen om tilkendelse af støtte, som gennemførelsesbetingelsernes regelmæssighed, navnlig betingelserne for den finansielle og regnskabsmæssige forvaltning af projektet.

- 100 Det kan ikke udledes af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 4253/88, at Kommissionen ikke har ret til at foretage endnu en kontrol på stedet på grundlag af denne bestemmelse, når den faktiske gennemførelse af projektet er afsluttet, hvis projektet allerede har været genstand for en eller flere sådanne kontroller, f.eks. i forbindelse med anmodningerne om udbetaling af støtte. Der er heller ikke noget, der afskærer Kommissionens tjenestemænd eller repræsentanter fra i henhold til ovenstående bestemmelse at foretage en krydskontrol omfattende flere projekter, der har modtaget støtte fra EUGFL.
- 101 Enhver anden fortolkning af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 end den, der fremgår af de foregående tre præmisser, ville medføre, at Kommissionens forpligtelse i henhold til forordning nr. 2052/88 til at bidrage til en effektiv gennemførelse af den politik, som Fællesskabet fører gennem strukturfondene for at nå målet om økonomisk og social samhørighed, der er fastsat i artikel 158 EF, ikke ville have effektiv virkning.
- 102 Det må derfor konstateres, at Kommissionen i dette tilfælde havde hjemmel til at basere den i juli og november 1997 udførte kontrol på stedet af de projekter, der er omfattet af de anfægtede beslutninger, på artikel 23 i forordning nr. 4253/88.
- 103 Det fremgår af artikel 24, stk. 1, i den ændrede forordning nr. 4253/88, at Kommissionen, hvis gennemførelsen af en aktion eller foranstaltning hverken synes at berettige, at der ydes en del af eller hele den bevilgede finansielle støtte, foretager en passende undersøgelse af sagen og anmoder bl.a. medlemsstaten eller

de myndigheder, som denne har udpeget til iværksættelse af aktionen, om at fremsætte deres bemærkninger inden for en given frist.

- 104 Det må derfor konstateres, at Kommissionen, der efter gennemførelsen af kontrollen på stedet i juli og november 1997 havde mistanke om uregelmæssigheder, havde hjemmel til at anvende artikel 24, stk. 1, i forordning nr. 4253/88 som grundlag for at indlede den undersøgelsesprocedure, som er nævnt i dens skrivelser til Vela, Sonda og Tecnagrind af 3. april 1998.
- 105 I henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 kan Kommissionen efter gennemførelsen af den i stk. 1 i samme bestemmelse nævnte undersøgelse nedsætte eller suspendere støtten til aktionen eller den berørte foranstaltning, hvis den nævnte undersøgelse bekræfter en uregelmæssighed eller en betydelig ændring, der berører aktionens eller foranstaltningens art eller gennemførelsesvilkår, og som ikke har været forelagt Kommissionen til godkendelse. Som det ligeledes fremgår af retspraksis (Domstolens dom af 24.1.2002, C-500/99 P, Conserve Italia mod Kommissionen, Sml. I, s. 867, præmis 85-91), giver denne bestemmelse ligeledes Kommissionen hjemmel til at ophæve støtten, hvis det efter afslutningen af den i artikel 24, stk. 1, i forordning nr. 4253/88 anførte undersøgelse viser sig, at der foreligger en uregelmæssighed.
- 106 I henhold til artikel 24, stk. 3, i forordning nr. 4253/88 skal ethvert beløb, der inddrives som uretmæssigt udbetalt, tilbagebetales Kommissionen, og der påløber morarenter på ikke tilbagebetalte beløb.
- 107 På grundlag af konstateringerne i de to foregående præmisser må det fastslås, at Kommissionen i dette tilfælde, da den skønnede, at undersøgelsesproceduren havde bekræftet forekomsten af de uregelmæssigheder, der var mistanke om efter gennemførelsen af kontrollen i juli og november 1997, havde hjemmel til efter afslutningen af undersøgelsen at basere vedtagelsen af de anfægtede beslutninger på artikel 24 i forordning nr. 4253/88.

- 108 Sagsøgernes påstand om, at punkt 5 og 10 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte i de pågældende tilfælde ophævede muligheden for at anvende forordning nr. 4253/88, kan derfor ikke antages.
- 109 Det bestemmes således i punkt 5 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte: »Kommissionen har ret til med henblik på at kontrollere de finansielle oplysninger vedrørende de forskellige udgifter at anmode om at se alle originale bilag eller en bekræftet kopi heraf. Kommissionen kan foretage en sådan undersøgelse på stedet eller kræve, at de pågældende dokumenter fremsendes [...]« En sådan bestemmelse understreger blot de beføjelser til at gennemføre kontrol på stedet, som Kommissionen har i henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 4253/88, således at den på et hvilket som helst tidspunkt kan kontrollere regelmæssigheden af den finansielle og regnskabsmæssige forvaltning af det pågældende projekt, herunder projektets faktiske gennemførelsesfase, også selv om projektet tidligere har været genstand for kontroller på stedet.
- 110 I punkt 10 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte bestemmes følgende: »Såfremt en af de [finansielle] betingelser ikke overholdes, eller hvis der gennemføres aktioner, der ikke er nævnt i bilag I, kan Fællesskabet suspendere, nedsætte eller ophæve sit eget bidrag og kræve tilbagebetaling af allerede udbetalte beløb. Såfremt en sådan tilbagebetaling viser sig nødvendig, kan der opkræves renter. I sådanne tilfælde vil støttemodtageren få mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist fastsat af Kommissionen, inden støtten suspenderes, nedsættes, ophæves eller kræves tilbagebetalt.« Som sagsøgerne selv fastslår i deres stævning, svarer indholdet af en sådan bestemmelse til indholdet af artikel 24, stk. 2 og 3, i forordning nr. 4253/88.
- 111 Heraf følger, at bestemmelserne i punkt 5 og 10 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte ikke skal betragtes som et selvstændigt retsgrundlag, der kan fortrænge anvendelsen af de generelle bestemmelser i artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88, men som bestemmelser, der giver Kommissionen yderligere hjemmel for at vedtage de foranstaltninger og beslutninger, som den

har vedtaget i dette tilfælde. Kommissionen har således med rette i sine skrivelser af 3. april 1998 henvist til både artikel 24 i forordning nr. 4253/88 og punkt 10 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte som hjemmel for sine beslutninger om at indlede undersøgelsesprocedurer mod Luffa-, Girasole-, Vetiver- og Ricino-projekterne.

- 112 Sagsøgernes påstand om, at kontrollen i juli og november 1997 skulle have været baseret på forordning nr. 2988/95 og forordning nr. 2185/96, kan derfor ikke antages.
- 113 Bortset fra at nedlæggelsen af en sådan påstand understreger, hvor selvmodsiggende sagsøgernes argumentation er, idet de på den ene side hævder, at Kommissionen kun kunne basere sig på punkt 5 og 10 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte, og på den anden side hævder, at den burde have baseret sig på bestemmelserne i de forordninger, der er nævnt i foregående præmis, må det konstateres, at bestemmelserne i forordning nr. 2988/95 i henhold til 13. betragtning heri »kan supplere de nuværende bestemmelser«. I henhold til artikel 9, stk. 2, i samme forordning »kan Kommissionen foretage kontrol og inspektion på stedet på de betingelser, der er fastsat i reglerne for de enkelte sektorer«, mens det i artikel 10 i denne forordning bestemmes, at »[g]enerelle gennemførelsesbestemmelser om kontrol og inspektion på stedet vedtages på et senere tidspunkt«.
- 114 Disse generelle gennemførelsesbestemmelser er blevet udstedt ved forordning nr. 2185/96. Det fremgår af sjette betragtning til denne forordning, at de pågældende bestemmelser »ikke berører anvendelsen af de fællesskabsregler, der gælder i de enkelte sektorer, jf. artikel 9, stk. 2, i forordning [nr. 2988/95]«. I artikel 1 i samme forordning bestemmes, at »[i] denne forordning fastsættes de generelle supplerende bestemmelser, der i henhold til artikel 10 i forordning [nr. 2988/95] skal gælde«, og at »denne forordning [finder] anvendelse på alle områder af Fællesskabernes virksomhed«.

- 115 Det fremgår af de foregående to præmisser, at bestemmelserne i forordning nr. 2988/95 og nr. 2185/96 om Kommissionens beføjelser til at gennemføre kontrol på stedet finder anvendelse som supplement uden hensyn til Fællesskabets sektorspecifikke bestemmelser. De kan således ikke tilsidesætte den hjemmel, som de pågældende bestemmelser giver Kommissionen til at gennemføre kontrol på stedet med det formål at sikre beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.
- 116 Selv om artikel 23 i forordning nr. 4253/88 — en forordning, hvis karakter af en sektorspecifik fællesskabsbestemmelse i henhold til ovennævnte bestemmelser i forordning nr. 2988/95 og nr. 2185/96 sagsøgerne ikke har bestridt — i dette tilfælde gav Kommissionen en korrekt hjemmel til gennemførelse af kontrollen på stedet i juli og november 1997, var det ikke nødvendigt, at Kommissionen påberåbte sig disse i denne forbindelse.
- 117 Det fremgår af ovenstående gennemgang (præmis 92-116), at artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88 udgjorde en korrekt og tilstrækkelig hjemmel for Kommissionens kontrol på stedet i juli og november 1997 af de projekter, der er omfattet af de anfægtede beslutninger, for indledning af en undersøgelsesprocedure af de forskellige projekter samt for vedtagelse af de anfægtede beslutninger. Sagsøgernes argumentation, der fremgår af præmis 90 og 91 ovenfor, kan derfor ikke tiltrædes.
- 118 For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen burde have informeret dem korrekt om retsgrundlaget for, målet med og baggrunden for kontrollen i juli og november 1997 samt om det retsgrundlag, som den agtede at basere de anfægtede beslutninger på, således at de havde kunnet kontrollere lovligheden af de af Kommissionen påtænkte foranstaltninger og tilrettelægge deres forsvar ordentligt. De anfører, at de, da de ikke var klar over, at der ville blive foretaget kontrol af projekternes medfinansieringsmetode, ikke havde kunnet sikre sig bistand fra regnskabseksperter og administrative eksperter samt juridisk rådgivning, som kunne have bistået dem ved de krævede forklaringer.

119 Men for så vidt angår først og fremmest information af Vela, Sonda og Tecnagrind om retsgrundlaget for, målet med og baggrunden for kontrollen i juli og november 1997 konstaterer Retten i forbindelse med sag T-141/99 og T-142/99, at Kommissionen i sine skrivelser til Vela og Sonda af 10. juni 1997, hvori den meddelte, at den agtede at gennemføre kontrol på stedet af Luffa- og Girasole-projekterne (jf. præmis 60 ovenfor), oplyste, at hjemmelen for den påtænkte kontrol var artikel 23 i forordning nr. 4253/88. Den anmodede Vela og Sonda om i forbindelse med denne kontrol at lade dens tjenestemænd få adgang til al dokumentation, navnlig af regnskabsmæssig art, og til alle bilag vedrørende deres projekt, og om at lade dem mødes med personer, som kunne give dem forklaringer desangående.

120 I sine skrivelser til samme selskaber af 23. september 1997 (jf. præmis 63 ovenfor) oplyste Kommissionen dem om, at dens tjenestegrene i henhold til artikel 23 i forordning nr. 4253/88 ville foretage en kontrol på stedet af Luffa- og Girasole-projekterne fra 10. november 1997. Den oplyste, at dens tjenestemænd i forbindelse med denne kontrol ønskede at mødes med deres juridiske repræsentanter samt de tekniske og administrative ansvarlige for gennemførelsen af projekterne. Den anmodede om, at dens tjenestemænd under denne kontrol fik adgang til en række originale dokumenter nævnt i bilaget om det selskab, der havde ansvaret for projektet, og om selve projektet, samt til alle andre dokumenter i tilknytning til ovennævnte dokumenter, som måtte vise sig nødvendige ved udførelsen af kontrollen. Den meddelte dem ligeledes, at den navnlig ville være repræsenteret af tjenestemænd fra Generaldirektoratet for Finanskontrol og fra OLAF, og at det var planlagt, at repræsentanter for Ragioneria Generale dello Stato skulle deltage i kontrollen. Endelig anmodede den dem om straks at fremsende en kopi af deres statusopgørelser for perioden 1992-1996 for så vidt angik Vela og for perioden 1993-1996 for så vidt angik Sonda, en kopi af den detaljerede oversigt over udgifter fordelt i overensstemmelse med finansieringsplanen i beslutningerne om tilkendelse af støtte vedrørende henholdsvis Luffa-projektet og Girasole-projektet, og en kopi af udgiftsoversigten i forbindelse med Velas kontrakter med Tecnagrind, Sonda og Faretra for så vidt angik Luffa-projektet og i forbindelse med Sondas kontrakter med Tecnagrind, Vela og Faretra for så vidt angik Girasole-projektet.

121 I sag T-150/99 og T-151/99 konstaterer Retten, at Kommissionen i sin skrivelse til Tecnagrind af 10. juni 1997, hvori den meddelte, at den agtede at foretage

kontrol på stedet af Vetiver- og Ricino-projekterne (jf. præmis 60 ovenfor), oplyste selskabet om, at denne kontrol, der var planlagt til at finde sted den 22. og 23. juli 1997, ville blive gennemført på grundlag af artikel 23 i forordning nr. 4253/88. Den oplyste, at den i forbindelse med kontrollen ønskede at møde selskabets juridiske repræsentanter samt de ansvarlige for den tekniske, administrative og finansielle gennemførelse af projekterne. Den anmodede om, at dens tjenestemænd i forbindelse med denne kontrol fik adgang til en række originale dokumenter nævnt i bilaget om selskabet og projekterne, samt til alle andre dokumenter i tilknytning til ovennævnte dokumenter, som måtte vise sig nødvendige ved udførelsen af kontrollen. Den meddelte ligeledes Tecnagrind, at den navnlig ville være repræsenteret af tjenestemænd fra Generaldirektoratet for Finanskontrol og fra OLAF, og at det var planlagt, at repræsentanter for Intervención General de la Administración del Estado skulle deltage i kontrollen.

- 122 Det skal for så vidt angår sag T-150/99 tilføjes, at Tecnagrind har fremlagt en kopi af den skrivelse, som Kommissionen tilsendte selskabet den 12. juni 1997, og hvoraf det fremgår, at Kommissionen som svar på en anmodning fra Tecnagrind om udbetaling af restbeløbet fra EUGFL til Vetiver-projektet meddelte, at der ville blive gennemført en generel teknisk og regnskabsmæssig kontrol af projekter finansieret på grundlag af artikel 8 i forordning nr. 4253/88, og dette var baggrunden for dens beslutning om at suspendere den nævnte udbetaling (jf. præmis 47 ovenfor).
- 123 Det fremgår af de foregående fire præmisser, at Vela, Sonda og Tecnagrind var blevet informeret på en tilstrækkelig klar og præcis måde om, at den kontrol på stedet, som Kommissionen agtede at gennemføre, var baseret på artikel 23 i forordning nr. 4253/88 og ville bestå i en kontrol af den finansielle og regnskabsmæssige forvaltning af projekterne i deres helhed, herunder overholdelsen af forpligtelsen til medfinansiering i beslutningerne om tilkendelse af støtte. Selskaberne kunne ligeledes på grundlag af disse oplysninger udlede, at Kommissionens tjenestemænd agtede at foretage krydskontrol af de forskellige projekter, de var ansvarlige for.
- 124 Det faktum, at Kommissionen først efter gennemførelsen af kontrollerne i juli og november 1997 i sine skrivelser af 3. april 1998 på grundlag af resultaterne af

disse kontroller præciserede sin kritik af den medfinansieringsmetode, som de støttemodtagende selskaber havde valgt, og opfordrede disse selskaber til at fremsætte deres bemærkninger hertil, kan ikke betragtes som et udtryk for manglende klarhed i Kommissionens skrivelser af 10. juni og 23. september 1997 for så vidt angår formålet med den kontrol, som blev meddelt i disse skrivelser.

- 125 Hvad angår dernæst informationen af Vela, Sonda og Tecnagrind om retsgrundlaget for Kommissionens vedtagelse af de anfægtede beslutninger konstaterer Retten for så vidt angår sag T-141/99 og T-142/99, at Kommissionen i sine skrivelser til Vela og Sonda af 10. juni 1997 (jf. præmis 60 ovenfor) henledte disse selskabers opmærksomhed på de foranstaltninger, der kunne blive truffet i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88 efter afslutningen af undersøgelsesproceduren.
- 126 Det fremgår endvidere af den skrivelse af 3. april 1998, som Kommissionen tilsendte Vela, Sonda og Tecnagrind (jf. præmis 65 ovenfor), at den oplyste, at den ville foretage en undersøgelse i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88 og i lyset af de elementer, der eventuelt kunne udgøre uregelmæssigheder, havde besluttet at indlede den i denne bestemmelse og i punkt 10 i bilag II til den pågældende beslutning om tilkendelse af støtte omhandlede procedure. Kommissionen understregede efter at have gjort rede for sine klagepunkter, at disse kunne udgøre en uregelmæssighed eller en betydelig ændring i henhold til ovennævnte bestemmelse i forordning nr. 4253/88. Den henledte ligeledes de støttemodtagende selskabers opmærksomhed på de foranstaltninger, som den kunne blive foranlediget til at træffe på grundlag af stk. 2 og 3 i denne bestemmelse, hvis uregelmæssighederne blev bekræftet efter afslutningen af den indledte undersøgelse.
- 127 De oplysninger, der er gengivet i de to foregående præmisser, var tilstrækkeligt klare og præcise til, at Vela, Sonda og Tecnagrind kunne afgrænse retsgrundlaget for den undersøgelsesprocedure, som Kommissionen agtede at indlede, og for de beslutninger, som denne kunne tænkes at træffe efter afslutningen af nævnte procedure. Det skal endvidere bemærkes, at sagsøgerne i deres skrivelse af 19. juni 1998 i deres bemærkninger til de påstande, som Kommissionen havde fremsat i

sine skrivelser af 3. april 1998 (jf. præmis 68 ovenfor), allerede hævdede, at Kommissionen ikke havde hjemmel til at basere sig på artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88, hvoraf fremgår, at de havde en klar forståelse af, hvilke bestemmelser Kommissionen påberåbte sig til støtte for sin aktion.

- 128 Det fremgår af ovenstående gennemgang (præmis 119-127), at sagsøgernes argumentation, som fremgår af præmis 118 ovenfor, må forkastes.
- 129 For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at forskellen mellem på den ene side grundlaget for og det erklærede mål med kontrollen i juli og november 1997 og grundlaget for og det reelle mål med nævnte kontrol på den anden side er bevis for magtfordrejning, der berettiger en annullation af de anfægtede beslutninger.
- 130 Retten skal herved bemærke, at magtfordrejning defineres meget præcist i fællesskabsretten og vedrører en fællesskabsinstitutions vedtagelse af en retsakt, der alene har til formål eller i det mindste er af afgørende betydning for at realisere andre mål end dem, man påberåber sig, eller at omgå en i traktaten omhandlet procedure, der specifikt har til formål at afhjælpe de pågældende omstændigheder (jf. navnlig Domstolens dom af 20.6.1991, sag C-248/89, Cargill mod Kommissionen, Sml. I, s. 2987, præmis 26, og af 25.6.1997, sag C-285/94, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3519, præmis 52; Rettens dom af 6.4.1995, sag T-143/89, Ferriere Nord mod Kommissionen, Sml. II, s. 917, præmis 68, og af 24.4.1996, forenede sager T-551/93 og T-231/94 — T-234/94, Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 247, præmis 168).
- 131 Men i dette tilfælde fremgår det klart, at Kommissionens kontrol på stedet i juli og november 1997, som Kommissionen også meddelte Vela, Sonda og Tecna-grind i sine skrivelser, hvori den underrettede disse selskaber om, at den agtede at udføre kontrol, var baseret på artikel 23 i forordning nr. 4253/88 og havde til formål at kontrollere regelmæssigheden af den finansielle og regnskabsmæssige forvaltning af projekterne i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

- 132 Sagsøgernes argumentation om, at der var tale om magtfordrejning, må derfor forkastes.
- 133 På grundlag af ovenstående betragtninger må første del af det første anbringende forkastes.

Anbringendets anden del

- 134 Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ikke har anvendt bestemmelserne i artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88 korrekt i dette tilfælde.
- 135 Vela har først i sagerne T-141/99 og T-142/99 anført, at Kommissionen modsat kravene i artikel 23 i forordning nr. 4253/88 ikke foretog en stikprøvekontrol i forbindelse med kontrollen i november 1997. Endvidere var nævnte kontrol en gentagelse af kontrollen i juli 1993 og juli 1996.
- 136 Retten konstaterer imidlertid for det første, at artikel 23, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 4253/88 bestemmer, at tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen »bl.a. ved stikprøvekontrol« på stedet kan kontrollere de aktioner, der finansieres af strukturfondene. Denne bestemmelse nævner stikprøvekontrol som et eksempel på en kontrolteknik og udelukker således ikke, at tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen afhængigt af omstændighederne foretager en grundigere kontrol på stedet end en stikprøvekontrol.

- 137 For det andet bemærkes, at Kommissionen i henhold til artikel 23, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning nr. 4253/88 påser, at den kontrol, den foretager, koordineres, således at der undgås gentagelser af kontrollen »af de samme forhold inden for samme tidsrum«.
- 138 Men uden at der er grund til at spørge, om en eventuel gentagelse af Kommissionens kontrol af de samme forhold inden for samme tidsrum i sig selv vil kunne påvirke lovligheden af denne kontrol og af den beslutning, som Kommissionen traf efter gennemførelsen af kontrollen, bemærkes, at intet i dette tilfælde tyder på, at Luffa- og Girasole-projekterne i november 1997 skulle have været genstand for nogen anden kontrol foretaget af Kommissionen end den kontrol på stedet, som blev foretaget af tjenestemænd fra Generaldirektoratet for Landbrug, Generaldirektoratet for Finanskontrol og OLAF.
- 139 Med hensyn til den kontrol på stedet, som Kommissionen foretog i juli 1993 og juli 1996, bemærkes først og fremmest, at denne kontrol blev foretaget i en anden periode end kontrollen i november 1997.
- 140 Som Vela selv understreger i sin stævning i sag T-141/99, havde kontrollen til formål at kontrollere, at betingelserne i bilag II til beslutningen om tilkendelse af støtte til Luffa-projektet var overholdt, en forudsætning for, at anden del af støtten til dette projekt kunne udbetales, for så vidt angik kontrollen i juli 1993, og udbetalingen af restbeløbet til projektet for så vidt angik kontrollen i juli 1996. Derimod havde kontrollen i november 1997 til formål at kontrollere regelmæssigheden af den regnskabsmæssige og finansielle forvaltning af Luffa- og Girasole-projekterne i lyset af de nye elementer, der kunne afsløre uregelmæssigheder i den nævnte forvaltning, og som var fremkommet i forbindelse med Revisionsrettens kontrol i januar 1997 af et irsk projekt og Kommissionens kontrol af Vetiver- og Ricino-projekterne hos Tecnagrind i juli 1997.

- 141 Endelig vedrørte kontrollen i juli 1993 og juli 1996 udelukkende Luffa-projektet, og det faktiske grundlag for Velas argument om, at kontrollen i november 1997 var en gentagelse, foreligger derfor ikke for så vidt angår sag T-142/99.
- 142 Velas argumentation, der er gengivet i præmis 135 ovenfor, må derfor forkastes.
- 143 For det andet har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke på det pågældende tidspunkt havde underrettet dem om, hvorvidt en kopi af de skrivelser, den havde fremsendt den 3. april 1998, var blevet sendt til de berørte nationale myndigheder, og om de pågældende myndigheder havde fået en frist til at fremsende deres bemærkninger til de påstande, som blev fremsat i disse skrivelser. De erfarede først ved de anfægtede beslutninger, at Kommissionen havde opfordret de nationale myndigheder til at fremsætte sådanne bemærkninger.
- 144 Sagsøgerne har understreget den grundlæggende betydning, som forpligtelsen til at høre en medlemsstat i forbindelse med den administrative procedure har i henhold til artikel 23 i forordning nr. 4253/88 og i henhold til retspraksis, og anført, at Kommissionen ved først at inddrage de nationale myndigheder ved formuleringen af bemærkninger til de påståede uregelmæssigheder og ved ikke i forbindelse med denne procedure at underrette sagsøgerne om, at den havde opfordret nævnte myndigheder til at fremkomme med disse bemærkninger, havde forhindret en korrekt kontradiktorisk forhandling mellem sagsøgerne og disse myndigheder.
- 145 Retten bemærker hertil for det første, at det fremgår samstemmende af Kommissionens skrivelser af henholdsvis 10. juni 1997 til Tecnagrind (jf. præmis 60 ovenfor) og 23. september 1997 til Vela og Sonda (jf. præmis 63 ovenfor) samt af OLAF's rapport af 30. september 1997 og GD for Finanskontrols rapport af 18. december 1997, at repræsentanter for de spanske myndigheder — tjeneste-

mænd fra Intervención General de la Administración del Estado — og de italienske myndigheder — tjenestemænd fra Ragioneria Generale dello Stato — deltog i kontrollen i henholdsvis juli 1997 og november 1997.

- 146 Heraf fremgår, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 4253/88 underrettede de berørte medlemsstater, inden den foretog kontrollen på stedet, og tjenestemænd fra disse medlemsstaters administration kunne således deltage i kontrollen, hvorfor sagsøgernes påstande om, at de pågældende medlemsstater først var blevet inddraget i den procedure, der førte til vedtagelsen af de anfægtede beslutninger, da der skulle fremsættes bemærkninger til Kommissionens påstande om uregelmæssigheder efter afslutningen af kontrollerne, ikke kan tages til følge.
- 147 Dernæst konstaterer Retten, at Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning nr. 4253/88 anmoder den pågældende medlemsstat om inden for en given frist at fremsætte sine bemærkninger til den sag, som Kommissionen foretager en undersøgelse af, hvis gennemførelsen af den pågældende aktion eller foranstaltning ikke synes at berettigede den bevilligede støtte. Derimod kræver artikel 24 i ovennævnte forordning ikke, at Kommissionen underretter støttemodtageren om, at denne forpligtelse er blevet overholdt. Under disse omstændigheder savner sagsøgernes argumenter, der har til formål at påvise en overtrædelse af artikel 24 i forordning nr. 4253/88, fordi Kommissionen ikke i sine skrivelser til sagsøgerne af 3. april 1998 havde underrettet dem om, at den havde anmodet de berørte nationale myndigheder om inden for en given frist at fremsætte deres bemærkninger til påstandene i disse skrivelser, retligt grundlag og må derfor forkastes.
- 148 I øvrigt bemærkes, at Kommissionen i sine skrivelser af 3. april 1998 meddelte Vela, Sonda og Tecnagrind, at den ville foretage en undersøgelse af støtten i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88 (jf. præmis 65 ovenfor). Sagsøgerne citerede i deres skrivelser af 19. juni 1998 (jf. præmis 68 ovenfor) ordret bestemmelserne i artikel 24, stk. 1, i denne forordning. De var således ikke ubekendt med, at Kommissionen var forpligtet til at anmode de berørte

medlemsstater om at fremkomme med deres bemærkninger inden for en given frist. Under disse omstændigheder kunne de således have taget kontakt til de kompetente myndigheder i deres medlemsstat for at sikre sig, at denne forpligtelse var overholdt, og for, hvis de fandt det hensigtsmæssigt, at indlede en kontradiktorisk forhandling med disse myndigheder inden udløbet af den frist, som Kommissionen havde fastsat for fremsendelse af bemærkninger til de påstande, der var fremsat i Kommissionens skrivelser af 3. april 1998.

- 149 Sagsøgerne bestrider i deres replik, at de dokumenter, som Kommissionen havde vedlagt sine svarskrifter som bevis for, at de pågældende nationale myndigheder den 3. april 1998 var blevet anmodet om at fremkomme med deres bemærkninger til indholdet af de skrivelser, der samme dag var sendt til Vela, Sonda og Tecnagrind, har nogen bevisværdi.
- 150 I sagerne T-141/99 og T-142/99 har Vela for det første anført, at det dokument, som Kommissionen havde vedlagt sit svarskrift indgivet i de to sager, hverken var dateret eller underskrevet.
- 151 Retten konstaterer imidlertid, at Kommissionen i bilaget til sine duplikker indgivet i de to pågældende sager havde fremlagt en kopi af en skrivelse dateret den 3. april 1998 og underskrevet af G. Legras, generaldirektør i Generaldirektør for Landbrug, og stilet til Den Italienske Republiks Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union, hvori den pågældende repræsentation blev anmodet om at fremsætte sine bemærkninger til de påståede uregelmæssigheder i forbindelse med Luffa- og Girasole-projekterne. Velas indvending må derfor forkastes.
- 152 For det andet har sagsøgeren i de fire sager gjort gældende, at de kopier af Kommissionens skrivelser af 3. april 1998 stilet til Den Italienske Republiks og Kongeriget Spaniens Faste Repræsentationer, som var vedlagt Kommissionens skrivelser, ikke var ledsaget af en kvittering for, at de pågældende repræsenta-

tioner rent faktisk havde modtaget dem. Sagsøgerne anfører, at Kommissionen derfor ikke har bevist, at den har overholdt den forpligtelse, der påhviler den i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning nr. 4253/88.

- 153 Kommissionen har imidlertid i tilknytning til en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse fremlagt en kopi af en telefax, som den modtog den 18. februar 2002 fra Den Italienske Republiks Faste Repræsentation, og hvori denne bekræftede, at repræsentationen den 9. april 1998 havde modtaget Kommissionens skrivelse af 3. april 1998, hvori den blev anmodet om at fremsætte sine bemærkninger til de påståede uregelmæssigheder i forbindelse med Luffa- og Girasole-projekterne, og at denne skrivelse var blevet registreret under nr. 1781. Kommissionen har ligeledes fremlagt en kopi af en skrivelse, som Kongeriget Spaniens Faste Repræsentation fremsendte den 12. februar 2002 sammen med et bilag, og hvori denne bekræfter, at repræsentationen den 7. april 1998 modtog Kommissionens skrivelse af 3. april 1998, hvori den blev anmodet om at fremsætte sine bemærkninger til de påståede uregelmæssigheder i forbindelse med Vetiver- og Ricino-projekterne, og at denne skrivelse var blevet registreret under nr. A 14-13535.
- 154 Sagsøgernes argumentation om manglende beviser for de pågældende faste repræsentationers faktiske modtagelse af Kommissionens skrivelser af 3. april 1998 må derfor forkastes.
- 155 For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at de anfægtede beslutninger ikke præciserer, om og eventuelt i hvilken udstrækning Kommissionen har taget hensyn til de pågældende nationale myndigheders bemærkninger.
- 156 Retten bemærker herved først, at artikel 24, stk. 1, i forordning nr. 4253/88 kræver, at Kommissionen, hvis gennemførelsen af en aktion eller foranstaltning hverken synes at berettige, at der ydes en del af eller hele den bevilgede finansielle

støtte, foretager en passende undersøgelse af sagen og anmoder den pågældende medlemsstat om at fremkomme med sine bemærkninger inden for en given frist.

- 157 Denne bestemmelse skal fortolkes som indeholdende en forpligtelse for Kommissionen til at gøre det muligt for den pågældende medlemsstat at gøre sine bemærkninger gældende inden for en given frist, og til ikke at træffe nogen beslutning før udløbet af denne frist, da forpligtelsen ellers ikke ville have nogen effektiv virkning. Når denne frist er udløbet, er Kommissionen derimod, såfremt den undersøgelse, den har foretaget, bekræfter, at der er tale om en uregelmæssighed, i sin fulde ret til at gennemføre en af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24 i samme forordning, selv om medlemsstaten ikke har benyttet sig af den mulighed, den har haft, til at fremsætte sine bemærkninger inden for en given frist. Enhver anden fortolkning af denne bestemmelse ville give en medlemsstat mulighed for på ubestemt tid at blokere Kommissionens vedtagelse af en beslutning ved ikke at reagere på Kommissionens skrivelse, hvori medlemsstaten anmodes om at fremkomme med sine bemærkninger.
- 158 Selv om begrundelsespligten ganske vist kræver, at Kommissionen i beslutningen om suspension, nedsættelse eller ophævelse af støtten i givet fald besvarer den pågældende medlemsstats eventuelle bemærkninger fremsat under den administrative procedure, er der til gengæld intet hverken i bestemmelserne i artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88, som ifølge sagsøgerne i denne del af anbringendet er overtrådt, eller i begrundelsespligten, der pålægger Kommissionen at præcisere, at de pågældende nationale myndigheder ikke har fremsat bemærkninger under nævnte procedure.
- 159 I denne sag har Kommissionen i sine svarskrifter fastslået, at hverken de italienske eller de spanske myndigheder var fremkommet med bemærkninger efter at have modtaget Kommissionens skrivelser af 3. april 1998, og sagsøgerne har ikke bestridt dette. Denne omstændighed forklarer, hvorfor de anfægtede beslutninger ikke indeholder nogen henvisninger til de pågældende nationale myndigheders holdning.

- 160 På grundlag af ovenstående gennemgang må anden del af første anbringende forkastes. Det pågældende anbringende må derfor forkastes i sin helhed.

II — *Det andet anbringende: utilstrækkelig begrundelse og fejlurderinger*

- 161 I de fire sager består det andet anbringende af to dele. I første del af anbringendet har sagsøgerne gjort gældende, at de anfægtede beslutninger er utilstrækkeligt begrundet. I anden del har de bestridt de uregelmæssigheder, som Kommissionen har konstateret i disse beslutninger.

Første del af anbringendet

- 162 Sagsøgerne har gjort gældende, at de anfægtede beslutninger udelukkende er baseret på alvorlig tvivl om overholdelsen af forpligtelsen til medfinansiering eller på elementer, der kunne tænkes at udgøre uregelmæssigheder, og ikke på vished. Endvidere præciserer Kommissionen ikke, hvorledes den har konstateret eksistensen af de påståede krydsende finansielle strømme, årsagerne til, at de skulle være ubegrundede, eller årsagsforbindelsen mellem disse strømme og den påståede mangel på medfinansiering. Ved læsningen af de anfægtede beslutninger er det heller ikke muligt at forstå betydningen af formuleringen »indgående post uden økonomisk begrundelse«, som anvendes heri. I sagerne T-141/99 og T-142/99 gør Vela gældende, at Kommissionen redegør for et misforhold mellem de opgivne udgifter til de pågældende projekter og de ydelser, der er leveret i forbindelse med disse, men gør ikke rede for, hvilke udgifter der svarer til ydelser, som ikke skulle være blevet leveret.

- 163 Sagsøgerne har ligeledes anført, at begrundelsen i de anfægtede beslutninger er selvmodsigende, da en passage i disse i flæng omhandler forbindelserne mellem de støttemodtagende selskaber i forbindelse med de pågældende projekter, mellem nogle af disse selskabers associerede og mellem sidstnævnte og selskaber knyttet til dem, mens der i en anden passage henvises til det faktum, at de implicerede parter for størstedelens vedkommende tilhører den samme snævre gruppe af fysiske personer.
- 164 I sag T-150/99 har Tecnagrind tilføjet, at mens Kommissionen i sine skrivelser af 3. april 1998 gjorde rede for krydsende finansielle strømme svarende til 10 783 284 972 ITL, dvs. 71% af de samlede projektudgifter, nævner den derimod et beløb på 10 mia. ITL svarende til 65% af de nævnte udgifter i den anfægtede beslutning. Under disse omstændigheder er det umuligt at udlede, hvilken beregningsmetode Kommissionen har brugt til at beregne den del af støtten, der skal refunderes, og man kan have sin tvivl med hensyn til nøjagtigheden af denne beregning.
- 165 I sag T-151/99 har Tecnagrind anført, at Kommissionen modsiger sig selv i den anfægtede beslutning ved at konstatere, dels at den systematiske anvendelse af udlicitering mellem de selskaber, der har modtaget støtte, og dertil knyttede selskaber, har skabt en indgående post, hvis økonomiske begrundelse ikke er dokumenteret, og som på uberettiget vis udgør støttemodtagerens medfinansiering, dels at Tecnagrind ved kontrollen på stedet ikke fremlagde nogen dokumentation for, at selskabet i overensstemmelse med beslutningen om tilkendelse af støtte til Ricino-projektet havde medfinansieret projektet med 25%.
- 166 Hvad angår dernæst de egentlige uregelmæssigheder, som Kommissionen har konstateret i forbindelse med hvert enkelt projekt, har sagsøgerne anført, at de i deres skrivelse af 19. juni 1998 detaljeret havde forklaret Kommissionen, at de anfægtede fakturaer svarede til ydelser leveret i forbindelse med det enkelte projekt. Men Kommissionen svarede ikke på disse forklaringer i de anfægtede beslutninger. Den fastslog alene, at de selskaber, der havde modtaget støtte, ikke

havde fremsat argumenter, der kunne gendrive de konkrete klagepunkter, som den havde fremsat i sine skrivelser af 3. april 1998. Dermed tilsidesatte den sin begrundelsespligt.

- 167 I sag T-150/99 har Tecnagrind endvidere anført, at Kommissionen trods den anmodning, som Tecnagrind fremsatte i sin skrivelse af 19. juni 1998, ikke i den anfægtede beslutning i denne sag angav nogen oplysninger, der gjorde det muligt at identificere de fakturaer, der var genstand for Kommissionens påstand om, at fakturaer vedrørende ydelser leveret efter afslutningen af Vetiver-projektet var blevet tilskrevet dette projekt.
- 168 Retten bemærker hertil, at det fremgår af fast retspraksis, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 253 EF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt (Domstolens dom af 2.2.1988, forenede sager 67/85, 68/85 og 70/85, Van der Kooy m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 219, præmis 71). Beslutninger, der som de anfægtede beslutninger får alvorlige konsekvenser for sagsøgerne (jf. Rettens dom af 6.12.1994, sag T-450/93, Lisrestal m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1177, præmis 52, der anvendes analogt), skal klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for de truffne foranstaltninger, for at de kan forsvare deres rettigheder, dels således at den pågældende EF-retsinstans kan udøve sin prøvelsesret (ovennævnte dom i sagen Van der Kooy m.fl. mod Kommissionen, samme præmis, og dommen i sagen Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 130 ovenfor, præmis 140).
- 169 Endvidere skal det nærmere indhold af begrundelseskravet fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, som f.eks. indholdet af den pågældende retsakt og indholdet af de anførte grunde (Domstolens dom af 13.3.1985, forenede sager 296/82 og 318/82, Nederlandene og Leeuwarder Papierwarenfabriek mod Kommissionen, Sml. s. 809, præmis 19).
- 170 Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder

kravene efter traktatens artikel 253 EF, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (Domstolens dom af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 63).

171 I lyset af denne retspraksis må det undersøges, om Kommissionen har begrundet de anfægtede beslutninger korrekt.

172 I denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen i hver af de anfægtede beslutninger først og fremmest henviser til beslutningen om tilkendelse af støtte til det pågældende projekt og til de forskellige faser af den administrative procedure, bl.a. det faktum, at den kontrol på stedet, som dens tjenestegrene foretog i henholdsvis juli og november 1997 afhængigt af den enkelte sag, påviser elementer, der kan udgøre uregelmæssigheder. Kommissionen henviser til forpligtelsen til medfinansiering, der pålægges det selskab, der modtager støtte, i beslutningen om tilkendelse af støtte, og understreger, at der ved kontrollen på stedet opstod alvorlig tvivl om, hvorvidt denne forpligtelse var overholdt. Den oplyste, at undersøgelsen af ovennævnte forhold og af hele sagen bekræftede, at der var tale om uregelmæssigheder som omhandlet af artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88.

173 Dernæst gør Kommissionen detaljeret rede for disse uregelmæssigheder. Dels fremfører den i de forskellige anfægtede beslutninger, at den fælles undersøgelse af regnskabsbilagene for Luffa-, Girasole-, Pascolo Arboreo-, Vetiver- og Ricino-projekterne gjorde det muligt at påvise et system af interne finansielle strømme svarende til et beløb på omkring 10 mia. ITL mellem de støttemodtagende selskaber i forbindelse med disse forskellige projekter, nemlig Vela, Sonda, Faretra og Tecnagrind, visse af disse selskabers associerede partnere, nemlig Zarotti og Troglia og andre selskaber knyttet til disse sidstnævnte, nemlig AITEC Srl (herefter »AITEC«), selskabet Noesi Sas (herefter »Noesi«) og Azienda agricola Barrank. Den angav, at dens tjenestegrene efter at have rekonstrueret disse interne finansielle strømme havde konstateret, at de

pågældende selskaber for en stor dels vedkommende var ejet af en snæver gruppe af fysiske personer. Den tilføjede, at den systematiske brug af udlicitering mellem de selskaber, der modtog støtte, og de dertil knyttede selskaber havde skabt en indgående post, hvis økonomiske begrundelse ikke var dokumenteret, og som på uberettiget vis udgjorde støttemodtagerens andel af medfinansieringen.

- 174 Endvidere gør den i hver enkelt af de anfægtede beslutninger rede for en række uregelmæssigheder, der kun forelå for det pågældende projekt. I den anfægtede beslutning i sag T-141/99 påpegede den en række udgifter faktureret Vela af Faretra, Sonda, AITEC, Azienda agricola Barrank, Zarotti og Baldassarre, selskabet Magenta Finance (herefter »Magenta Finance«), selskabet Detentor (herefter »Detentor«) og selskabet Cedarcliff (herefter »Cedarcliff«), hvis begrundelse ikke var eller på utilstrækkelig vis var blevet dokumenteret, eller som udviste et misforhold mellem den betalte pris og den leverede ydelse. I den anfægtede beslutning i sag T-142/99 henviser den til, at fakturaer udstedt af Faretra og Noesi i forbindelse med Girasole-projektet til et beløb svarende til 90% af de samlede udgifter til projektet ikke var dokumenteret. I den anfægtede beslutning i sag T-150/99 påviste den dels en række uregelmæssigheder vedrørende Tecnagrinds unøjagtige erklæringer i anmodningen om udbetaling af støtte, samt vedrørende selskabets manglende evne til i forbindelse med kontrollen i juli 1997 at dokumentere, at det havde overholdt sin forpligtelse til medfinansiering og vedrørende forskellene mellem de oplysninger, der blev givet i ovennævnte anmodning, og/eller i den endelige rapport om Vetiver-projektet, dels Kommissionens tjenestegrenes påvisning i forbindelse med kontrollen på stedet eller på grundlag af visse fakturaer af, at nogle beløb i projektets budget uden Kommissionens forudgående tilladelse var blevet anvendt til dækning af udgifter, der ikke oprindeligt var forudset i projektet, dels at nogle af de udgifter, der var opført på projektets budget, ikke var støtteberettigede. I den anfægtede beslutning i sag T-151/99 bestod de uregelmæssigheder, som Kommissionen havde påvist, i den manglende støtteberettigelse af de udgifter til Ricino-projektet, der vedrørte opførelsen af et reduceret forarbejdningsanlæg, der opfyldte landmændenes behov, opførelse af fakturaer i projektets startfase, som vedrørte projektets formidlingsfase, Tecnagrinds manglende evne til i forbindelse med kontrollen i juli 1997 at dokumentere, at selskabet havde overholdt sin forpligtelse til medfinansiering, og opførelse af ikke-støtteberettigede udgifter på projektets budget.
- 175 I de forskellige anfægtede beslutninger konkluderer Kommissionen, at de konstaterede uregelmæssigheder berettiger en ophævelse af den oprindeligt

tildelte støtte og en tilbagesøgning af de beløb, som EUGFL havde udbetalt i støtte, i henhold til artikel 24, stk. 2 og 3, i forordning nr. 4253/88.

- 176 Det fremgår af gennemgangen i præmis 172-175 ovenfor, at de anfægtede beslutninger klart og utvetydigt gør rede for Kommissionens begrundelse for at vedtage nævnte beslutninger.
- 177 Det fremgår i øvrigt af sagsøgernes argumenter i anbringenderne, at de har forstået Kommissionens begrundelse. Det fremgår navnlig, at de havde forstået, at Kommissionen, da den i de anfægtede beslutninger nævnte indgående poster, hvis økonomiske begrundelse ikke var dokumenteret, henviste til finansielle indtægter, som det ikke var bevist svarede til ydelser, der rent faktisk var blevet leveret. Sagsøgerne anfører i deres skrivelser, at en udlicitering, selv om den vedrører to selskaber, der er knyttet til hinanden, og som begge modtager støtte fra EUGFL til deres respektive projekter, nødvendigvis medfører en økonomisk begrundet indtægt for underleverandøren, som kan anvendes til at opfylde dennes forpligtelse til medfinansiering, når disse indtægter modsvarer ydelser, der rent faktisk er leveret til det selskab, som har ansvaret for det pågældende projekt. De anfører i denne forbindelse en række argumenter til støtte for, at de krydsende finansielle strømme, som Kommissionen havde påvist mellem selskaberne med ansvar for Luffa-, Girasole-, Pascolo Arboreo-, Vetiver- og Ricino-projekterne, i dette tilfælde ikke svarede til regnskabsmæssige kunstgreb, men til en konkret levering af ydelser i forbindelse med gennemførelsen af de forskellige projekter.
- 178 Det bemærkes endvidere, at det, i modsætning til, hvad sagsøgerne hævder, klart fremgår af begrundelsen i de anfægtede beslutninger, at den tvivl, der opstod i forbindelse med kontrollen i juli og november 1997 med hensyn til regelmæssigheden af forvaltningen af de pågældende projekter, efter gennemførelsen af Kommissionens undersøgelse i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88, navnlig den fælles undersøgelse af regnskabsbilagene for de pågældende projekter, efter Kommissionens mening klart viste, at de selskaber,

der har modtaget støtte, havde gjort sig skyldige i finansielle og regnskabsmæssige uregelmæssigheder i tilknytning til en ordning med krydsende finansielle strømme for at omgå den forpligtelse til medfinansiering, som de var blevet pålagt i beslutningerne om tilkendelse af støtte.

- 179 At Kommissionen i de anfægtede beslutninger valgte at angive størrelsesordenen af de pågældende strømme og ikke det nøjagtige beløb, som fremgik af dens skrivelser af 3. april 1998, kan herved ikke føre til en konklusion om manglende begrundelse. Denne omstændighed er således på ingen måde en hindring for en god forståelse af begrundelserne for de nævnte beslutninger og for Rettens udøvelse af sin prøvelsesret. Endvidere fremgår det utvetydigt af disse beslutninger, at det beløb, som Kommissionen kræver tilbagebetalt, i modsætning til, hvad Tecnagrind hævder i sag T-150/99, svarer til de beløb, som EUGFL har udbetalt til Vela, Sonda og Tecnagrind, og på ingen måde er afhængige af det kvantitative omfang af de påviste strømme.
- 180 Endvidere er der ikke, i modsætning til, hvad sagsøgerne hævder, tale om en selvmodsigelse, når der i en passage i de anfægtede beslutninger henvises til de forbindelser, der består mellem de støttemodtagende selskaber, nogle selskaber, som er associeret hermed, og andre selskaber med tilknytning til sidstnævnte, mens det i en anden passage i nævnte beslutninger understreges, at de selskaber, der er impliceret i de interne finansielle strømme, som Kommissionen har bragt for en dag, tilhører den samme snævre gruppe af fysiske personer.
- 181 For så vidt angår sag T-151/99 kan Retten heller ikke konstatere nogen selvmodsigelse, når Kommissionen dels påstår, at forekomsten af indtægter fra aktiviteter, hvis økonomiske begrundelse ikke er blevet dokumenteret, ikke gør det muligt at konstatere, at Tecnagrind har opfyldt sin forpligtelse til medfinansiering af Ricino-projektet på en regelmæssig måde, dels fastslår, at Tecnagrind ikke i forbindelse med kontrollen i juli 1997 fremlagde nogen form for dokumentation for, at selskabet havde opfyldt denne forpligtelse.

- 182 Med hensyn til Tecnagrinds argument om, at det ikke fremgår af den anfægtede beslutning i sag T-150/99, hvilke fakturaer der er omfattet af Kommissionens påstand om, at der på budgettet for Vetiver-projektet er opført fakturaer for ydelser, der er leveret efter afslutningen af projektet, bemærkes, at parterne er enige om, at den nævnte påstand som alle de øvrige påstande i denne beslutning er baseret på en undersøgelse af de regnskabsbilag, som Tecnagrind fremlagde ved kontrollen i juli 1997, hvorfor selskabet, da de forskellige dokumenter er forsynet med dato, nødvendigvis var i stand til at kontrollere, om påstanden var begrundet.
- 183 Det bemærkes endvidere, at det med henblik på Rettens udøvelse af sin prøvelsesret tilkommer den i medfør af procesreglementets artikel 64 og 65, såfremt den finder det nødvendigt med henblik på gennemgangen af et af sagsøgerne fremsat argument, at anmode Kommissionen om konkrete oplysninger om de bilag, denne har lagt til grund for den af sagsøgerne anfægtede påstand, uden at en sådan anmodning skal opfattes som et forsøg på at afhjælpe en manglende begrundelse af den anfægtede beslutning (jf. herved Rettens dom af 15.3.2000, forenede sager T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95 — T-39/95, T-42/95 — T-46/95, T-48/95, T-50/95 — T-65/95, T-68/95 — T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 og T-104/95, Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 491, præmis 4734-4737).
- 184 I denne sag anmodede Retten ved skriftligt spørgsmål stilet til Kommissionen den 13. november 2001 denne om at præcisere, hvilke regnskabsbilag der var omfattet af den i præmis 182 ovenfor anførte påstand. Den 4. december 2001 fremsendte Kommissionen de oplysninger til Retten, som denne havde anmodet om, og som vil indgå i den mere detaljerede undersøgelse, der vil blive foretaget senere (jf. præmis 355-357 nedenfor).
- 185 Endelig kan sagsøgerne ikke foreholde Kommissionen dens manglende stillingtagen i de anfægtede beslutninger til de forskellige elementer, som de havde fremlagt under den administrative procedure for at imødegå Kommissionens

påstande om uregelmæssigheder i forbindelse med en række fakturaer udstedt i tilknytning til de pågældende projekter. I henhold til retspraksis er Kommissionen således ikke forpligtet til i den anfægtede beslutning at give et detaljeret svar på alle de argumenter, som parterne fremsætter i løbet af nævnte procedure (jf. dommen i sagen Cimenteries CBR m. fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 183 ovenfor, præmis 846 og den deri nævnte retspraksis). Da begrundelsen i dette tilfælde indeholder de oplysninger, der er nødvendige for, at sagsøgerne kan vurdere, om de anfægtede beslutninger er begrundet, og for, at Retten kan udøve sin prøvelsesret, kunne Kommissionen i de pågældende beslutninger begrænse sig til at fastslå, at de selskaber, der havde modtaget støtte, ikke i deres bemærkninger til påstandene i dens skrivelser af 3. april 1998 havde fremført et eneste argument, der gjorde det muligt at afvise disse påstande.

186 I lyset af ovenstående betragtninger må første del af andet anbringende forkastes.

Anden del af anbringendet

187 Sagsøgerne søger med deres argumentation at bestride eksistensen af de uregelmæssigheder med hensyn til medfinansiering af projekterne, som Kommissionen har påpeget i de anfægtede beslutninger. Endvidere er der i hver af de fire sager fremsat en række argumenter, hvori benægtes eksistensen af de specifikke uregelmæssigheder, som Kommissionen havde konstateret i forbindelse med hvert af projekterne.

Sagsøgernes argumenter, der søger at bestride eksistensen af uregelmæssigheder med hensyn til medfinansiering af projekterne

- 188 Sagsøgerne har fremført fire argumenter for at bestride de uregelmæssigheder, som Kommissionen konstaterede i forbindelse med medfinansieringen af projekterne.
- 189 For det første har sagsøgerne anført, at der ikke findes nogen bestemmelser, der forbyder projektansvarlige selskaber at overdrage hele eller en del af gennemførelsen af disse projekter til tredjeparter, der eventuelt er knyttet til dette selskab. Der findes heller ingen bestemmelser, der forbyder disse selskaber at medfinansiere det projekt, de har ansvaret for, med beløb, opkrævet som vederlag for en ydelse leveret til et selskab, der eventuelt er knyttet til det pågældende selskab, og som svarer til den fællesskabsstøtte, der er udbetalt til dette selskab i forbindelse med et andet projekt. Den eneste betingelse, der skal være opfyldt for, at gennemførelsen af projektet kan anses for at være regelmæssig, er, at de aktioner, der er anført i beslutningen om tilkendelse af støtte, rent faktisk er blevet gennemført under de i denne beslutning anførte selskabs ansvar. Dette har været tilfældet med de pågældende projekter, som er blevet gennemført korrekt og med stor professionalisme. De beløb, der er udbetalt til underleverandørerne i forbindelse med disse projekter, svarer til konkrete ydelser.
- 190 I sagerne T-141/99, T-142/99 og T-150/99 anfører sagsøgerne, at Vela, Sonda og Tecnagrind rådede over egne midler, der satte dem i stand til at opfylde deres forpligtelse til medfinansiering, og de underbygger dette med talangivelser. I sag T-150/99 tilføjede Tecnagrind, at selskabet ved kontrollen i juli 1997 havde forsynet Kommissionens repræsentanter med regnskabsbilag, der attesterede, at alle betalinger foretaget i forbindelse med Vetiver-projektet var i overensstemmelse med den opdeling af udgiftsposterne, der var opstillet i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende det pågældende projekt, og at alle udgifterne i tilknytning til dette projekt rent faktisk var blevet realiseret. Selskabet tilføjede, at i overensstemmelse med forpligtelsen til medfinansiering havde alene selskabet kunnet afholde forskellen mellem det samlede udgiftsbeløb og støtten fra EUGFL.
- 191 Sagsøgerne har i deres replikker anført, at Kommissionens påstande om, at der er et misforhold mellem de udgifter, der er tilskrevet projekterne, og de ydelser, der er leveret i forbindelse med disse projekter, må anses for klart ubegrundede, da

Kommissionen ikke har fremlagt beviser for et sådant misforhold. De understreger Zarottis høje faglige kvalifikations- og kompetenceniveau og fremlægger et curriculum vitae og skriftlige erklæringer fra en række personer, der bekræfter at have udført et stort antal arbejdstimer for projekterne.

- 192 Retten skal herved bemærke, at sagsøgerne ikke bestrider, at Vela, Sonda og Tecnagrind i henhold til beslutningerne om tilkendelse af støtte til de pågældende projekter og navnlig i henhold til finansieringsplanen i bilag I til disse beslutninger var forpligtet til at medfinansiere det/de projekt/projekter, hvis gennemførelse de havde ansvaret for.
- 193 Det fremgår af artikel 17 i forordning nr. 4253/88, som ændret, at medfinansiering af den pågældende aktion fra modtageren af fællesskabsstøtte er en af de vigtigste betingelser for, at denne støtte kan tildeles. Forpligtelsen til at overholde de finansielle betingelser i forbindelse med den pågældende investering, således som disse er angivet i beslutningen om tilkendelse af støtte, er som forpligtelsen til at gennemføre selve projektet udtryk for et af de afgørende tilsagn fra støttemodtagerens side, således at en sådan overholdelse er en forudsætning for fællesskabsstøtten (dommen i sagen *Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen*, nævnt i præmis 130 ovenfor, præmis 160). Hvis Kommissionens påstande vedrørende medfinansieringen af de projekter, der er omfattet af de anfægtede beslutninger, er begrundede, må det således konkluderes, at der er tale om uregelmæssigheder i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88.
- 194 Det fremgår af oplysningerne i de anfægtede beslutninger, at de uregelmæssigheder, som Kommissionen påpeger vedrørende medfinansieringen af de projekter, der er omfattet af nævnte beslutninger, er baseret på, at de støttemodtagende selskaber Vela, Sonda og Tecnagrind takket være en mekanisme med krydsende finansielle strømme baseret på systematisk udlicitering mellem de selskaber, der har modtaget støtte fra EUGFL, nemlig Vela, Sonda, Faretra og Tecnagrind, visse af disse selskabers associerede, nemlig Zarotti og Troglia, og

tilknyttede selskaber tilhørende samme gruppe af fysiske personer, nemlig AITEC, Noesi og Azienda agricola Barrank, ikke har overholdt deres forpligtelse til medfinansiering på en regelmæssig måde. I henhold til de anfægtede beslutninger har ovennævnte mekanisme medført en indgående finansiel post uden nogen økonomisk begrundelse, der på en uberettiget måde har udgjort støttemodtagerens andel af finansieringen af det pågældende projekt.

- 195 Det fremgår af undersøgelsen af parternes indlæg i løbet af de skriftlige forhandlinger for Retten, at parterne er enige om, at Kommissionens påstande har en dobbelt betydning.
- 196 Kommissionen påpeger for det første, at den i præmis 194 ovenfor nævnte mekanisme har gjort det muligt for de selskaber, der havde ansvaret for gennemførelsen af projekterne, at medfinansiere disse ved hjælp af indtægter fra andre selskaber, der havde modtaget støtte fra EUGFL, som ikke var økonomisk begrundet, fordi de ikke modsvarede nogen reel ydelse. For det andet hævder Kommissionen, at nævnte mekanisme gjorde det muligt for Vela, Sonda og Tecnagrind kunstigt at oppuste de opgivne udgifter til det pågældende projekt, og således opnå en støtte fra EUGFL, der var højere end de reelle projektudgifter, således at støtten dækkede det udgiftsbeløb, som de i princippet skulle finansiere via deres egne midler.
- 197 Sagsøgerne, der først sætter sig i udliciteringsselskabets sted og dernæst i underleverandørens sted, fremfører i deres indlæg en række argumenter med det formål at påvise dels, at de operationer, hvorved de overlod udførelsen af arbejdet i forbindelse med gennemførelsen af det projekt, de havde ansvaret for, til tredjeparter, var regelmæssige, dels at en medfinansiering baseret på indtægter fra andre selskaber, der har modtaget fællesskabsstøtte, som betaling for ydelser leveret til disse selskaber inden for rammerne af projekter, der modtog støtte fra EUGFL, var lovlig.

- 198 Ved udøvelsen af prøvelsesretten må der anvendes samme vurdering for begge betydninger af Kommissionens påstande. De forudsætter begge en kontrol af rigtigheden af Kommissionens konstateringer efter gennemførelsen af den fælles undersøgelse af regnskabsbilagene for de pågældende projekter, i henhold til hvilke det udliciteringssystem, der blev etableret i forbindelse med gennemførelsen af nævnte projekter mellem selskaber, som har modtaget støtte fra EUGFL, og fysiske og juridiske personer knyttet til disse, og som er identificeret i de anfægtede beslutninger, har medført udstedelse af fakturaer, hvis økonomiske begrundelse ikke er dokumenteret, som uberettiget har skaffet de støttemodtagende selskaber ressourcer svarende til fællesskabsstøtten, hvorved de har unddraget sig forpligtelsen til medfinansiering.
- 199 Denne kontrol bør gennemføres på baggrund af de af sagsøgerne fremførte argumenter.
- 200 Det skal herved indledningsvis fastslås, at sagsøgernes argumentation i replikkerne, der havde til formål at understrege Zarottis — grundlægger af Vela, Sonda og Tecnagrind — høje faglige kompetence, som Kommissionen ikke betvivler, ikke udelukker forekomsten af de uregelmæssigheder, som Kommissionen har påpeget i tilknytning til medfinansieringen af projekterne.
- 201 Det samme gælder de elementer, som sagsøgerne har fremført for at bevise, at den materielle gennemførelse af projekterne har været korrekt. Bortset fra, at Kommissionen ikke har kritiseret dette aspekt, bemærkes, at en del af de udgifter, der er opgivet for nogle af projekterne, kan vedrøre reelt leverede ydelser, som er tilstrækkelige til, at det kan konkluderes, at den materielle gennemførelse af det pågældende projekt er i overensstemmelse med forskrifterne i beslutningen om tilkendelse af støtte, mens en anden del af disse udgifter ikke svarer til nogen reel ydelse.

- 202 På dette grundlag må undersøges, om Kommissionens påstande er begrundede.
- 203 Parterne er enige om, at udlicitering som sådan ikke var forbudt i forbindelse med gennemførelsen af de pågældende projekter.
- 204 Kommissionen hævder imidlertid, at indførelsen af et udliciteringssystem mellem Vela, Sonda, Faretra, Tecnagrind, AITEC, Noesi og Azienda agricola Barrank i dette tilfælde har gjort det muligt for de selskaber, der modtog støtte fra EUGFL, at unddrage sig den finansielle byrde, der påhvilede dem i henhold til beslutningerne om tilkendelse af støtte. Kommissionens påstand er baseret på den konstatering, at de forskellige ovennævnte selskaber ikke var i besiddelse af de nødvendige menneskelige og materielle ressourcer til at udføre de opgaver, de var blevet pålagt som underleverandører, og at de i øvrigt ikke har godtgjort, at de har måttet betale fakturaer udstedt af tredjeparter, som de selv havde anmodet om at udføre de opgaver, som de havde forpligtet sig til at udføre i forbindelse med det pågældende projekt. Et sådant system har medført udstedelse af fakturaer uden nogen økonomisk begrundelse, som har gjort det muligt for de selskaber, der har modtaget støtte fra EUGFL, at unddrage sig byrden i tilknytning til medfinansiering af projekterne.
- 205 Retten bemærker hertil for det første, at det fremgår af rapporten udarbejdet af de italienske tjenestemænd, der i perioden fra den 10. til den 12. november 1997 deltog i kontrollen i Velas hovedsæde i Milano (herefter »rapporten om kontrollen i november 1997«), og som er underskrevet af Zarotti — eneadministrator og associeret i Vela og Sonda og associeret med Faretra og Tecnagrind — og Baldassarre — administrator i Noesi og associeret med Faretra — at Vela ved gennemførelsen af Luffa-projektet har benyttet Sonda og Faretra, som har sendt fakturaer til et samlet beløb på henholdsvis 395 659 500 ITL og 623 431 050 ITL (s. 4 og 5 i rapporten). Men det fremgår af samme rapport (s. 2), at kontrollen godtgjorde, at Sonda og Faretra ikke havde noget personale.

- 206 Det fremgår ligeledes af rapporten om kontrollen i november 1997, at Vela ved gennemførelsen af Luffa-projektet har benyttet AITEC, et selskab, som blev oprettet i 1994 og opløst i 1996, og hvis associerede efter Zarottis egne oplysninger var hans far og hans onkel (s. 5 i rapporten). AITEC har sendt Vela fakturaer til et samlet beløb på 1 188 197 920 ITL (samme side). Men i henhold til rapporten om kontrollen i november 1997 (samme side) fremgår det af de dokumenter, som Zarotti uopfordret fremlagde, og af oversigten over selskabets amortisable aktiver, som er fremlagt i sagen, at AITEC ikke i løbet af dets eksistens havde nogen materielle eller immaterielle aktiver bortset fra en motorkultivator.
- 207 Hvad angår Girasole-projektet fremgår det af rapporten om kontrollen i november 1997 (s. 6), at Sonda havde udliciteret gennemførelsen af ydelserne i tilknytning til dette projekt til Faretra og Noesi, som har udstedt fakturaer til et samlet beløb på henholdsvis 1 103 500 000 ITL og 829 743 450 ITL. Men som det allerede er blevet påvist (jf. præmis 205 ovenfor), fremgår det af rapporten, at Faretra ikke havde nogen ansatte. Hvad angår Noesi fremgår det af denne rapport (s. 6), at selskabet har tilsendt Sonda fakturaer til et samlet beløb på 829 743 450 ITL svarende til ydelser, der kræver tilrådighedsstillelse af aktiver, der ikke optræder i oversigten over selskabets amortisable aktiver, hvori kun er opført en computer og andre kontorartikler. Det fremgår endvidere af rapporten om kontrollen i november 1997, at Noesi ikke havde nogen ansatte (s. 6). Det nævnes ligeledes i samme rapport, at det fremgår af regnskabsanalysen af Noesi, at Noesi havde modtaget to fakturaer fra Vela svarende til ydelser, som selskabet havde forpligtet sig til at levere til Sonda, men hvis udførelse det havde overdraget til Vela. Det fremgår imidlertid af denne rapport (s. 1), at Vela ikke selv var i besiddelse af egne midler, der satte det i stand til at udføre disse ydelser.
- 208 Det fremgår endvidere af rapporten om kontrollen i november 1997 (s. 7), at Faretra i forbindelse med Pascolo Arboreo-projektet navnlig havde benyttet Tecnagrind, som har udstedt en faktura på 450 000 000 ITL. Men i henhold til de oplysninger, som Zarotti fremkom med under kontrollen, havde Tecnagrind tilsyneladende ikke nogen ansatte (samme side).

- 209 For så vidt angår Vetiver- og Ricino-projekterne konstaterer Retten, at Tecnagrind ikke bestrider konstateringerne i OLAF's rapport af 30. september 1997, i henhold til hvilken Tecnagrind har benyttet Vela og Sonda i forbindelse med Vetiver-projektet og Vela i forbindelse med Ricino-projektet. Tecnagrind bekræfter selv i sin replik indgivet i sag T-150/99, at selskabet havde overdraget en del af arbejdet i tilknytning til Vetiver-projektet til Vela, og at det havde betalt Vela for disse arbejder. I replikken indgivet i sag T-151/99 bekræfter Tecnagrind, at det havde udliciteret udførelsen af visse arbejder i tilknytning til Ricino-projektet til Vela, og at det havde betalt Vela et beløb på 151 000 ECU. Men som det allerede er blevet konstateret (jf. præmis 205 og 207 ovenfor), fremgår det af rapporten om kontrollen i november 1997, at hverken Vela eller Sonda var i besiddelse af de ressourcer, der var nødvendige for at udføre dette arbejde.
- 210 Det fremgår endvidere af Tecnagrinds skrivelser af 19. juni 1998, nævnt i præmis 68 ovenfor, at selskabet ligeledes har benyttet Noesi i forbindelse med Vetiver- og Ricino-projekterne. Men som allerede nævnt (jf. præmis 207 ovenfor), var Noesi ikke i besiddelse af egne midler.
- 211 Stillet over for Kommissionens påstande indeholdt i dens skrivelser af 3. april 1998 om, at en systematisk udlicitering mellem de selskaber, der modtog støtte fra EUGFL, og selskaber knyttet hertil, i lyset af resultaterne af kontrollen i juli og november 1997 kunne have givet anledning til indgående finansielle poster uden økonomisk begrundelse, fremførte sagsøgerne i deres skrivelser af 19. juni 1998 i hovedsagen, at den materielle gennemførelse af projekterne var korrekt, at der ikke fandtes noget forbud mod udlicitering ved deres gennemførelse, og at det ikke fremgik af beslutningerne om tilkendelse af støtte, at de støttemodtagende selskaber og underleverandørerne selv skulle råde over de menneskelige og materielle ressourcer, der var nødvendige for udførelsen af de pågældende opgaver, hvorfor der ikke var noget til hinder for, at disse selskaber i denne forbindelse anvendte eksterne samarbejdspartnere. De har ligeledes anført, at Kommissionens tjenestemænd i forbindelse med kontrollen i juli og november 1997 havde fået adgang til regnskaberne for de pågældende projekter.

- 212 Men selv om de som ansvarlige for forvaltningen af projekterne bedst var i stand til at give Kommissionen de nærmere oplysninger og de bilag, som denne anmodede om (jf. herved Rettens dom af 14.7.1997, sag T-81/95, Interhotel mod Kommissionen, Sml. II, s. 1265, præmis 47), har sagsøgerne ikke fremført nogen elementer, der beviser, at de tilknyttede selskaber, som de havde benyttet i forbindelse med gennemførelsen af de pågældende projekter, rådede over de nødvendige menneskelige og materielle ressourcer, eller at disse selskaber skulle have afholdt udgifter, der kunne berettige de udstedte fakturaer, svarende til betalingen af de tredjeparter, som de selv havde overdraget gennemførelsen af de aftalte ydelser.
- 213 Under den skriftlige forhandling for Retten gentog sagsøgerne deres argumenter fra den administrative procedure. De har ikke fremført elementer, der kunne afkræfte Kommissionens påstande, der er underbygget af oplysningerne i rapporten fra november 1997, og hvorefter de tilknyttede selskaber, som de havde benyttet i forbindelse med de pågældende projekter, ikke var i besiddelse af deres egne materielle og menneskelige ressourcer. De har endvidere ikke fremført nogen elementer, der beviser, at de nævnte selskaber har afholdt udgifter som følge af, at de selv havde benyttet underleverandører til udførelse af de ydelser, som var aftalt med det selskab, der var ansvarlig for det pågældende projekt.
- 214 Med hensyn til de dokumenter, som sagsøgerne fremlagde i replikken vedrørende curriculum vitae for og skriftlige erklæringer fremsat af en række personer, der bekræfter, at de har udført et stort antal arbejdstimer i tilknytning til de pågældende projekter, bemærkes, at de fremlagte dokumenter højst kan dokumentere, at ophavsmændene til disse erklæringer har udført et stort antal arbejdstimer i tilknytning til de projekter, der er omfattet af de anfægtede beslutninger. Derimod indeholder nævnte dokumenter ingen oplysninger om beløb og om de eventuelle modtagere af de fakturaer, der måtte være blevet udstedt for de anførte ydelser. De beviser således ikke, at de nævnte ydelser har svaret til de ydelser — påklaget i de anfægtede beslutninger — der er faktureret af et af de tilknyttede selskaber, som det ene eller det andet af de selskaber, der

var ansvarlige for de pågældende projekter, havde udliciteret gennemførelsen af de konkrete ydelser i tilknytning til projekterne til. Det følger heraf, at nævnte dokumenter ikke udfylder den manglende begrundelse for fakturaer udstedt af de tilknyttede selskaber i deres egenskab af underleverandører, som de selskaber, der modtog støtte fra EUGFL, havde benyttet i forbindelse med de pågældende projekter.

- 215 Der skal endvidere understreges, at sagsøgerne i forbindelse med en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse har oplyst, at Vela, Sonda og Tecnagrind ikke havde nogen ansatte i den periode, projekterne blev gennemført, men de baserede sig på strukturer bestående af freelance-arbejdstagere. Til støtte for deres forklaringer har de fremlagt en række regnskabsbilag eller bilag, der da blev fremsendt til de nationale skattemyndigheder, og som dokumenterer Velas, Sondas og Tecnagrinds betalinger til tredjepersoner.
- 216 Men ingen af disse dokumenter indeholder nogen oplysninger, der kan bevise, at de pågældende betalinger er vederlag til disse tredjepersoner for levering af ydelser, som henholdsvis Vela, Sonda eller Tecnagrind har fået i underleverance i forbindelse med et af de projekter, der er omfattet af de anfægtede beslutninger. Ovennævnte dokumenter beviser således ikke, at Vela, Sonda og Tecnagrind, der ikke var i besiddelse af egne midler, har afholdt udgifter i tilknytning til udliciteringen til tredjepersoner, der kan berettige de fakturaer, de har sendt til det selskab, der var ansvarlig for det projekt, hvis delvise gennemførelse var blevet overdraget dem i underleverance.
- 217 Under retsmødet fremlagde sagsøgerne endnu to afgørelser truffet henholdsvis den 17. maj og den 21. juni 2001 af Commissione tributaria provinciale di Milano, hvortil Vela havde indbragt anklagen om falske faktureringer fremsat af de italienske skattemyndigheder i forbindelse med Luffa-projektet.

- 218 Men fremlæggelsen heraf kan ikke ændre konklusionen af ovenstående gennemgang (præmis 205-216) med hensyn til rigtigheden af Kommissionens konstatering af, at selskaber tilknyttet de selskaber, der har modtaget støtte fra EUGFL, navnlig i forbindelse med Luffa-projektet, har udstedt fakturaer uden nogen økonomisk begrundelse.
- 219 For det andet bemærker Retten, at den nævnte kontrol i henhold til rapporten om kontrollen i november 1997 ikke har gjort det muligt at afgøre, med hvilke finansielle midler Vela og Sonda havde opfyldt deres forpligtelse til medfinansiering (s. 6 og 7).
- 220 Det fremgår ligeledes af rapporten fra GD for Finanskontrol af 18. december 1997, at »Zarotti for så vidt angår den private medfinansiering har bekræftet, at han, hverken da han indsendte de forskellige projekter, eller på tidspunktet for gennemførelsen af disse, var i besiddelse af de finansielle ressourcer, der var nødvendige for at opfylde denne forpligtelse« (s. 5).
- 221 Tecnagrind bestrider i sin replik i sag T-150/99 nøjagtigheden af den i forrige præmis anførte oplysning og opfordrer Kommissionen til at fremlægge et dokument underskrevet af Zarotti indeholdende den erklæring, som han i henhold til den pågældende rapport skulle have fremsat.
- 222 Hertil bemærkes, at oplysningen i præmis 220 ovenfor for så vidt angår Vela og Sonda bekræftes af oplysningerne i rapporten om kontrollen i november 1997, underskrevet af Zarotti, i henhold til hvilke det ikke i forbindelse med denne kontrol var muligt at fastslå, med hvilke finansielle ressourcer disse to selskaber havde opfyldt deres forpligtelse til medfinansiering af Luffa- og Girasole-projekterne.

223 Endvidere bemærkes, at der ved vurderingen af bevisværdien af et dokument må tages hensyn til sandsynligheden af den beretning, som dokumentet indeholder, til, fra hvem dokumentet hidrører, under hvilke omstændigheder det er blevet oprettet, hvem det er rettet til, og om dokumentet efter sit indhold virker fornuftigt og troværdigt (jf. dommen i sagen Cimenteries CBR m. fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 183 ovenfor, præmis 1838). Men i dette tilfælde blev GD for Finanskontrols rapport af 18. december 1997 udarbejdet umiddelbart efter udførelsen af den kontrol, som Zarottis erklæring var knyttet til. Under disse omstændigheder og under hensyntagen til oplysningerne i rapporten om kontrollen i november 1997, i henhold til hvilke den nævnte kontrol ikke gjorde det muligt at fastslå, med hvilke finansielle midler Vela og Sonda, to andre selskaber grundlagt af Zarotti, havde opfyldt deres forpligtelser til medfinansiering, kan denne rapportes bevisværdi og sandsynligheden af den pågældende erklæring ikke med rimelighed betvivles.

224 Det skal i øvrigt understreges, at selv om Kommissionen i sine skrivelser af 3. april 1998 til Vela, Sonda og Tecnagrind vedrørende konstateringerne i forbindelse med den kontrol, der blev udført i juli og november 1997, fremsatte alvorlig tvivl om regelmæssigheden af medfinansieringen af Luffa- og Girasole-projekterne, understregede den manglende dokumentation for Tecnagrinds kapacitet til at medfinansiere Vetiver- og Ricino-projekterne og anmodede de berørte selskaber om at fremsende bilag, der gjorde det muligt at fastslå, at de havde opfyldt især deres finansielle forpligtelser i henhold til beslutningerne om tilkendelse af støtte korrekt, fremførte sagsøgerne, der dog var bedst i stand til at forsyne Kommissionen med de bilag, som den havde anmodet om, og hvem det påhvilede at godtgøre, at de finansielle betingelser knyttet til tilkendelsen af støtte var blevet overholdt (jf. herved dommen i sagen Interhotel mod Kommissionen, nævnt i præmis 212 ovenfor, præmis 47), i deres skrivelse af 19. juni 1998 for så vidt angår Luffa-, Girasole- og Vetiver-projekterne, at Kommissionens tjenestemænd ved ovennævnte kontrol havde haft adgang til dokumentation for de betalinger, som Vela, Sonda og Tecnagrind havde foretaget i tilknytning til deres respektive projekter, og at forskellen mellem de samlede oplyste udgifter til deres projekt og støtten fra EUGFL alene kunne være afholdt af det selskab, som havde modtaget denne støtte i overensstemmelse med dets forpligtelse til medfinansiering. For så vidt angår Ricino-projektet har Tecnagrind anført, at beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende det pågældende projekt kun krævede, at selskabet opfyldte sin forpligtelse til medfinansiering inden afslutningen af projektet, og at der ikke var grund til at betvivle dets kapacitet til at opfylde denne forpligtelse.

- 225 Sagsøgerne har derimod ikke på nogen måde i løbet af den administrative procedure bevist, at Vela, Sonda og Tecnagrind i den periode, hvor projekterne blev gennemført, havde haft vilje og kapacitet til at afsætte andre finansielle midler til denne medfinansiering end indtægterne fra udliciteringen, som Kommissionen med rette har forkastet med den begrundelse, at de ikke var økonomisk begrundet og således ikke kunne godtgøre, at forpligtelsen til medfinansiering var overholdt.
- 226 Under forhandlingerne ved Retten har Tecnagrind ikke for så vidt angår sag T-151/99 fremlagt nogen beviser for, at selskabet på det tidspunkt rådede over andre midler end dem, der er nævnt i ovenstående præmis, til medfinansiering af Ricino-projektet.
- 227 Med hensyn til Luffa- og Girasole-projekterne har Vela i sag T-141/99 og T-142/99 fremlagt en række oplysninger om de egne midler, som Sonda og Vela rådede over på det tidspunkt. Hvad angår Vetiver-projektet har Tecnagrind i sag T-150/99 anført, at det havde finansielle indtægter fra salget af teknologi i forbindelse med dyrkning af vetiver til Faretra, som beløb sig til 700 000 ECU.
- 228 Men sådanne oplysninger er, selv hvis de forudsættes korrekte, højst et bevis for, at Vela, Sonda og Tecnagrind på dette tidspunkt rådede over egne midler. De beviser derimod ikke, at de nævnte ressourcer var blevet anvendt til medfinansiering af de pågældende projekter. Men selv om dette forudsættes, kan det under alle omstændigheder ikke ændre de konstateringer, som gennemgangen i præmis 205-216 ovenfor resulterede i, og i henhold til hvilke Vela, Sonda og Tecnagrind dels har oppebåret indtægter fra andre selskaber, der har modtaget støtte fra EUGFL, hvis økonomiske begrundelse ikke er blevet dokumenteret, dels har opført fakturaer på budgettet for deres projekter fra tilknyttede selskaber uden nogen form for økonomisk begrundelse, og som har ført til en kunstig oppustning af projektudgifterne, således at byrden af deres forpligtelse til medfinansiering af de nævnte projekter under alle omstændigheder er blevet udlignet.

- 229 Det fremgår af gennemgangen i præmis 192-228 ovenfor, at de uregelmæssigheder, som Kommissionen har påpeget i de anfægtede beslutninger vedrørende medfinansieringen af de projekter, der er omfattet af disse beslutninger, er begrundede.
- 230 For det andet har sagsøgerne anført, at Kommissionen var bekendt med retningslinjerne for medfinansiering af projekterne, lige fra de pågældende projekter blev indsendt, hvorfor den indirekte har godkendt dem i forbindelse med den kontrol, der er blevet foretaget forud for udbetaling af støttens forskellige rater. De tilføjer, at Kommissionen ligeledes var bekendt med forbindelserne mellem Vela, Sonda og Tecnagrind. De har herved henvist til en skrivelse af 24. maj 1995, hvori Vela underrettede Kommissionen om den nært forestående afslutning af de forskellige projekter. I sag T-150/99 understreger Tecnagrind, at selskabet i sin rapport fra december 1994 om forløbet af Vétiver-projektet udtrykkeligt havde tilkendegivet over for Kommissionen, at det havde benyttet sig af tjenester fra Vela.
- 231 I replikken i sag T-141/99 påpeger Vela, at selskabet ikke forstår, hvorledes Kommissionens tjenestegrene, der ved kontrollen i juli 1993 og juli 1996 havde anset gennemførelsen af Luffa-projektet for i enhver henseende at være korrekt og havde givet tilladelse til udbetaling af de efterfølgende rater af støtten, ved kontrollen i november 1997 kunne konkludere, at der var tale om en kunstig oppustning af udgifterne til nævnte projekt, at demonstrationsaktiviteten var utilstrækkelig, og at projektet ikke havde medført nogen positive resultater for landmændene.
- 232 I sag T-142/99 anfører Vela, at Kommissionen havde imødekommet de anmodninger om udbetaling af de forskellige rater af støtten, som Sonda havde indsendt, hvilket viser, at den var overbevist om, at anvendelsen af fællesskabsmidlerne og gennemførelsen af Girasole-projektet var regelmæssig. Det fremgik desuden af en kontrol foretaget af Revisionsretten i januar 1997, at det pågældende projekt var blevet korrekt udført og forvaltet på det administrative og regnskabsmæssige plan. Vela påpeger, at selskabet under disse omstændigheder ikke forstår, hvorfor Kommissionens tjenestemænd ved kontrollen i

november 1997 konkluderede, at der var tale om et misforhold mellem de opgivne udgifter til Girasole-projektet og de ydelser, der var leveret i tilknytning til projektet.

- 233 I sag T-150/99 har Tecnagrind anført, at dokumentationen vedrørende Vetiver-projektet beviser, at dette projekt er blevet korrekt gennemført i alle henseender. I sag T-151/99 hævder Tecnagrind, at det fremgår af den foreløbige rapport, som selskabet fremsendte til Kommissionen i maj 1997 om forløbet af Ricino-projektet, at dette projekt var blevet gennemført professionelt, indtil det blev afbrudt på grund af vedtagelsen af den anfægtede beslutning.
- 234 Retten bemærker hertil først, at de elementer, som sagsøgerne har fremført for at bevise, at den materielle gennemførelse af projekterne har været korrekt, af de årsager, der er fremført i præmis 201 ovenfor, er irrelevante for rigtigheden af Kommissionens påstande om finansielle og regnskabsmæssige uregelmæssigheder. Af de samme årsager må Velas argument i forbindelse med Luffa-projektet om, at Kommissionen havde udtrykt tilfredshed med den materielle gennemførelse af dette projekt ved kontrollen på stedet i juli 1993 og juli 1996, anses for irrelevant.
- 235 Dernæst bemærkes med hensyn til sagsøgernes argumenter om, at Kommissionen var bekendt med forbindelserne mellem Vela, Sonda og Tecnagrind og med de retningslinjer for medfinansiering, der var valgt inden for rammerne af projekterne, men aldrig havde fremsat kritik i forbindelse med de inspektioner eller kontroller, der blev foretaget på stedet forud for kontrollerne i juli og november 1997, at en sådan argumentation ikke kan ændre den konklusion, som gennemgangen i præmis 192-228 ovenfor førte til, og hvorefter de uregelmæssigheder, der konstateres i de anfægtede beslutninger vedrørende medfinansieringen af projekterne, må anses for begrundet.

- 236 Det skal tilføjes, at det forhold, at Kommissionen ikke har afsløret de nævnte uregelmæssigheder i forbindelse med de undersøgelser af dokumenter eller kontroller på stedet, der var blevet foretaget inden kontrollerne i juli og november 1997, ikke kan anses for at afskære Kommissionen fra at påvise disse uregelmæssigheder ved denne sidste kontrol og gøre rede for dem i de anfægtede beslutninger, idet den effektive virkning af artikel 24 i forordning nr. 4253/88 ellers ville bortfalde.
- 237 Det skal understreges, at inspektionerne og kontrollerne på stedet inden juli 1997 hver gang vedrørte et enkelt projekt isoleret set, hvilket sagsøgerne ikke benægter, således at Kommissionen ikke i forbindelse med disse inspektioner og tilsyn kunne opdage, at de tilknyttede selskaber, som var blevet benyttet i hvert af disse projekter, ikke var i besiddelse af de egne midler, der var nødvendige for udførelsen af de fakturerede ydelser, og i øvrigt ikke havde afholdt nogen udgifter, som kunne berettige de udstedte fakturaer. Kun krydskontroller, som dem, der blev foretaget i juli og november 1997, og som samtidig vedrørte de forskellige projekter og omfattede en fælles regnskabsundersøgelse af disse, gjorde det muligt for Kommissionen at påvise den ordening med fiktive underleverancer, der konstateres i de anfægtede beslutninger.
- 238 Gennemgangen i de tre foregående præmisser gælder også for så vidt angår den kontrol af Girasole-projektet, som Vela har påpeget i sag T-142/99, og som Revisionsretten udførte i januar 1997. Selv om det i overensstemmelse med Velas påstand accepteres, at Revisionsretten efter denne kontrol ikke havde påvist nogen regnskabsmæssige eller finansielle uregelmæssigheder, kan denne omstændighed dog på ingen måde ændre konklusionen i præmis 235 ovenfor. I lighed med de inspektioner, som Kommissionen foretog inden kontrollen i juli og november 1997, vedrørte Revisionsrettens kontrol endvidere, som det fremgår af såvel de oplysninger, som Vela fremkom med i sin replik i ovennævnte sag, og af rapporten fra GD for Finanskontrol af 18. december 1997, udelukkende Sonda og Girasole-projektet. En sådan isoleret kontrol kunne ikke påvise eksistensen af det fiktive udliciteringssystem, som dette selskab og dette projekt var indblandet i.

- 239 Med hensyn til den skrivelse, som Zarotti sendte til Kommissionen den 24. maj 1995 på Velas brevpapir, omhandlede denne den nært forestående afslutning af Luffa-, Pascolo Arboreo-, Girasole- og Vetiver-projekterne og de projektansvarlige selskabers ønske om at tilrettelægge en fælles konference om projekterne i Generaldirektoratet for Finanskontrols lokaler i Bruxelles. Det følger heraf, at denne skrivelse, selv om den er et udtryk for de eksisterende forbindelser mellem Vela, Sonda, Faretra og Tecnagrind, ikke havde til formål at gøre Kommissionen bekendt med eksistensen af den retsstridige ordning, der var indført, navnlig mellem disse forskellige selskaber, så de kunne unddrage sig deres forpligtelse til medfinansiering af projekterne. Den samme konklusion må drages for så vidt angår oplysningen om Velas deltagelse i gennemførelsen af Ricino-projektet i Tecnagrinds rapport om forløbet af Ricino-projektet til Kommissionen i december 1994. Under alle omstændigheder kan sådanne elementer ikke ændre konklusionen i præmis 235 ovenfor.
- 240 For det tredje har Vela i sag T-141/99 og T-142/99 gjort gældende, at det faktiske grundlag for Kommissionens påstand om, at medfinansieringen af Luffa- og Girasole-projekterne er uregelmæssig med den begrundelse, at de beløb, der er afsat til denne medfinansiering, stammer fra andre selskaber, der har modtaget fællesskabsstøtte, ikke foreligger. I sag T-141/99 anfører selskabet, at EUGFL's første udbetalinger til Luffa-projektet fandt sted forud for udbetalingerne af støtten til Sondas, Faretras og Tecnagrinds projekter. I sag T-142/99 oplyser selskabet, at beslutningen om tilkendelse af støtte og udbetalingen af støtte til Girasole-projektet fandt sted før udbetalingen af støtte til Faretras og Tecnagrinds projekter.
- 241 Hvad angår sag T-141/99 konstaterer Retten dog, at gennemførelsesperioden for Luffa-projektet i henhold til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende dette projekt udløb den 31. marts 1996, således at Velas forpligtelse til medfinansiering bestod helt frem til denne dato. Dette element skal sammenholdes med oplysningerne i replikken indgivet i sag T-150/99, hvorefter Vela har modtaget beløb fra Tecnagrind svarende til de ydelser, der er leveret i forbindelse med Vetiver-projektet, hvis gennemførelse i henhold til beslutningen om tilkendelse af støtte fandt sted mellem januar 1994 og juni 1996. Men Vela var ikke i besiddelse af de nødvendige ressourcer til at udføre disse opgaver, og det er

ikke godtgjort, at selskabet har afholdt udgifter til aflønning af eksterne samarbejdspartnere, som havde fået overdraget gennemførelsen af ydelserne i tilknytning til Vetiver-projektet, der kan berettige de fakturaer, som selskabet har udstedt til Tecnagrind (jf. præmis 207 og 211-216 ovenfor). Under disse omstændigheder kunne Kommissionen med føje konstatere, at Vela inden for rammerne af det udliciteringssystem, der anmeldes i de anfægtede beslutninger, har modtaget indtægter fra et andet selskab, der har modtaget støtte fra EUGFL, hvis økonomiske berettigelse ikke er blevet bevist, og som på en uberettiget måde har udgjort selskabets andel af finansieringen af Luffa-projektet.

- 242 Endvidere kan det argument, som Vela har fremført, ikke ændre den konklusion, at selskabet i forbindelse med Ricino-projektet har udstedt fakturaer uden økonomisk begrundelse (jf. præmis 209 og 211-216 ovenfor), hvilket har ført til en kunstig oppustning af de projektudgifter, som Tecnagrind har opgivet, og dermed gjort det muligt for dette selskab helt eller delvis at unddrage sig forpligtelsen til medfinansiering af projektet.
- 243 Det kan heller ikke tilbagevise oplysningerne i rapporten om kontrollen i november 1997, i henhold til hvilke Sonda, Faretra og AITEC i forbindelse med Luffa-projektet har udstedt fakturaer til Vela, hvis økonomiske begrundelse ikke er dokumenteret (jf. præmis 205, 206 og 211-216 ovenfor), hvilket har ført til en kunstig oppustning af udgifterne til Luffa-projektet, hvorved Vela har kunnet unddrage sig sin forpligtelse til medfinansiering af projektet.
- 244 Følgelig kan Velas argument i sag T-141/99 ikke afkræfte den kritik, som Kommissionen har fremsat vedrørende uregelmæssighederne i forbindelse med medfinansieringen af de projekter, der er omhandlet i de anfægtede beslutninger.
- 245 Hvad angår sag T-142/99 konstaterer Retten, at gennemførelsesperioden for Girasole-projektet i henhold til beslutningen om tilkendelse af støtte til dette

projekt udløb den 31. december 1995, således at den forpligtelse til medfinansiering, der påhvilede Sonda, bestod frem til denne dato. Dette element skal dels sammenholdes med oplysningerne i rapporten om kontrollen i november 1997, i henhold til hvilke Sonda i 1995 modtog beløb fra Vela, der skulle svare til ydelser leveret i forbindelse med Luffa-projektet, dels med oplysningerne i OLAF's rapport af 30. september 1997, som Vela ikke har bestridt, og i henhold til hvilke Sonda havde fået til opgave at udføre ydelser i tilknytning til Vetiver-projektet, som blev gennemført mellem januar 1994 og juni 1996. Men Sonda var ikke i besiddelse af de nødvendige ressourcer til at udføre disse opgaver, og det er ikke godtgjort, at selskabet har afholdt udgifter til aflønning af eksterne samarbejdspartnere, som havde fået overdraget udførelsen af ydelserne i tilknytning til Luffa-projektet og Vetiver-projektet, der kan berettiggeliggøre de fakturaer, som selskabet har udstedt til henholdsvis Vela og Tecnagrind (jf. præmis 205, 209 og 211-216 ovenfor). Under disse omstændigheder kunne Kommissionen med føje konstatere, at Sonda inden for rammerne af det udliciteringssystem, der anmeldes i de anfægtede beslutninger, har modtaget indtægter fra et andet selskab, der har modtaget støtte fra EUGFL, hvis økonomiske berettigelse ikke er begrundet, og som på en uberettiget måde har udgjort selskabets andel af finansieringen af Girasole-projektet.

246 Endvidere kan de forhold, som Vela har fremført, ikke ændre oplysningerne i rapporten om kontrollen i november 1997, i henhold til hvilke Faretra og Noesi i forbindelse med Girasole-projektet har fremsendt fakturaer til Sonda, hvis økonomiske begrundelse ikke er blevet dokumenteret (jf. præmis 207 og 211-216 ovenfor), hvilket har ført til en kunstig oppustning af udgifterne til Girasole-projektet, hvorved Sonda har kunnet unddrage sig sin forpligtelse til medfinansiering.

247 Følgelig kan Velas argument i sag T-142/99 ikke afkræfte den kritik, som Kommissionen har fremsat vedrørende uregelmæssighederne i forbindelse med medfinansieringen af de projekter, der er omhandlet i de anfægtede beslutninger.

248 For det fjerde har Tecnagrind i sag T-151/99 gjort gældende, at selskabet i henhold til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet kun

skulle opfylde forpligtelsen til medfinansiering inden projektets afslutning. Gennemførelsen heraf blev dog afbrudt af den anfægtede beslutning. Under disse omstændigheder kan Kommissionen ikke foreholde Tecnagrind ikke at have overholdt sin forpligtelse til medfinansiering.

249 Retten bemærker imidlertid, at der ikke findes nogen bestemmelse i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet, der underbygger Tecnagrinds påstand om den tidsmæssige varighed af dets forpligtelse til medfinansiering. Tværtimod fremgår det af punkt 5 i bilag II til denne beslutning, at »Kommissionen har ret til med henblik på at kontrollere de finansielle oplysninger vedrørende de forskellige udgifter at anmode om at se alle originale bilag eller en bekræftet kopi heraf«. Med henblik herpå kan den sende en repræsentant til stedet eller anmode om, at disse dokumenter fremsendes. Det fremgår endvidere af punkt 7 i dette bilag, at »Kommissionen til enhver tid kan kræve, at støttemodtageren fremlægger oplysninger om, hvor langt man er kommet med arbejdet, og om de tekniske resultater, man har opnået«. Det fremgår af disse bestemmelser, at modtageren af fællesskabsstøtte, der som i dette tilfælde er underlagt en forpligtelse til medfinansiering af det støttede projekt, skal opfylde denne forpligtelse, efterhånden som den materielle gennemførelse af projektet skrider frem, som det også er tilfældet med fællesskabsfinansieringen.

250 Det skal tilføjes, at Tecnagrind selv i sin ansøgning om støtte til Ricino-projektet indgivet i marts 1995 i punkt 8.3 om finansieringsplanen havde planlagt, at dets andel af finansieringen skulle fordeles over den oprindeligt planlagte gennemførelsesperiode, dvs. mellem september 1995 og december 1997. Selskabet oplyste således, at det ville finansiere projektet med 5 661 000 ESP i 1995, med 14 179 500 ESP i 1996 og med 11 449 500 ESP i 1997. I henhold til bestemmelsen i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet, hvori gennemførelsesperioden for projektet blev endeligt fastsat til september 1996 til december 1998, skulle Tecnagrind, som den 15. maj 1997 fremsendte en foreløbig teknisk statusrapport om gennemførelsen af projektet, i forbindelse med kontrollen i juli 1997 have godtgjort, at selskabet havde opfyldt sin forpligtelse til medfinansiering i det mindste for perioden mellem september 1996 og maj 1997, hvilket Tecnagrind ikke benægter, at det var ude af stand til.

- 251 Under alle omstændigheder kan Tecnagrinds argumentation gengivet i præmis 248 ovenfor ikke ændre rigtigheden af Kommissionens påstande om, at Tecnagrind inden for rammerne af det udliciteringssystem, der er omhandlet i de anfægtede beslutninger, direkte har opkrævet beløb af Faretra, et andet selskab, som har modtaget støtte fra EUGFL, som svarede til fællesskabsstøtten på grundlag af fakturaer, der savner enhver økonomisk begrundelse.
- 252 I lyset af ovenstående betragtninger må sagsøgernes argumenter, der har til formål at gendrive Kommissionens påstande om uregelmæssigheder i forbindelse med medfinansieringen af de projekter, der er omhandlet i de anfægtede beslutninger, forkastes.

Sagsøgernes argumenter om, at de specifikke uregelmæssigheder, som Kommissionen har konstateret vedrørende hvert enkelt projekt, ikke forelå

— Luffa-projektet

- 253 Hvad angår Luffa-projektet påstår Kommissionen, at de beløb, som Faretra, Sonda og AITEC, Azienda agricola Barrank og Baldassarre og Zarotti har faktureret Vela, og som beløber sig til ca. 3 000 000 000 ITL, dvs. 60% af de samlede udgifter til det nævnte projekt, ikke er økonomisk begrundet. Den anfører, at Faretras, Sondas, AITEC's og Baldassarres deltagelse var baseret på kontrakter, der omhandlede tilrådgivningsstillelse af personale, udstyr og specifikke færdigheder. Men den kontrol, der er foretaget på grundlag af disse fire underleverandørers regnskabsbøger og inventaroversigter, har afsløret, at disse ikke var i besiddelse af hverken personale eller specifikt udstyr og følgelig ikke af nogen kompetence, der kunne berettiggere deres deltagelse i gennemførelsen af Luffa-projektet. Endvidere har disse selskaber ikke afholdt nogen udgifter, der kunne berettiggere de anfægtede fakturaer.

- 254 Kommissionen konstaterer endvidere, at en række fakturaer udstedt til Vela i forbindelse med Luffa-projektet ikke er tilstrækkeligt begrundet eller viser et misforhold mellem den betalte pris og den leverede ydelse. Den fremhæver fakturaen på 61 882 002 ITL udstedt af Magenta Finance for en håndbog til offentliggørelse henvendt til landmændene, fakturaen på 20 939 ECU fra Detentor vedrørende honorarer for en forundersøgelse samt forslag og tegninger til en presse til koldpresning af luffaballerne og fakturaen på 133 057 ECU fra Cedarcliff vedrørende navnlig et register over landbrugsvirksomheder, som Vela skulle gennemføre formidlingsforanstaltninger overfor.
- 255 Stillet over for disse påstande fremfører Vela, at Kommissionen ikke kan bruge kontrollen i november 1997 til at anfægte regelmæssigheden af fakturaer, der blev accepteret uden forbehold i forbindelse med kontrollerne i juli 1993 og juli 1996.
- 256 Hvad angår de udgifter, som er faktureret af Faretra, Sonda, AITEC og Baldassarre, anfører selskabet, at det forhold, som Kommissionen har påtalt, og som går ud på, at de fire underleverandører ikke var i besiddelse af hverken det krævede udstyr eller de krævede specifikke kompetencer, er irrelevant, idet det ikke i nogen af kontraktbestemmelserne kræves, at underleverandørerne skal råde over deres eget personale eller udstyr, og det ikke forbydes disse at benytte sig af midlertidige samarbejdspartnere.
- 257 Selskabet hævder med henvisning til en række dokumenter vedlagt dets skrivelser, at de omtvistede fakturaer alle svarer til ydelser, der rent faktisk er blevet leveret i forbindelse med Luffa-projektet. Det påstår, at det ikke forstår, hvorledes Kommissionens tjenestemænd i november 1997 i forbindelse med regnskabskontrollen kunne nå frem til den konklusion, at det beløb på 573 000 000 ITL, som Faretra havde faktureret, og som svarede til de samlede udgifter til et forarbejdningsanlæg til luffahøsten, var oppustet, når et tilbud fremsat af Consiglio Nazionale delle Ricerche i 1993 lød på en udgift på 1 000 000 000 ITL for et sådant anlæg. Selskabet anfører, at alle målene i den nævnte beslutning er nået eller endog overskredet, og at alle de påtænkte

foranstaltninger er blevet udført korrekt. Det fremfører endvidere, at de underleverandører, som det har benyttet ved gennemførelsen af Luffa-projektet, er tredjeparter i forhold til det kontraktforhold, der er indgået mellem Kommissionen og selskabet vedrørende finansieringen af det nævnte projekt, således at Kommissionen ikke inden for rammerne af dette projekt kunne kontrollere den måde, hvorpå disse underleverandører har forvaltet balancen mellem deres udgifter og deres indtægter.

- 258 Hvad angår de beløb, der er udbetalt til Zarotti (60 000 000 ITL om året), understreger selskabet dels, at de svarer til de fire års arbejde, som denne har udført for Luffa-projektet, dels, at der i beslutningen om tilkendelse af støtte til nævnte projekt var afsat et samlet beløb på 170 000 ECU til aflønning af den projektansvarlige.
- 259 Hvad angår de fakturaer, der er udstedt af Magenta Finance, Detentor og Cedarcliff, fremfører selskabet med henvisning til oplysningerne i dets skrivelse af 19. juni 1998, at disse forskellige fakturaer svarer til ydelser, der rent faktisk er leveret. Fakturaen fra Magenta Finance vedrørte levering af en håndbog til offentliggørelse, hvis endelige udgave først forelå efter talrige udkast og foreløbige udgaver. Fakturaen fra Detentor svarede til en teknisk undersøgelse vedrørende nedbringelse af luffaens volumen med henblik på opbevaring og transport af denne. Fakturaen fra Cedarcliff vedrørte en markedsanalyse, der med henblik på formidling af Luffa-projektet skulle identificere den virksomheds-målgruppe, der kunne være interesseret i at anvende luffaen, hvilket navnlig havde krævet oprettelse af en database.
- 260 Retten skal indledningsvis understrege, at opførelse af fuldt berettigede udgifter på budgettet for et projekt, der modtager støtte fra EUGFL, indgår i støttemodtagerens generelle forpligtelse til at overholde de finansielle forpligtelser i beslutningen om tilkendelse af støtte, en forpligtelse, der udgør et afgørende tilsagn fra støttemodtagerens side (jf. præmis 193 ovenfor). Hvis Kommissionens påstande, der er gengivet i præmis 253 og 254 ovenfor, er begrundede, må det derfor konstateres, at der er tale om uregelmæssigheder i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4353/88.

- 261 Det bemærkes endvidere, at de elementer, som Vela har fremført som bevis for, at den materielle gennemførelse af Luffa-projektet har været korrekt, af de årsager, der er fremført i præmis 201 ovenfor, er ugyldige i forbindelse med disse påstande, hvis rigtighed nu skal undersøges i lyset af de af Vela fremførte argumenter vedrørende de udgifter, som er faktureret af Faretra, Sonda, AITEC, Baldassarre og Zarotti, Magenta Finance, Dententor og Cedarcliff.
- 262 For så vidt angår de fakturaer, som Faretra, Sonda, AITEC og Baldassarre har udstedt, konstaterer Retten, at Vela ikke benægter, at der i forbindelse med Luffa-projektet er indgået kontraktforhold mellem selskabet og disse forskellige fysiske eller juridiske personer, og at disse kontraktforhold indebar, at der blev stillet menneskelige og tekniske ressourcer til rådighed. Selskabet bestrider heller ikke eksistensen af de udgifter, som er blevet faktureret det af ovennævnte personer. I modsætning til Kommissionens påstand hævder det dog, at disse udgifter er berettigede.
- 263 Hvad angår de udgifter, som Faretra og Sonda har faktureret, er det imidlertid allerede blevet konstateret, at disse to selskaber ikke var i besiddelse af egne midler, der satte dem i stand til selv at levere de ydelser, hvis gennemførelse Vela havde udliciteret til dem (jf. præmis 205 ovenfor). Endvidere henviste Vela både i løbet af den administrative procedure og i nærværende sag, da selskabet blev stillet over for Kommissionens påstande, generelt til regnskaberne for Luffa-projektet og understregede, at det i henhold til de i den foregående præmis nævnte kontraktuelle forhold ikke var forbudt underleverandører at benytte eksterne samarbejdspartnere til at opfylde de forpligtelser, de havde påtaget sig over for Vela. Men selskabet har ikke på noget tidspunkt fremlagt beviser for, at Faretra og Sonda skulle have betalt fakturaer udstedt af de eksterne samarbejdspartnere, som de skulle have benyttet til udførelsen af de ydelser, der var aftalt med Vela i forbindelse med Luffa-projektet.
- 264 Under disse omstændigheder kunne Kommissionen med føje konstatere, at de fakturaer, som Faretra og Sonda havde udstedt i forbindelse med Luffa-projektet, var uberettigede. Velas sammenligning med et tilbud fra Consiglio Nazionale

delle Ricerche på et luffaforarbejdningsanlæg og det beløb, som Faretra har faktureret for et sådant anlæg inden for rammerne af Luffa-projektet, kan ikke i denne forbindelse ændre ved, at det i dette tilfælde ikke er blevet bevist, at Faretra var i besiddelse af de nødvendige ressourcer til at kunne udføre de ydelser, som Vela havde udliciteret til det, eller at det har afholdt udgifter til eksterne samarbejdspartnere, som kunne berettige de fakturaer, der er udstedt til Vela.

265 Med hensyn til de udgifter, der er faktureret af AITEC, er det allerede konstateret, at det i forbindelse med kontrollen i november 1997 fremgik, at dette selskab ikke havde udstyr, infrastruktur eller materielle aktiver bortset fra en motorkultivator (jf. præmis 206 ovenfor). Det fremgår endvidere af rapporten om denne kontrol (s. 5), at Zarotti, der er eneadministrator af Vela, og hvis far og onkel var medindehavere af AITEC, i forbindelse med denne kontrol ikke kunne bevise, at de betalinger, der var attesteret ved hjælp af regnskabsdokumenter vedrørende dette selskab, og som sidstnævnte foretog i løbet af sin eksistens, havde nogen som helst forbindelse til gennemførelsen af Luffa-projektet.

266 Under disse omstændigheder, og da Vela ikke har fremlagt nogen form for beviser, der kan ændre konklusionerne i foregående præmis, kunne Kommissionen med føje konstatere, at de udgifter, som AITEC havde faktureret i forbindelse med Luffa-projektet, var uberettigede.

267 Hvad angår de udgifter, som Baldassarre har faktureret, fremgår det af de kopier af dennes fakturaer, som Kommissionen har fremlagt i sagen, at disse fakturaer vedrører aktiviteter som »teknisk ansvarlig« for projektet. I henhold til præsentationen af Luffa-projektet, der var indeholdt i Velas ansøgning om tilkendelse af støtte, skulle den teknisk ansvarlige påtage sig ansvaret for de »industrielle faser«, der navnlig omfattede teknikker til indledende behandling af frugten, adskillelse af frugtkødet fra fibermassen og udvinding af de vegetabiliske proteiner, kemisk, fysisk og mekanisk analyse af de opnåede produkter, fremstilling af prøver til industriforsøg, analyse for at finde frem til enkle

oplagrings-, emballage- og transportsystemer, forberedelse af mindre mængder af produkter til gennemførelse af afsætningsforsøg, udformning og konstruktion af prototyper på installationer til forarbejdning af produktet på stedet (s. 15 og 22 i ansøgningen).

- 268 Men Vela har ikke bestridt, at Baldassarre ikke var i besiddelse af de ressourcer, der var nødvendige for, at han selv kunne udføre disse forskellige aktiviteter. Endvidere indeholder de fakturaer, som han har udstedt, ikke en angivelse af, at de skulle svare til udgifter til eksterne samarbejdspartnere, som han har benyttet sig af ved udførelsen af de aktiviteter, som Vela havde betroet ham i forbindelse med Luffa-projektet.
- 269 Under disse omstændigheder har Kommissionen med føje konkluderet, at de udgifter, som Baldassarre havde faktureret i forbindelse med Luffa-projektet, var uberettigede.
- 270 Med hensyn til Velas argument om, at de underleverandører, som selskabet har benyttet, i forhold til dets forbindelser med Kommissionen er tredjeparter, som Kommissionen ikke kunne kontrollere i forbindelse med Luffa-projektet, bemærkes, at Kommissionen, når et projekt som f.eks. Luffa-projektet modtager fællesskabsstøtte, har ret til at undersøge regelmæssigheden af enhver faktura med tilknytning til projektet og til eventuelt at gøre opmærksom på en uregelmæssighed, uanset om fakturaen er blevet udstedt af støttemodtageren eller af en fysisk eller juridisk person, som denne har benyttet i forbindelse med gennemførelsen af det projekt, der har modtaget støtte. Hvis Kommissionen blev frataget muligheden for at kontrollere regelmæssigheden af udgifter, som underleverandører har faktureret modtageren af støtte fra EUGFL, ville dette betyde, at EUGFL risikerede at skulle foretage ubegrundede udbetalinger knyttet til udgiftserklæringer, hvis økonomiske grundlag ikke havde kunnet kontrolleres.

- 271 I denne sag har Kommissionen derfor med føje konstateret, at de fakturaer, som var udstedt af de af Vela benyttede underleverandører i forbindelse med gennemførelsen af Luffa-projektet, var uregelmæssige, da de ikke var begrundede.
- 272 Hvad angår de af Zarotti fakturerede udgifter konstaterer Retten, at det fremgår af både rapporten om kontrollen i november 1997 og Velas skrivelser, at Zarotti har udstedt fakturaer til Vela i dets egenskab af ansvarlig for Luffa-projektet til et samlet beløb på 260 000 000 ITL i forbindelse med nævnte projekt.
- 273 Men selv om der var afsat et beløb på 170 000 ECU eller ca. 340 000 000 ITL i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Luffa-projektet til dækning af den projektansvarliges personlige udgifter, bemærker Retten, at Kommissionen på grundlag af sine konstateringer, der har vist sig at være velbegrundede, og i henhold til hvilke Zarottis opgave i forbindelse med Luffa-projektet navnlig har bestået i at etablere et udliciteringssystem omfattende en række indbyrdes forbundne selskaber, der har gjort det muligt for Vela uberettiget at opkræve midler fra EUGFL på grundlag af ubegrundede fakturaer, der repræsenterer omkring 60% af de samlede opgivne udgifter til ovennævnte projekt, med rimelighed har kunnet konkludere, at Zarottis fakturaer udstedt til Vela var ubegrundede.
- 274 Med hensyn til fakturaen på 61 882 002 ITL, som Vela har betalt Magenta Finance, konstaterer Retten, at det fremgår af rapporten om kontrollen i november 1997, at Zarotti ved denne kontrol ikke kunne forelægge Kommissionens tjenestemænd den udgave af håndbogen, der svarede til Magenta Finance' faktura fra marts 1995. Det fremgår således af denne rapport, at »det eksemplar, som Zarotti fremlagde, var resultatet af forskellige tilpasninger af den håndbog, som Magenta havde faktureret, og som Vela ikke havde beholdt noget eksemplar af« (s. 4).
- 275 Stillet over for Kommissionens påstande vedrørende den af Magenta Finance udstedte faktura fremførte Vela endvidere i sin skrivelse af 19. juni 1998, at der

havde været behov for adskillige foreløbige udgaver, før man var nået frem til den endelige udgave af håndbogen, og at disse udgaver, der ikke opfyldte de opstillede tekniske og etiske krav, var blevet tilintetgjort for at undgå et stort antal dokumenter, der kunne skabe forvirring. Derimod fremgår det ikke af ovennævnte skrivelse, at Vela har sendt Kommissionen den udgave af håndbogen, der svarer til den omtvistede faktura.

276 Under disse omstændigheder var det med føje, at Kommissionen i den anfægtede beslutning i sag T-141/99 konstaterede, at den ikke havde modtaget den udgave af håndbogen, som Magenta Finance havde leveret, og som svarede til fakturaen på 61 882 002 ITL udstedt af dette selskab.

277 Det skal endvidere understreges, at Vela i denne sag har fremlagt en række dokumenter på fransk, engelsk og italiensk om en håndbog med titlen »Le luffa dans les régions méditerranéennes — Manuel de culture et de première transformation« indeholdende en bemærkning om, at disse dokumenter er udgivet af Magenta Finance. Under retsmødet bekræftede Vela, at indholdet af disse dokumenter var identisk med den endelige udgave af håndbogen til offentliggørelse om Luffa-projektet henvendt til landmændene, som ligeledes er blevet fremlagt.

278 Men de elementer, som Vela har fremlagt under sagens behandling, kan ikke ændre den konklusion, som gennemgangen i præmis 274, 275 og 276 ovenfor resulterer i, nemlig at Vela ikke hverken ved kontrollen i november 1997 eller under den administrative procedure kunne forelægge Kommissionen den håndbog, som svarede til den af Magenta Finance udstedte faktura.

279 Endvidere bemærkes, at den endelige udgave af den håndbog, der er omhandlet i præmis 277 ovenfor, ikke indeholder nogen oplysninger om, at Magenta Finance har deltaget i de talrige tekniske forbedringer (indsættelse af fotografier, grafikker

og tabeller i farver, æstetisk udformning af brochuren), der adskiller denne endelige udgave fra de dokumenter, der er nævnt i samme præmis i dommen. Tværtimod bærer denne udgave følgende påtegninger »Udgivet af Vela Srl« og »Design & pre-press: Vela Srl.« Der henvises overhovedet ikke til Magenta Finance.

280 På grundlag af de elementer, der er fremlagt i sagen, kan Magenta Finance højst tilskrives udarbejdelsen af de i præmis 277 ovenfor anførte dokumenter. Det bemærkes efter en gennemgang af disse dokumenter, at udarbejdelsen af disse helt klart ikke berettiger en faktura på næsten 62 000 000 ITL.

281 Hvad angår fakturaen på 20 939 ECU fra Detentor bemærker Retten, at Vela som bilag til sin stævning har vedlagt fire dokumenter, der angiveligt skulle vedrøre denne faktura. Da Kommissionen i sit svarskrift bemærkede, at et af disse dokumenter ikke havde nogen forbindelse med Luffa-projektet, da det for en stor dels vedkommende bestod af sider fra Internettet, hvis indhold klart vidnede om, at der var tale om forskning udført efter gennemførelsen af Luffa-projektet og uden forbindelse til dette, bekræftede Vela i sin replik, at dette dokument var blevet fremlagt ved en fejl.

282 Det fremgår endvidere af Velas forklaringer i dets replik, at af de fire bilag, der er nævnt i foregående præmis, har kun et forbindelse med den faktura fra Detentor, der er omhandlet i den anfægtede beslutning i sag T-141/99, nemlig bilaget vedrørende en undersøgelse med titlen »La presatura dei frutti della luffa cylindrica come soluzione dei problemi connessi al loro trasporto e immagazzinamento — Valutazioni e caratteristiche delle presse per le luffe«. De tre øvrige bilag vedrører således søgningen på Internettet som nævnt i foregående præmis samt to dokumenter, som på ingen måde kan tilskrives Detentor.

- 283 Det bemærkes, at den undersøgelse, der er nævnt i foregående præmis, omfatter omkring 40 sider og nogle skemaer vedrørende en luffapresse, der klart ikke berettiger en faktura på 20 939 ECU.
- 284 Stillet over for Kommissionens påstande om de uforholdsvist høje udgifter, som Detentor havde faktureret, anførte Vela i sin skrivelse af 19. juni 1998 til Kommissionen, at prisen var blevet fastsat under hensyntagen til en række faktorer såsom usikkerheden om, hvorvidt der fandtes en løsning, der kunne nedbringe luffaens volumen med henblik på opbevaring og transport af denne, de resultatløse forsøg udført på dette område af adskillige selskaber, som Vela først havde kontaktet, og den meget korte tidsperiode, inden for hvilken selskabet skulle løse dette problem.
- 285 Det bemærkes, at denne argumentation, navnlig argumentet om den indvirkning, som de påståede resultatløse undersøgelser udført af andre selskaber, som Vela først havde kontaktet, skulle have på den pris, som Detentor har faktureret, ikke underbygges af noget konkret element. Under alle omstændigheder ændrer den ikke ved, at en faktura lydende på et honorar på 20 939 ECU er uforholdsmæssig høj i forhold til indholdet af den undersøgelse, som Detentor har leveret i forbindelse med Luffa-projektet.
- 286 Det følger heraf, at Kommissionen med rimelighed har kunnet konkludere, at der er tale om et misforhold mellem den ydelse, som Detentor har leveret i forbindelse med Luffa-projektet, og det honorar, som selskabet har faktureret Vela.
- 287 Hvad angår fakturaen på 133 057 ECU, som Vela har betalt Cedarcliff, konstaterer Retten, at parterne er enige om, at dette selskab ejedes af De Bartholomeis, der er lobbyist i Bruxelles og etableret i Dublin.

- 288 Den konstaterer, at Vela i tilknytning til den i foregående præmis omhandlede faktura har fremlagt en række bilag, som selskabet hævder at have forelagt for Kommissionen under den administrative procedure.
- 289 Disse bilag er dels en note på syv sider om den metode, der er anvendt til udvælgelse af en række landbrugsbedrifter med henblik på formidling af Luffa-projektet, dels visse kartoteker indeholdende oplysninger opdelt efter forskellige kriterier om en række landbrugsbedrifter i forskellige europæiske lande (Tyskland, Spanien, Frankrig og Det Forenede Kongerige).
- 290 Ved en gennemgang af disse bilag bemærkes imidlertid, at de klart ikke berettiger det beløb, som Cedarcliff har faktureret Vela.
- 291 Stillet over for Kommissionens påstande om de uforholdsvist høje fakturaer, som Cedarcliff har udstedt, understregede Vela i sin skrivelse af 19. juni 1998 til Kommissionen som begrundelse for den fakturerede pris i forhold til den leverede ydelse omfanget af de aktiviteter (definition af udvælgelseskriterier, oprettelse af en edb-database), som oprettelsen af et register over de landbrugsbedrifter, der kunne være interesserede i Luffa-projektet, krævede.
- 292 Men Vela har hverken i løbet af den administrative procedure eller i den verserende sag fremlagt oplysninger, der kunne afkræfte konklusionen i OLAF's rapport af 30. september 1997 om, at Cedarcliff i henhold til oplysninger fra Companies Registration Office (virksomhedsregister) i Dublin ikke på det pågældende tidspunkt havde noget personale.

- 293 Under disse omstændigheder kan de forskellige aktiviteter, som Vela har opregnet i sin skrivelse af 19. juni 1998 for at begrunde beløbet på Cedarcliffs faktura, ikke anses for at være udført af dette selskab. Da Vela endvidere ikke har fremlagt noget element til bevis for, at Cedarcliff har betalt fakturaer udstedt af tredjeparter, som det måtte have anmodet om at udføre ovennævnte aktiviteter, kunne Kommissionen med føje konkludere, at beløbet på 133 057 ECU, som Cedarcliff havde faktureret Vela i forbindelse med Luffa-projektet, var ubegrundet.
- 294 Med hensyn til Velas argument om, at Kommissionen ikke havde anfægtet regelmæssigheden af de omtvistede fakturaer i forbindelse med kontrollen i juli 1993 og juli 1996, bemærkes, at en sådan omstændighed ikke kan ændre den konklusion, som gennemgangen i præmis 260-293 ovenfor resulterede i, vedrørende rigtigheden af Kommissionens konklusioner om uregelmæssigheden af de fakturaer, der er omhandlet i den anfægtede beslutning i sag T-141/99. Af de i præmis 236 ovenfor anførte grunde kan denne omstændighed heller ikke anses for at have afskåret Kommissionen fra at påvise de pågældende uregelmæssigheder ved en senere kontrol. Det bemærkes endvidere, at kontrollen i november 1997 blev afviklet helt regelmæssigt, hvorfor Kommissionen med rette kunne henvisе hertil til støtte for sine påstande om uregelmæssigheder.
- 295 Retten skal endvidere præcisere, at det fremgår af såvel rapporten om kontrollen i november 1997 som af de kopier af fakturaerne fra Magenta Finance, Detentor og Cedarcliff, som Kommissionen har fremlagt, at disse fakturaer er dateret efter kontrollen i juli 1993, hvorfor Velas argumentation vedrørende påstanden om, at de omtvistede fakturaer var blevet accepteret uden forbehold af Kommissionen i forbindelse med denne kontrol, er uden grundlag for så vidt angår fakturaerne fra Magenta Finance, Detentor og Cedarcliff.
- 296 Ovenstående gennemgang medfører, at Velas argumentation for at gendrive påstandene om uregelmæssigheder i tilknytning til de fakturaer, der er omhandlet i den anfægtede beslutning i sag T-141/99, må forkastes.

— Girasole-projektet

- 297 Hvad angår Girasole-projektet påstår Kommissionen, at de beløb, som Faretra og Noesi har faktureret Sonda, og som beløber sig til henholdsvis 1 155 000 000 ITL og 830 000 000 ITL, dvs. i alt 90% af de opgivne udgifter til det nævnte projekt, ikke er begrundede. Den har anført, at Faretras og Noesis deltagelse var baseret på kontrakter, der omhandlede tilrådighedsstilling af personale, udstyr og specifikke færdigheder. Men den kontrol, der er foretaget på grundlag af disse to underleverandørers regnskabsbøger og inventaroversigter, har afsløret, at disse hverken var i besiddelse af personale eller specifikt udstyr og følgelig ikke havde nogen kompetence, der kunne berettige deres deltagelse i gennemførelsen af Girasole-projektet. Endvidere har disse selskaber ikke afholdt nogen udgifter, der kunne begrunde de anfægtede fakturaer.
- 298 Vela har hertil anført, at Kommissionen ikke kan bruge kontrollen i november 1997 til at anfægte regelmæssigheden af de udgifter, som Faretra og Noesi har faktureret.
- 299 Selskabet anfører endvidere, at det forhold, som Kommissionen har påtalt, og hvorefter Faretra og Noesi ikke var i besiddelse af hverken det krævede udstyr eller de krævede specifikke kompetencer, er irrelevant, idet det ikke i nogen af kontraktbestemmelserne kræves, at underleverandørerne skal råde over deres eget personale eller udstyr, og det ikke forbydes disse at benytte sig af lejlighedsvis samarbejdspartnere.
- 300 Selskabet hævder med henvisning til dels en række dokumenter vedlagt dets skrivelser, dels dets forklaringer i skrivelsen til Kommissionen af 19. juni 1998, at de omtvistede fakturaer alle svarer til ydelser, der rent faktisk er blevet leveret i forbindelse med Girasole-projektet. Den faktura, som Faretra har udstedt,

svarede til et meget kompliceret dataindsamlingsarbejde samt til arbejde med udvikling af specielle landbrugsmaskiner, mens fakturaen udstedt af Noesi omhandlede teknisk bistand, som selskabet havde leveret til Sonda i forbindelse med projektet. Den omstændighed, at Noesi på grund af de problemer, selskabet stødte på i forbindelse med forvaltningen af sine aktiviteter, anmodede Vela om bistand med udførelsen af de ydelser, som Sonda havde udliciteret, var irrelevant, da disse ydelsers faktiske eksistens og deres overensstemmelse med de udgifter, der er opført på projektets budget, er ubestridt.

- 301 Vela tilføjer, at alle de mål, der var fastsat i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Girasole-projektet, var nået eller endog overskredet, og at alle de påtænkte foranstaltninger var blevet udført korrekt.
- 302 Selskabet hævder endvidere, at de underleverandører, som Sonda har benyttet ved gennemførelsen af Girasole-projektet, er tredjeparter i forhold til den forbindelse, der er indgået mellem Kommissionen og Sonda vedrørende finansieringen af det nævnte projekt, således at Kommissionen ikke inden for rammerne af dette projekt kunne kontrollere den måde, hvorpå disse underleverandører har forvaltet balancen mellem deres udgifter og deres indtægter.
- 303 Retten skal indledningsvis understrege, at det, som det fremgår af præmis 260 ovenfor, må konstateres, at der er tale om uregelmæssigheder i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4353/88, hvis Kommissionens påstande, der er gengivet i præmis 297 ovenfor, er begrundede.
- 304 Det skal endvidere understreges, at de af Vela fremførte argumenter for at understrege, at den materielle gennemførelse af Girasole-projektet har været korrekt, af de i præmis 201 ovenfor anførte årsager er irrelevant for disse påstande, hvis rigtighed nu skal undersøges i lyset af de argumenter, som Vela har fremført.

305 Retten bemærker herved, at Vela ikke benægter, at der er indgået kontraktforhold mellem Sonda på den ene side og Faretra og Noesi på den anden side i forbindelse med Girasole-projektet, og at disse kontraktforhold indebar tilrådighedsstilling af menneskelige og tekniske ressourcer. Vela bestrider heller ikke de udgifter, som disse to selskaber har faktureret Sonda. Selskabet hævder imidlertid i modsætning til Kommissionens påstand, at disse udgifter er begrundede.

306 Men for så vidt angår de udgifter, som Faretra har faktureret, er det allerede blevet konstateret, at dette selskab ikke var i besiddelse af egne midler, der satte det i stand til selv at levere de ydelser, hvis gennemførelse Sonda havde udliciteret til det (jf. præmis 207 ovenfor). Endvidere har Vela både under den administrative procedure og i den verserende sag, da det blev stillet over for Kommissionens påstande, generelt henvist til regnskaberne for Girasole-projektet og understreget, at det i henhold til de i foregående præmis nævnte kontraktforhold ikke var forbudt underleverandørerne at benytte eksterne samarbejdspartnere til opfyldelse af de forpligtelser, de havde indgået over for Sonda. Vela har dog ikke på noget tidspunkt fremført nogen elementer som bevis for, at Faretra skulle have betalt fakturaer udstedt af eksterne samarbejdspartnere, som det havde anmodet om at udføre de ydelser, der var aftalt med Sonda i forbindelse med Girasole-projektet.

307 Under disse omstændigheder kunne Kommissionen med rette konkludere, at de fakturaer, som Faretra havde udstedt i forbindelse med Girasole-projektet, var ubegrundede.

308 Hvad angår de udgifter, som Noesi har faktureret, fremgår det af de dokumenter, som Kommissionen har fremlagt i sagen om dette spørgsmål, at de pågældende fakturaer, der var udstedt i perioden mellem juni 1994 og oktober 1995, vedrørte levering af edb-udstyr og teknisk bistand (oprettelse af en meteorologisk central, edb-ydelser, laboratorieanalyser og -forsøg, udarbejdelse af teknisk dokumentation, formidling af projektets resultater, udarbejdelse af en teknisk håndbog til formidling, navnlig på cd-rom, rådgivning osv.).

- 309 Men det er allerede blevet konstateret, at Noesi ikke var i besiddelse af hverken personale eller udstyr, der kunne anvendes ved udførelsen af de ydelser, der var aftalt med Sonda (jf. præmis 207 ovenfor).
- 310 Kommissionen kunne derfor med rette konstatere i den anfægtede beslutning i sag T-142/99, at Noesi ikke var i besiddelse af hverken kompetence, materiel eller menneskelige ressourcer, der kunne berettige selskabets deltagelse i gennemførelsen af Girasole-projektet.
- 311 Det må endvidere efterprøves, om Kommissionens påstand, hvorefter Noesi ikke har afholdt udgifter, der kan berettige de fakturaer, som det har udstedt til Sonda, er begrundet.
- 312 Her bekræfter Vela i sin replik, at det trådte til i forbindelse med Girasole-projektet for at udføre de ydelser, som Noesi over for Sonda havde forpligtet sig til at udføre.
- 313 Retten bemærker herved, at det fremgår af rapporten om kontrollen i november 1997, at »det fremgår af analysen af Noesis regnskaber [], at selskabet har modtaget to fakturaer fra Vela (faktura nr. 5 af 13.2.1995 på 291 550 000 ITL og faktura nr. 8 af 27.2.1995 på 351 050 000 ITL) vedrørende de ydelser, som det over for Sonda havde forpligtet sig til at udføre [], og som det efterfølgende havde anmodet Vela om at udføre, hvilket fremgår af skrivelserne af 29. juli 1994 og 10. november 1994« (s. 6).
- 314 Men hvis det, skønt der ikke foreligger oplysninger i fakturaerne og i uddraget i foregående præmis, der gør det muligt at knytte de af Vela fakturerede beløb til

gennemførelsen af Girasole-projektet, og Noesis fakturaer til Sonda ikke indeholder nogen oplysninger, der kan knytte disse fakturaer til de ydelser, som Vela har leveret på vegne af Noesi, accepteres, at sidstnævnte har anmodet om Velas bistand i forbindelse med Girasole-projektet, må det bemærkes, at det allerede blevet konstateret, at Vela ikke var i besiddelse af egne midler. Endvidere har Vela ikke fremlagt nogen elementer som bevis for, at det har afholdt udgifter, der kan berettige de fakturaer, der er udstedt til Noesi, og som hænger sammen med, at Vela selv har måttet benytte sig af eksterne samarbejdspartnere for at kunne overholde de forpligtelser, det havde indgået over for Noesi i forbindelse med Girasole-projektet.

315 Det følger heraf, at Kommissionen med rette har anset de udgifter, som Noesi har faktureret Sonda i forbindelse med Girasole-projektet, for ubegrundede.

316 Med hensyn til Velas argument om, at de underleverandører, som Sonda har benyttet, i forhold til forbindelsen mellem dette selskab og Kommissionen, er tredjeparter, som Kommissionen ikke kunne kontrollere i forbindelse med Girasole-projektet, henviser Retten til bedømmelsen i præmis 270 ovenfor.

317 Endelig for så vidt angår Velas argument om det påståede forbud mod, at Kommissionen påberåber sig kontrollen i november 1997 til støtte for sine påstande om uregelmæssigheder, bemærkes, at denne kontrol, i modsætning til, hvad Vela hævder, er udført på en regelmæssig måde, således at Kommissionen med rette kunne benytte den som støtte for sine påstande om uregelmæssigheder. Det skal tilføjes, at den omstændighed, at Kommissionen ikke anfægtede de omtvistede fakturaer i forbindelse med udbetalingen af de forskellige rater af støtten til Girasole-projektet, ikke kan ændre den konklusion, der kan udledes af gennemgangen i præmis 303-315 ovenfor med hensyn til rigtigheden af Kommissionens påstande om uregelmæssigheden af de fakturaer, der er omhandlet i den anfægtede beslutning i sag T-142/99. Af de i præmis 236 ovenfor anførte grunde kan denne omstændighed heller ikke anses for at have afskåret Kommissionen fra at påvise de pågældende uregelmæssigheder ved kontrollen i november 1997.

318 På baggrund af ovenstående gennemgang må Velas argumentation med henblik på at gendrive påstandene om uregelmæssigheder i sag T-142/99 i tilknytning til de fakturaer, som Faretra og Noesi har udstedt til Sonda, forkastes.

— Vetiver-projektet

319 I forbindelse med Vetiver-projektet har Kommissionen påpeget en række uregelmæssigheder vedrørende dels de unøjagtige oplysninger, som Tecnagrind havde fremsat i sin anmodning om støtte til gennemførelsen af nævnte projekt vedrørende dets manglende evne til i forbindelse med kontrollen på stedet i juli 1997 at begrunde, at dets forpligtelse til medfinansiering var blevet overholdt, vedrørende afvigelserne mellem på den ene side oplysningerne i ovennævnte anmodning og/eller i den endelige rapport om Vetiver-projektet, og dels henvist til Kommissionens tjenestemænds konstateringer i tilknytning til kontrollen på stedet eller de oplysninger, der fremgår af nogle af fakturaerne, vedrørende det forhold, at beløb opført på projektets budget uden Kommissionens forudgående tilladelse var blevet brugt til betaling af udgifter, der ikke oprindeligt var planlagt, samt vedrørende det forhold, at nogle af de udgifter, der var opført på projektets budget, ikke var støtteberettigede.

320 For så vidt angår Kommissionens konstatering vedrørende medfinansieringen af Vetiver-projektet henviser Retten indledningsvis til gennemgangen i præmis 192-228 ovenfor, hvoraf det fremgår, at denne konstatering var begrundet og udgør en uregelmæssighed i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88.

321 Retten skal endvidere bemærke, at de støtteberettigede udgifter i tilknytning til en foranstaltning, der finansieres af Fællesskabet, kun er de udgifter, der udtrykkeligt er angivet i beslutningen om tilkendelse af finansiel støtte. Under disse omstændigheder må opførelsen af udgifter på projektets budget, der ikke

oprindeligt var planlagt, uden Kommissionens forudgående tilladelse og opgivelsen af udgifter, der ikke havde tilknytning til projektet, betragtes som alvorlige overtrædelser af de afgørende forpligtelser, der lå til grund for tilkendelsen af støtte fra EUGFL. Sådanne overtrædelser vil, hvis de er begrundet, føre til en konklusion om, at der er tale om uregelmæssigheder i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88.

322 Det fremgår endvidere af retspraksis, at ansøgere til og modtagere af støtte er forpligtet til at sikre sig, at de forsyner Kommissionen med pålidelige oplysninger, som ikke fører til vildledning af denne, idet den ordning med kontrol og bevis, som er fastlagt med henblik på at undersøge, om betingelserne for ydelse af støtte er opfyldt, ellers ikke ville fungere hensigtsmæssigt. Således vil manglende pålidelige oplysninger føre til, at projekter, som ikke opfyldte de fastsatte betingelser, kunne få tildelt støtte. Derfor udgør den forpligtelse til oplysning og loyalitet, som påhviler ansøgere til og modtagere af støtte, en del af EUGFL's støttesystem og er afgørende for dets funktion (Rettens dom af 12.10.1999, T-216/96, *Conserve Italia mod Kommissionen*, Sml. II, s. 3139, præmis 71). Under disse omstændigheder må de unøjagtigheder, som Kommissionen har påpeget med hensyn til de oplysninger, som Tecnagrind har givet om Vetiverprojektet i anmodningen om støtte og i rapporten om gennemførelsen af nævnte projekt, hvis de er begrundede, ligeledes anses for uregelmæssigheder i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88.

323 Spørgsmålet, om Kommissionens påstande er begrundede, skal undersøges i lyset af Tecnagrinds argumenter.

324 De specifikke uregelmæssigheder, som Kommissionen har påpeget i den anfægtede beslutning i sag T-150/99, vedrører for det første de unøjagtige oplysninger i ansøgningen om støtte, som Tecnagrind har indsendt i forbindelse med Vetiver -projektet.

- 325 Kommissionen konstaterer dels, at det i ansøgningen anføres, at Tecnagrind »var aktiv i leveringen af landbrugstjenester«. Men dette selskab blev oprettet den 25. januar 1993, dvs. flere måneder inden indsendelse af anmodningen. Det havde endvidere ikke udført nogen aktiviteter.
- 326 Tecnagrind har herved anført, at der lå tekniske og administrative problemer til grund for dets forsinkede oprettelse. Selskabet fremfører, at det, da det var oprettet, var i besiddelse af den kompetence, der var nødvendig til gennemførelse af Vetiver-projektet, hvilket også fremgår af den perfekte gennemførelse af de aktiviteter, der var planlagt i forbindelse med dette projekt.
- 327 Retten skal herved konstatere, at Tecnagrind i den ansøgning, som selskabet indsendte til Kommissionen i september 1993 for at opnå støtte til Vetiver-projektet, erklærede, at det var »aktiv i leveringen af landbrugstjenester« (s. 10).
- 328 Tecnagrind bestrider imidlertid ikke Kommissionens påstand om, at selskabet først blev oprettet den 25. januar 1993, dvs. få måneder før ansøgningen om støtte blev indsendt, hvilket i øvrigt fremgår af Tecnagrinds stiftelsesoverenskomst, som Kommissionen har fremlagt. Det bestrider heller ikke, at det ikke har udøvet nogen aktivitet mellem datoen for dets oprettelse og fremsendelsen af ovennævnte ansøgning. Derimod bekræfter det i sit klageskrift, at det af formelle årsager endnu var under oprettelse, da det indsendte ansøgningen.
- 329 Den omstændighed, at Tecnagrind efter oprettelsen var i besiddelse af al den nødvendige kompetence til gennemførelse af Vetiver-projektet, kan ikke på nogen måde, selv om det anses for korrekt, ændre det forhold, at oplysningerne i ansøgningen om støtte var unøjagtige.

- 330 Kommissionen har endvidere anført, at der i ansøgningen om støtte var tale om forsknings- og forsøgsaktiviteter gennemført i samarbejde med afdelingen for fysisk geografi ved Murcia-universitetet og La Alberca under den landbrugsvidenskabelige forskningstjeneste i Murcia-regionen. Men Troglia, der er administrator i Tecnagrind og leder af Vetiver-projektet, bekræftede imidlertid i forbindelse med kontrollen i juli 1997, at Tecnagrind overhovedet ikke havde deltaget i udførelsen af disse aktiviteter.
- 331 Tecnagrind svarede herpå, at det først fik kendskab til de udtalelser, Troglia efter Kommissionens udsagn skulle være fremkommet med, da det modtog Kommissionens skrivelse af 3. april 1998, hvorfor det ikke havde kunnet tilbagevise dem i tide. Selskabet tilføjede, at Troglia, så vidt det var selskabet bekendt, aldrig var fremkommet med en sådan udtalelse, og at denne under alle omstændigheder var ukorrekt og kunne gendrives. Selskabet har således fastholdt, at det til stadighed har indgået i et effektivt samarbejde med Murcia-universitetet og med den landbrugsvidenskabelige forskningstjeneste i Murcia-regionen, hvilket skulle have givet Vetiver-projektet en international dimension og en lokal forankring i overensstemmelse med kravene i beslutningen om tilkendelse af støtte til projektet.
- 332 Retten bemærker hertil først og fremmest, at Troglias påståede udtalelser blev fremsat i forbindelse med kontrollen i juli 1997. Ved at konfrontere Tecnagrind med disse udtalelser i sin skrivelse af 3. april 1998 gav Kommissionen selskabet mulighed for at reagere i tide inden vedtagelsen af den anfægtede beslutning i sag T-150/99.
- 333 Dernæst konstaterer Retten, at de oplysninger, som Kommissionen har fremsat i den anfægtede beslutning i sag T-150/99 vedrørende de forsknings- og forsøgsaktiviteter, der er gennemført med afdelingen for fysisk geografi ved Murcia-universitetet og med selskabet La Alberca, rent faktisk indeholdes i ansøgningen om støtte i forbindelse med Vetiver-projektet. Sådanne oplysninger må forstås som en understregning af Tecnagrinds forsknings- og forsøgsarbejde med ovennævnte organer til støtte for ansøgningen om støtte indgivet af selskabet.

334 Men uden at der er behov for at spørge, om Tecnagrinds hensigt med at give de i foregående præmis nævnte oplysninger var at fremhæve de erfaringer, som selskabet inden indsendelsen af ansøgningen om støtte havde erhvervet inden for forskning og forsøg på landbrugsområdet ved samarbejde med de organer, der er nævnt i disse oplysninger, eller at understrege, at det havde til hensigt i forbindelse med Vetiver-projektet at udvikle et sådant forsknings- og forsøgs-samarbejde med de nævnte organer, og uden at der i øvrigt er grund til at udtale sig om Tecnagrinds argument om underkendelse af bevisværdien af det dokument, hvorfra Kommissionen har hentet Troglia's påståede udtalelser vedrørende Tecnagrinds manglende deltagelse i ovennævnte forskning og forsøg, er det tilstrækkeligt at understrege, at Tecnagrind blev oprettet få måneder inden indsendelsen af Vetiver-projektet, og at det ikke har bestridt, at det ikke havde udført nogen aktiviteter forud for ansøgningen (jf. præmis 328 ovenfor). Det er således udelukket, at Tecnagrind har deltaget i arbejder af denne art inden indsendelsen af ansøgningen om støtte. Endvidere er det allerede blevet fastslået, at Tecnagrind ikke rådede over noget personale i den periode, hvor Vetiver-projektet blev gennemført (jf. præmis 208 ovenfor), således at det ikke med rimelighed kan hævdes, at det har samarbejdet om videnskabelige arbejder i denne periode.

335 Stillet over for Kommissionens påstande har Tecnagrind i øvrigt hverken under den administrative procedure eller i den verserende sag fremlagt elementer til bevis for, at det har deltaget i dette forsknings- og forsøgsarbejde. Selskabet har anført, at det har deltaget i et løbende samarbejde med de i præmis 330 ovenfor nævnte organer, hvorefter disse havde godkendt resultaterne af Vetiver-projektet, hvilket skulle have givet projektet en international dimension og en lokal forankring. Men disse udtalelser kan ikke, selv om de antages, ændre det forhold, at Tecnagrinds oplysninger i ansøgningen om støtte vedrørende dets personlige deltagelse i forsknings- og forsøgsarbejder udført af ovennævnte organer var unøjagtige.

336 For det andet har Kommissionen anført, at det af den endelige rapport om Vetiver-projektet fremgår, at det areal, hvorpå der blev dyrket vetiver med

henblik på produktion og destillation af dets rødder, var på 2 hektarer. Men dens tjenestemænd konstaterede ved kontrollen i november 1997, at kun en halv hektar var opdyrket.

- 337 Med henvisning til sin skrivelse til Kommissionen af 19. juni 1998 fremfører Tecnagrind, at der var tale om en skrivefejl og hævder, at forskellen mellem det areal, hvorpå der efter planen oprindeligt skulle dyrkes vetiver, og det areal, der rent faktisk var benyttet til dyrkning heraf, under alle omstændigheder ikke på nogen mærkbar måde har kunnet påvirke resultaterne af projektet, der navnlig havde til formål at påvise, at vetiver spiller en grundlæggende rolle i miljøbeskyttelsen.
- 338 I denne forbindelse skal Retten først og fremmest fastslå, at Kommissionens påstand ikke, som Tecnagrind foregiver at forstå i sine skrivelser, går på, at der er en forskel mellem det samlede areal til dyrkning af vetiver, der oprindeligt var planlagt, og det areal, der rent faktisk var anvendt til dyrkning heraf, men på, at der for så vidt angår dyrkning af vetiver med henblik på produktion og destillation af dens rødder — der udgør et af de mål med dyrkningen af vetiver, der var fastsat i forbindelse med Vetiver-projektet — var forskel på oplysningerne i den endelige rapport om projektet og Kommissionens tjenestemænds konstateringer i forbindelse med kontrollen i november 1997. Det følger heraf, at Tecnagrinds argumentation både under de skriftlige forhandlinger og under retsmødet for at bagatellisere forskellen mellem det samlede areal opdyrket med vetiver, som er nævnt i ansøgningen om støtte og i beslutningen om tilkendelse af støtte til Vetiver-projektet, nemlig 10 hektar, og det samlede dyrkede areal i forbindelse med Vetiver-projektet, nemlig i henhold til oplysningerne i Tecnagrinds skrivelse til Kommissionen af 19. juni 1998 9,28 hektar, ikke kan gendrive Kommissionens påstand.
- 339 Når dette er fastslået, må det konstateres, at Tecnagrind ikke benægter, at der i forbindelse med dyrkning af vetiver til produktion og destillation af dets rødder er en forskel på 1,5 hektar mellem det areal, der er opgivet i den endelige rapport om Vetiver-projektet, nemlig 2 hektar, og det areal, der rent faktisk er benyttet til dyrkningen heraf, nemlig 0,5 hektar.

- 340 Med henvisning til sin skrivelse af 19. juni 1998 hævder selskabet imidlertid, at der er tale om en skrivefejl. I den rapport, der er omtalt i foregående præmis, er der ved en fejl opgivet det dyrkningsareal, der oprindeligt var planlagt, og ikke det rent faktisk dyrkede areal, der var mindre end førstnævnte areal på grund af tekniske problemer, som resulterede i, at mange vetiverplanter døde. Som svar på en skriftlig forespørgsel fra Retten præciserede selskabet de steder i rapporten, hvor der gøres rede for disse problemer.
- 341 Hertil bemærkes, at Tecnagrinds oplysninger højst kan belyse årsagerne til, at kun en halv hektar og ikke 2 hektar som oprindeligt planlagt, er blevet opdyrket med henblik på produktion og destillation af dens rødder. Disse oplysninger ændrer til gengæld ikke konstateringen af, at Tecnagrind i den endelige rapport om Vetiver-projektet har givet Kommissionen en fejlagtig oplysning om det opdyrkede areal og således ikke har opfyldt sin forpligtelse til at sikre sig, at de oplysninger, der gives Kommissionen, er pålidelige (jf. præmis 322 ovenfor).
- 342 For det tredje påstår Kommissionen, at det fremgår af den faktura, der er udstedt af ejeren af den jord, som Tecnagrind har lejet i forbindelse med Vetiver-projektet, at arealet var på 4 hektar og ikke 10, som det er anført i ansøgningen om støtte og i den endelige rapport om projektet. Endvidere fremgår det af de fakturaer, der blev forelagt for Kommissionens tjenestemænd i forbindelse med kontrollen i juli 1997, at udgifterne til leje beløb sig til 712 000 ESP, mens budgetposten vedrørende disse udgifter udgjorde 10 934 772 ESP. Tecnagrind har således anvendt det overskydende beløb til dækning af andre udgifter uden at indhente Kommissionens forudgående tilladelse hertil i strid med kravet i punkt 1 i bilag II til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Vetiver-projektet.
- 343 Stillet over for disse påstande erkendte Tecnagrind, at det havde betalt leje for 4 hektar jord. Det tilføjede imidlertid, at det havde opdyrket et andet jordstykke på

6 hektar, som det var blevet overdraget gratis, og at de således opnåede besparelser var blevet anvendt til leje af forsøgsgartnerier, hvilket var nødvendigt på grund af tabet af talrige planter som følge af ugunstige klimatiske forhold, og til aktiviteter i tilknytning hertil.

344 Denne foranstaltning skal have ført til en mærkbar forbedring af de tekniske betingelser for dyrkning af vetiver. Den skal til gengæld ikke have medført en væsentlig ændring af Vetiver-projektet og har derfor ikke forudsat en forudgående tilladelse fra Kommissionen.

345 Retten bemærker hertil først, at Tecnagrind ikke bestrider Kommissionens påstand om, at der i ansøgningen om støtte i forbindelse med Vetiver-projektet var blevet afsat en udgiftspost til leje af 10 hektar jord.

346 Tecnagrind indrømmer derimod, som det fremgår af præmis 343 ovenfor, at lejeudgifterne vedrørte et areal på 4 og ikke 10 hektar. Det bestrider heller ikke, at der i den endelige rapport vedrørende Vetiver-projektet nævnes 10 hektar som det areal, der er lejet i forbindelse med nævnte projekt.

347 Det må derfor konstateres, at Tecnagrind ikke har opfyldt sin forpligtelse til at give pålidelig information i forbindelse med denne del af gennemførelsen af Vetiver-projektet.

348 Dernæst må det konstateres, at Tecnagrind ikke bestrider Kommissionens påstand om, at udgifterne til leje af jord i forbindelse med Vetiver-projektet beløber sig til 712 000 ESP, mens den budgetpost, der var afsat til disse udgifter,

var på 10 934 772 ESP. Tecnagrind benægter heller ikke, at forskellen mellem de to ovennævnte beløb er blevet brugt til dækning af udgifter, der ikke var nævnt i beslutningen om tilkendelse af støtte. Tecnagrinds påstande, der er gengivet i præmis 343 ovenfor, kan ikke, selv om de antages at være korrekte, ændre det forhold, at Tecnagrind ved at anvende næsten hele det beløb, der var opført på budgettet for Vetiver-projektet til leje af et areal på 10 hektar, til leje af forsøgsgartnerier, har gennemført en foranstaltning, der ikke var omhandlet i beslutningen om tilkendelse af støtte. Dermed har Tecnagrind, som Kommissionen med rette hævder, væsentligt ændret de foranstaltninger, der er beskrevet i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Vetiver-projektet. Men i henhold til punkt 1 i bilag II til samme beslutning krævede en sådan ændring Kommissionens forudgående tilladelse, et krav, som Tecnagrind ikke benægter ikke at have opfyldt.

349 For det fjerde fremhæver Kommissionen uregelmæssigheder i tilknytning til opførelse af ikke-støtteberettigede udgifter på budgettet for Vetiver-projektet.

350 Den hævder for det første, at 50% af Tecnagrinds driftsomkostninger er blevet opført på nævnte budget, og det samme gælder et regnskabs- og skatterådgivningsfirmas honorarer og fakturaer for brug af en mobiltelefon, uden at dette er blevet begrundet.

351 Tecnagrind har hertil anført, at en sådan opførelse er i overensstemmelse med budgetforskrifterne i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Vetiver-projektet, der omfatter en post til driftsomkostninger.

352 Hertil bemærkes, at Tecnagrinds argumentation ikke består i at benægte eksistensen af de i præmis 350 ovenfor nævnte udgifter og opførelsen af disse på Vetiver-projektets budget, men i at forsvare lovligheden af en sådan opførelse.

- 353 Men selv om der ganske vist i udgiftsoverslaget i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Vetiver-projektet nævnes en udgiftspost med titlen »Rejseudgifter og driftsudgifter« (s. 8), må det konstateres, at denne post optræder i den rubrik, der vedrører »udnyttelsesfasen« (samme side), der i henhold til samme bilag svarer til fasen »forarbejdning af høsten« (s. 6). Men der er intet i sagen, der tyder på, at de i præmis 350 ovenfor nævnte udgifter har haft tilknytning til denne specifikke fase af Vetiver-projektet og i øvrigt heller ikke til nogen anden fase heraf. Kommissionen konkluderede derfor med rette, at opførelsen af ovennævnte udgifter på budgettet for nævnte projekt ikke var berettiget.
- 354 For det andet fastslår Kommissionen, at der er opført fakturaer på budgettet for Vetiver-projektet, som svarer til ydelser, der er leveret efter afslutningen af projektet, og som derfor ikke har kunnet komme i betragtning til medfinansiering.
- 355 I denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen i tilknytning til en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse har præciseret, hvilke fakturaer der er omfattet af påstanden i foregående præmis (jf. præmis 184 ovenfor). Det drejer sig om fakturaer udstedt af Codema mellem den 15. juli og den 10. december 1996, kvitteringer udstedt af Bertolini og Berlusconi den 16. september 1996, en kvittering udstedt af Mutti den 30. september 1996, notaer vedrørende udgifter afholdt af Tasia mellem den 22. og den 31. juli 1996 og af Troglia mellem den 1. og den 31. juli, mellem den 1. august og den 30. september og mellem den 13. og den 16. oktober 1996, hotelregninger dateret den 13. juli og den 7. september 1996, fakturaer udstedt af selskabet Medur den 31. juli 1996, af selskabet Zyan den 31. juli og den 10. september 1996 og af selskabet Elioprint den 30. juli 1996.
- 356 Efter en gennemgang af kopierne af disse forskellige fakturaer og notaer, der er blevet fremlagt, bemærkes, at disse fakturaer og notaer alle uden undtagelse vedrører ydelser, der er leveret efter udløbet af gennemførelsesperioden for Vetiver-projektet fastsat i artikel 2 i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende nævnte projekt, nemlig juni 1996.

- 357 Da Tecnagrind ikke har benægtet, at de i præmis 355 ovenfor nævnte fakturaer og notaer rent faktisk er blevet opført på budgettet for Vetiver-projektet, og heller ikke har fremlagt nogen elementer, der kan bestride Kommissionens påstand om, at disse fakturaer og notaer ikke har kunnet tages i betragtning til medfinansiering, må det under disse omstændigheder konkluderes, at den i præmis 354 ovenfor fremførte påstand om uregelmæssigheder er begrundet.
- 358 Det fremgår af ovenstående gennemgang, at Tecnagrinds argumentation, der har til formål at tilbagevise påstandene om uregelmæssigheder i tilknytning til Vetiver-projektet, må forkastes.

— Ricino-projektet

- 359 Med hensyn til Ricino-projektet vedrører de uregelmæssigheder, som Kommissionen har påpeget, de uberettigede udgifter, der er opført på projektets budget vedrørende opførelse af et reduceret forarbejdningsanlæg, der opfylder landmændenes behov, udstedelsen i begyndelsen af projektet af fakturaer, der vedrører projektets formidlingsfase, Tecnagrinds manglende evne til i forbindelse med kontrollen i juli 1997 af godtgøre, at det havde opfyldt sin forpligtelse til medfinansiering, og opførelse af ikke-støtteberettigede udgifter på budgettet for nævnte projekt.
- 360 For så vidt angår Kommissionens konstatering vedrørende medfinansieringen af Ricino-projektet henvises indledningsvis til gennemgangen i præmis 192-228 og 248-251 ovenfor, hvoraf fremgår, at denne konstatering er begrundet og udgør en uregelmæssighed i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88.

- 361 Retten skal endvidere under henvisning til præmis 260 og 321 ovenfor understrege, at de øvrige misligholdelser, som Kommissionen har påpeget, må anses for uregelmæssigheder i henhold til artikel 24 i forordning nr. 4253/88, hvis de er begrundede.
- 362 Spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionens påstande er begrundede, skal undersøges i lyset af Tecnagrinds argumenter.
- 363 For det første påpeger Kommissionen, at Troglia, der er administrator i Tecnagrind og ansvarlig for Ricino-projektet, under kontrollen i juli 1997 erklærede, at Tecnagrind ikke var i besiddelse af den nødvendige praktiske erfaring til at opføre et reduceret forarbejdningsanlæg, der opfyldte landmændenes behov, og at det derfor havde udliciteret denne aktivitet og mere generelt hele den industrielle fase af Ricino-projektet til Vela. Men under kontrollen i november 1997 viste det sig, at Vela ikke var i besiddelse af hverken personale eller specifikt udstyr og heller ikke af den krævede praktiske viden, således at dets deltagelse i Ricino-projektet ikke var berettiget.
- 364 Tecnagrind har hertil først anført, at selskabet ikke havde kendskab til, at Troglia skulle have fremsat de erklæringer, som Kommissionen påstår. Dernæst gør selskabet gældende, at sådanne erklæringer, hvis de er blevet fremsat, kan gendrives ved hjælp af en sagkyndig undersøgelse af gennemførelsen af Ricino-projektet. Selskabet henviste ligeledes til den foreløbige rapport, det havde tilsendt Kommissionen i maj 1997, samt til den dokumentation om Ricino-projektet, som det havde sendt til Kommissionen i juli 1997. Det skulle fremgå af disse dokumenter, at Ricino-projektet var blevet gennemført i overensstemmelse med de krav, der var fastsat i beslutningen om tilkendelse af støtte, og at de selskaber, der havde deltaget i gennemførelsen, var i besiddelse af den nødvendige kapacitet og kompetence.
- 365 Hertil bemærkes, at Tecnagrind selv i sine skrivelser bekræfter, at det har benyttet sig af Vela ved gennemførelsen af den industrielle fase af Ricino-projektet, og at

Tecnagrind har betalt Vela 151 000 ECU herfor. Men det er allerede blevet fastslået, at Vela ikke var i besiddelse af egne menneskelige og tekniske ressourcer, der gjorde det muligt for det selv at levere de ydelser, som Tecnagrind havde udliciteret til det (jf. præmis 207 og 209 ovenfor). Endvidere har Tecnagrind ikke fremlagt nogen beviser for, at Vela har benyttet sig af eksterne samarbejdspartneres tjenester til udførelse af de ydelser, der var aftalt med Tecnagrind i forbindelse med Ricino-projektet, og at det har afholdt udgifter, der kunne berettige de fakturaer, der er udstedt i tilknytning til nævnte projekt.

366 Under disse omstændigheder konkluderede Kommissionen med rette, at Velas deltagelse i Ricino-projektet ikke var berettiget. Den omstændighed, at Ricino-projektet, som Tecnagrind har påpeget, var blevet gennemført korrekt frem til afbrydelsen efter kontrollen i juli 1997, kan, selv hvis den er korrekt, ikke ændre ovenstående konklusion.

367 For det andet konstaterer Kommissionen, at der er blevet indgået forskellige kontrakter med De Bartolomeis og med Cedarcliff til en samlet værdi af 155 800 ECU, dvs. over 12% af de samlede udgifter til Ricino-projektet. Den fastslår, at de aktiviteter, der er udliciteret til Cedarcliff, i henhold til Troglia vedrører projektets formidlingsfase. Den fastslår, at de pågældende fakturaer ikke kunne tilskrives Ricino-projektet, da det blev påbegyndt, idet formidlingsfasen først skulle gennemføres i projektets slutfase.

368 Tecnagrind har hertil anført, at den omstændighed, at de omtvistede fakturaer er udstedt kort efter igangsættelsen af Ricino-projektet, beror på den lange frist, der er nødvendig for i god tid at sikre sig reklame for projektet. Selskabet gør gældende, at det i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet var planlagt, at formidlingen af projektets resultater skulle ske på forskellige stadier i løbet af hele projektet. Det tilføjer, at, eftersom formidlingsforanstaltningerne var planlagt til at skulle begynde i april 1997, måtte forberedelsen af disse foranstaltninger nødvendigvis påbegyndes inden denne

dato. Det nævner en række elementer, der illustrerer den betydelige indsamling, klassificering og informatisering af de tekniske data (ricinsorter, dyrknings-teknikker, teknikker og anlæg til udvinding af aromaer osv.) og markedsoplysninger i tilknytning til Ricino-projektet.

369 Retten skal herved understrege, at Kommissionens i de påstande, der er gengivet i præmis 367 ovenfor, anfægter opførelsen på budgettet for Ricino-projektet af fakturaer, der i henhold til Troglia vedrører formidlingsaktiviteter, på et tidspunkt, hvor gennemførelsen af projektet netop var påbegyndt.

370 Kommissionen har til støtte for sine påstande fremlagt en kopi af en række fakturaer udstedt af henholdsvis De Bartolomeis og Cedarcliff til Tecnagrind, og som sidstnævnte ikke bestrider svarer til de fakturaer, der er omtvistet i den anfægtede beslutning. Det fremgår af disse dokumenter, at de nævnte fakturaer er udstedt mellem den 7. januar og den 18. februar 1997. Endvidere bestrider Tecnagrind ikke Troglia's oplysninger til Kommissionen om, at disse fakturaer vedrørte aktiviteter med tilknytning til Ricino-projektets formidlingsfase.

371 Det skal imidlertid bemærkes, at gennemførelsen af projektet i henhold til punkt 4.1 i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet var opdelt i fire faser. Den fjerde og sidste af disse faser vedrørte dokumentation og formidling (s. 8 i ovennævnte beslutning).

372 I denne fase var der planlagt følgende foranstaltninger (samme side):

— samling og bearbejdning af data, udarbejdelse og tilrettelæggelse af rapporter til Kommissionen og til formidling af resultaterne

- formidling af de resultater, der er opnået i de forskellige faser af arbejdet i hele projektets løbetid

- bearbejdning af de endelige resultater og formidling af disse til lokale, offentlige organer, faglige sammenslutninger og centre for forskning og teknologisk udvikling ved hjælp af særlige publikationer, tilrettelæggelse af seminarer og udarbejdelse af en informationskortfilm

- udarbejdelse af en formidlingshåndbog på forskellige sprog henvendt til de regioner i Den Europæiske Union, der kunne tænkes at være interesserede.

373 I henhold til punkt 4.2 i samme bilag vedrørende tidsplanen for aktionerne var det planlagt, at dokumentations- og formidlingsaktionen skulle starte i april 1997 (s. 9). Under disse omstændigheder og uden, at det er nødvendigt at undersøge realiteten af de ydelser, som Cedarcliff og De Bartolomeis har faktureret, må det konstateres, at Kommissionen med rette kunne fastslå, at de fakturaer, som disse havde sendt til Tecnagrind i januar og februar 1997, ikke kunne tilskrives Ricino-projektet, da formidlingsfasen i henhold til tidsplanen i beslutningen om tilkendelse af støtte endnu ikke var startet.

374 Ovenstående gennemgang kan ikke ændres af Tecnagrinds argumentation om en påstået forpligtelse til at sikre formidling af resultaterne i de forskellige faser af Ricino-projektet og om omfanget af de forudgående aktiviteter, der var nødvendige for denne formidlingsfase.

375 Selv om det i overensstemmelse med Tecnagrinds fortolkning accepteres, at henvisningen på s. 8 i bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende

Ricino-projektet til »formidling af de resultater, der er opnået i de forskellige faser af arbejdet i hele projektets løbetid«, må fastslås således, at der i hele projektets løbetid skal vedtages foranstaltninger til formidling af resultaterne heraf, bemærkes, at det i tidsplanen bestemmes, at dokumentations- og formidlingsfasen først starter i april 1997 og ikke i september 1996, hvilket let kan forklares ved, at det var praktisk umuligt at opnå resultater, der kunne formidles, i løbet af de første måneder af Ricino-projektet.

- 376 Endvidere fremgår det af de oplysninger, der er gengivet i præmis 372 ovenfor, at tidsplanen i tilknytning til gennemførelsen af Ricino-projektet, navnlig udgangspunktet for dokumentations- og formidlingsfasen, var blevet fastsat under hensyntagen til, at formidlingen af projektets resultater forudsatte, at data var blevet indsamlet og udarbejdet.
- 377 For det tredje konstaterer Kommissionen, at 50% af Tecnagrinds driftsomkostninger er blevet opført på budgettet for Ricino-projektet, idet der er tale om bl.a. honorarer til et regnskabs- og skatterådgivningsfirma og fakturaer for brug af en mobiltelefon, uden at dette var berettiget.
- 378 Tecnagrind har hertil anført, at en sådan opførelse på budgettet er i overensstemmelse med budgetforskrifterne i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet, der omfatter en konto til driftsomkostninger.
- 379 Det bemærkes hertil, at Tecnagrinds argumentation ikke består i at benægte eksistensen af de udgifter, der er omhandlet i præmis 377 ovenfor, og opførelsen af disse på Ricino-projektets budget, men i at forsvare lovligheden af en sådan opførelse.

- 380 Det skal imidlertid understreges, at selv om det fremgår af bilag I til beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende Ricino-projektet, at en konto med titlen »Driftsomkostninger« er opført på budgettet for projektet (punkt 7.1.2, s. 11), må en sådan konto nødvendigvis anses for at omfatte driftsomkostninger i tilknytning til Ricino-projektet. Fællesskabets indsats via strukturfondene kan således ikke føre til opførelse af udgifter på budgettet, der ikke har nogen forbindelse med det støttede projekt. Det skal hermed endvidere analogt understreges, at det for så vidt angår udgifter til personale og rejser kræves i punkt 2 i bilag II til ovennævnte beslutning, at disse udgifter skal »have direkte tilknytning til gennemførelsen af foranstaltningerne« til gennemførelse af projektet.
- 381 Men der er intet sagen, der tyder på, at de i præmis 377 ovenfor omhandlede udgifter har haft nogen som helst forbindelse til gennemførelsen af Ricino-projektet. Kommissionen kunne derfor med rette konkludere, at opførelsen af ovennævnte udgifter på budgettet for dette projekt ikke var berettiget.
- 382 Det fremgår af ovenstående gennemgang, at Tecnagrinds argumentation om underkendelse af påstandene om uregelmæssigheder i tilknytning til Ricino-projektet må forkastes.
- 383 På baggrund af alle de ovenstående betragtninger kan anden del af andet anbringende ikke tiltrædes. Anbringendet må derfor forkastes i sin helhed.

III — Tredje anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

- 384 I forbindelse med det tredje anbringende hævder sagsøgerne, at de anfægtede beslutninger tilsidesætter retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

- 385 De gør gældende, at de har gennemført de foranstaltninger, der var fastsat i beslutningerne om tilkendelse af støtte, og har afholdt alle de fastsatte udgifter. De bekræfter, at de favorable evalueringer, som Kommissionen fremkom med i forbindelse med kontrollerne i juli 1993 og juli 1996 for så vidt angår Luffa-projektet, og som Revisionsretten fremkom med i forbindelse med sin kontrol i januar 1997 for så vidt angår Girasole-projektet, og udbetalingen af det fulde støttebeløb til Luffa- og Girasole-projekterne havde givet anledning til berettiget forventning hos støttemodtagerne om, at deres fremgangsmåder var regelmæssige. I sagerne T-141/99 og T-142/99 understreger Vela, at udbetalingen af anden rate af støtten og af restbeløbet i henhold til punkt 4, andet og tredje led, i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte vedrørende Luffa- og Girasole-projekterne forudsatte, at Kommissionen var overbevist om, at det pågældende projekt var blevet gennemført korrekt, og at de betingelser, navnlig finansielle, der var fastlagt i disse beslutninger, var blevet overholdt.
- 386 Sagsøgerne påstår ligeledes, at Kommissionen på det pågældende tidspunkt vidste eller med rimelighed burde have vidst, at støttemodtagerne havde udliciteret gennemførelsen af projekterne til tilknyttede selskaber. Kommissionen var endvidere bekendt med den medfinansieringsmetode, der var valgt i forbindelse med de pågældende projekter. Kommissionen havde skønnet, at såvel udliciteringen som den valgte medfinansieringsmetode var i overensstemmelse med betingelserne i beslutningerne om tilkendelse af støtte. Ved at foregive at opdage det, den altid har vidst eller burde have vidst, har Kommissionen overtrådt retssikkerhedsprincippet.
- 387 Hertil bemærkes, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning kan påberåbes af enhver erhvervsdrivende, som en institution har givet visse begrundede forhåbninger (Rettens dom i sagen Interhotel mod Kommissionen, nævnt i præmis 212 ovenfor, præmis 45, og af 29.9.1999, sag T-126/97 Sonasa mod Kommissionen, Sml. II, s. 2793, præmis 33).
- 388 Det fremgår imidlertid af fast praksis, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke kan påberåbes af en virksomhed, der har gjort sig skyldig i en åbenbar overtrædelse af gældende regler (Domstolens dom af 12.12.1985, sag 67/84, Sideradria mod Kommissionen, Sml. s. 3983, præmis 21,

dommen i sagen Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 130 ovenfor, præmis 76, og i sagen Sonasa mod Kommissionen, nævnt i præmis 387 ovenfor, præmis 34).

389 Men i dette tilfælde er det efter gennemgangen af det andet anbringende fastslået, at Vela, Sonda og Tecnagrind for så vidt angår Luffa-, Girasole-, Vetiver- og Ricino-projekterne har begået en række uregelmæssigheder i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88. De har ved hjælp af et fiktivt udliciteringssystem og falske faktureringer unddraget sig den forpligtelse til medfinansiering, som de var blevet pålagt i beslutningerne om tilkendelse af støtte, og har opført uberettigede eller ikke-støtteberettigede udgifter på budgettet for projekterne, hvilket udgør alvorlige overtrædelser af de pågældende betingelser for tilkendelse af finansiel støtte. Endvidere har Tecnagrind ikke i sag T-150/99 informeret Kommissionen korrekt i ansøgningen om støtte og i den endelige rapport om Vetiver-projektet, idet den forpligtelse til information og loyalitet, der påhviler ansøgere og modtagere af støtte, udgør et iboende element i EUGFL's støttesystem og er af afgørende betydning for, at det kan fungere korrekt. Selskabet har endvidere foretaget en større ændring af gennemførelsesbetingelserne for Vetiver-projektet uden at indhente Kommissionens forudgående tilladelse hertil og hermed overtrådt bestemmelserne i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende dette projekt.

390 Det følger heraf, at Vela, Sonda og Tecnagrind har gjort sig skyldige i åbenbare overtrædelser af gældende regler. Uden at det er nødvendigt at tage stilling til sagsøgernes argumenter vedrørende Kommissionens holdning i forbindelse med kontrollerne i juli og november 1997, må det følgelig konstateres, at disse ikke i denne sag med rette kan påberåbe sig princippet om beskyttelse af berettigede forventninger til støtte for en påstand om annullation af de anfægtede beslutninger.

391 Sagsøgerne kan heller ikke påberåbe sig hensynet til retssikkerheden til støtte for en påstand om annullation af den anfægtede beslutning. Det kan således ikke antages, at dette hensyn, som kræver, at retsreglerne skal være klare og præcise, og som skal sikre forudsigelighed i de situationer og retsforhold, der henhører

under fællesskabsretten (Domstolens dom af 15.2.1996, sag C-63/93, Duff m.fl., Sml. I, s. 569, præmis 20), er blevet tilsidesat i sagen, da de gældende retsfor skrifter foreskriver muligheden for, at Kommissionen i tilfælde af påviste uregelmæssigheder kan ophæve den finansielle støtte og kræve tilbagebetaling af de af EUGFL uberettiget udbetalte beløb (jf. dommen i sagen Interhotel mod Kommissionen, nævnt i præmis 212 ovenfor, præmis 61, og i sagen Sonasa mod Kommissionen, nævnt i præmis 387 ovenfor, præmis 47). Det skal herved understreges, at Velas, Sondas og Tecnagrinds opmærksomhed i punkt 10 i bilag II til beslutningerne om tilkendelse af støtte henledes på følgerne af en overtrædelse af de betingelser, der var fastlagt i disse beslutninger (jf. præmis 19, 32, 42 og 54 ovenfor).

392 På baggrund af ovenstående gennemgang må det tredje anbringende forkastes.

IV — Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

393 I forbindelse med det fjerde anbringende gør sagsøgerne gældende, at de anfægtede beslutninger tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

394 De fremfører, at en ophævelse af støtten er en overdreven sanktion, da de påståede uregelmæssigheder kun er af administrativ art og ikke skyldes svigagtige hensigter eller forsømmelighed. Endvidere er en sådan sanktion ikke berettiget i henhold til gældende regler, som kun giver Kommissionen tilladelse til at ophæve en finansiell støtte, hvis overtrædelsen er af en så alvorlig karakter, at det bringer gennemførelsen af projektet i fare eller indebærer en vigtig ændring, der berører projektets art eller selve dets eksistens. Men dette har ifølge sagsøgerne ikke været tilfældet i de pågældende sager, da gennemførelsen af projekterne er sket i fuld overensstemmelse med betingelserne i beslutningerne om tilkendelse af støtte og har medført resultater, der ligger over de oprindeligt forventede resultater, og Kommissionen er løbende blevet holdt informeret om de regnskabsmæssige og administrative retningslinjer, der blev valgt, navnlig med hensyn til medfinansiering, og har godkendt dem uden forbehold.

- 395 I sag T-141/99 tilføjer Vela, at der, såfremt uregelmæssighederne i tilknytning til fakturaerne fra Magenta Finance, Detentor og Cedarcliff bekræftes, ikke er grund til at ophæve støtten, men kun til at nedsætte den til forskellen mellem det udgiftsbeløb, der er tilskrevet projektet, og et beløb, der skal fastsættes under sagens behandling, i overensstemmelse med retspraksis, hvorefter sanktionerne skal tilpasses afhængigt af, om den konstaterede overtrædelse var hoved- eller biformålet (Domstolens dom af 24.9.1985, sag 181/84, Man (Sugar), Sml. s. 2889, og af 27.11.1986, sag 21/85, Maas, Sml. s. 3537). Denne retspraksis fremhæves ligeledes af Vela i sag T-142/99 og af Tecnagrind i sagerne T-150/99 og T-151/99.
- 396 Hertil bemærkes, at proportionalitetsprincippet ifølge fast retspraksis kræver, at fællesskabsinstitutionernes retsakter ikke går ud over, hvad der er egnet til og nødvendigt for at opfylde det tilsigtede mål (jf. navnlig Domstolens dom af 17.5.1984, sag 15/83, Denkavit Nederland, Sml. s. 2171, præmis 25, og Rettens dom af 19.6.1997, sag T-260/94, Air Inter mod Kommissionen, Sml. II, s. 997, præmis 144).
- 397 Ifølge fast praksis kan forpligtelser, hvis overholdelse er af fundamental betydning for en fællesskabsordnings rette funktion, pålægges en sanktion i form af fortabelse af en rettighed, som er indført i kraft af fællesskabsreglerne, f.eks. retten til støtte (Domstolens dom af 12.10.1995, sag C-104/94, Cereol Italia, Sml. I, s. 2983, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).
- 398 I nærværende sager må det understreges, at forordning nr. 2052/88 og forordning nr. 4253/88 og nr. 4256/88 om gennemførelsen af denne har til formål gennem EUGFL at fremme tilpasningen af landbrugsstrukturerne og udviklingen af landdistrikterne inden for rammerne af støtten til den økonomiske og sociale

samhørighed og i lyset af reformen af den fælles landbrugspolitik. I denne forbindelse har lovgiver, som det fremgår af 20. betragtning til forordning nr. 4253/88 og artikel 23 i samme forordning, ønsket at indføre en effektiv kontrolprocedure for at sikre, at støttemodtagerne overholder de betingelser, der blev opstillet ved tilkendelsen af støtte fra EUGFL, for at ovenstående mål realiseres på en korrekt måde.

399 Det skal ligeledes bemærkes, at Retten i sin dom i sagen *Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen*, der er nævnt i præmis 130 ovenfor (præmis 160), fastslog, at forpligtelsen til at overholde de finansielle betingelser, således som disse er angivet i beslutningen om tilkendelse af støtte, når henses til selve beskaffenheden af finansiell støtte fra Fællesskabet, i lighed med forpligtelsen til at gennemføre det pågældende projekt i praksis er udtryk for et af de afgørende tilsagn fra støttemodtagerens side, således at en sådan overholdelse er en forudsætning for fællesskabsstøtten.

400 Som allerede understreget (jf. præmis 322 ovenfor), er overholdelse af forpligtelsen for ansøgere til og modtagere af støtte til at sikre sig, at de forsyner Kommissionen med pålidelige oplysninger, som ikke fører til vildledning af denne, en afgørende forudsætning for en korrekt funktion af det kontrol- og bevissystem, der er indført for at kontrollere, at betingelserne for tilkendelse af støtten er opfyldt.

401 I dette tilfælde fremgår det dog af gennemgangen af det andet anbringende, at sagsøgerne har begået uregelmæssigheder med hensyn til medfinansieringen af projekterne og har opført uberettigede eller ikke-støtteberettigede udgifter på budgettet i forbindelse med dem. I sag T-150/99 har Tecnagrind endvidere givet Kommissionen forkerte oplysninger i ansøgningen om støtte og i den endelige rapport om Vetiver-projektet. Selskabet har endvidere foretaget en større ændring af gennemførelsesbetingelserne for Vetiver-projektet uden at indhente Kommis-

sionens forudgående tilladelse hertil og hermed overtrådt bestemmelserne i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende dette projekt. Sådanne handlinger, der langt fra udgør simple administrative uregelmæssigheder, som sagsøgerne hævder, er et udtryk for alvorlige overtrædelser af støttemodtagernes afgørende forpligtelser og kan medføre ophævelse af den pågældende støtte.

402 Stillet over for sådanne overtrædelser kunne Kommissionen med rimelighed anlægge det skøn, at enhver anden sanktion end en fuldstændig ophævelse af støtten og en tilbagesøgning af de beløb, som EUGFL har udbetalt, ville kunne opfattes som en opfordring til svig, idet støtteansøgere ville blive fristet til kunstigt at oppuste det udgiftsbeløb, der tilskrives projektet, for at unddrage sig forpligtelsen til medfinansiering og opnå den maksimale støtte fra EUGFL, der er fastsat i beslutningen om tilkendelse af støtte, eller til at give forkerte oplysninger eller skjule visse oplysninger for at opnå støtte eller for at kunne ansøge om en større støtte, hvilket der kun ville kunne gribes ind over for i form af en nedsættelse af støtten til det niveau, den burde have ligget på, når der tages hensyn til de udgifter, som støttemodtageren reelt har afholdt og/eller til nøjagtigheden af de oplysninger, som denne har givet Kommissionen (jf. herved dommen *Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen*, der er nævnt i præmis 130 ovenfor, præmis 163).

403 Det skal endvidere fastslås, at der i modsætning til, hvad sagsøgerne hævder, ikke foreligger noget element til støtte for den antagelse, at den i artikel 24 i forordning nr. 4253/88 omhandlede ophævelse af støtten og tilbagesøgning af de uretmæssigt udbetalte beløb er forbeholdt overtrædelser, der bringer gennemførelsen af det pågældende projekt i fare, eller som indebærer en betydelig ændring, der berører projektets art eller selve dets eksistens. På baggrund af præmis 398-400 ovenfor og i henhold til bestemmelserne i selve artikel 24, stk. 2, i ovennævnte forordning gælder disse foranstaltninger tværtimod for alle uregelmæssigheder, som f.eks. dem, som Kommissionen har konstateret i de anfægtede beslutninger.

- 404 På baggrund af ovenstående gennemgang fremgår det, at de påståede overtrædelser af proportionalitetsprincippet ikke er godtgjort. Det fjerde anbringende må derfor forkastes.

Undersøgelserforanstaltninger, som sagsøgerne har anmodet om

- 405 Sagsøgerne anmoder Retten om at beordre Kommissionen til at fremlægge en række dokumenter vedrørende de pågældende projekter.
- 406 De anmoder ligeledes om, at der foretages en teknisk og regnskabsmæssig ekspertundersøgelse med det formål dels at kontrollere, at de pågældende projekter er blevet gennemført korrekt, dels at fastslå, at støttemodtagerne har opfyldt deres forpligtelse til medfinansiering.
- 407 De anmoder ligeledes om, at en række personer (tjenestemænd i Kommissionen, der deltog i kontrollerne i juli 1993 og juli 1996 og i juli og november 1997, og personer, der har deltaget i gennemførelsen af projekterne) høres som vidner i en række præcise spørgsmål. For så vidt angår Luffa-projektet vedrører disse spørgsmål de positive konstateringer og vurderinger af den materielle gennemførelse af projektet, navnlig de ydelser, som angiveligt er leveret af Faretra, AITEC, Sonda og Magenta Finance, og den administrative og regnskabsmæssige forvaltning af projektet, som Kommissionens tjenestemænd foretog i forbindelse med kontrollerne i juli 1993 og juli 1996. Med hensyn til Girasole-projektet omhandler spørgsmålene de favorable evalueringer vedrørende den administrative og regnskabsmæssige forvaltning og resultaterne af projektet, som Revisionsrettens tjenestemand foretog under sin kontrol i januar 1997. Med hensyn til Vetiver-projektet omhandler spørgsmålene det opdyrkede areal, den mængde essens, der blev udvundet af vetiverbeplantningerne, gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i beslutningen om tilkendelse af støtte vedrørende dette projekt, og årsagerne til, at Tecnagrind valgte teknikken med

dyrkning i forsøgsgartnerier. Med hensyn til Ricino-projektet omhandler spørgsmålene de detaljerede forklaringer, som Tecnagrind i forbindelse med kontrollen i juli 1997 gav Kommissionens tjenestemænd vedrørende databasen på cd-rom for det pågældende projekt, og Kommissionens konstateringer i forbindelse med denne kontrol af omfanget af dyrkningen af ricin og den omhu, hvormed denne har fundet sted inden for rammerne af dette projekt.

408 Retten skal herved understrege, at det tilkommer den at vurdere, hvorvidt de undersøgelserforanstaltninger, der anmodes om, er nyttige og relevante, navnlig i tilknytning til sagens genstand (jf. Domstolens dom af 17.12.1998, sag C-185/95 P, Baustahlgewebe mod Kommissionen, Sml. I, s. 8417, præmis 70; jf. ligeledes dommen i sagen Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen, der er nævnt i præmis 130 ovenfor, præmis 47).

409 I denne sag konstaterer Retten for det første for så vidt angår fremlæggelse af dokumenter, at Kommissionen af egen drift havde vedlagt sine skrivelser visse af de dokumenter, som sagsøgerne omtaler. Kommissionen har endvidere som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, som Retten har truffet i henhold til procesreglementets artikel 64, stk. 2, fremlagt en række dokumenter for at lette bevisoptagelsen og vurdere, hvorvidt søgsmålene er begrundede. I øvrigt konkluderer Retten efter en gennemgang af de forskellige påstande om annullation, som sagsøgerne har nedlagt, at en fremlæggelse af de øvrige dokumenter, som disse har omtalt, på ingen måde er nødvendig for en løsning af tvisterne.

410 Hvad angår dernæst anmodningen om en ekspertundersøgelse med det formål at kontrollere, at den materielle gennemførelse af projekterne har været korrekt, bemærkes, at Kommissionens kritik ikke vedrører den materielle gennemførelse af projekterne, og om, at en ekspertundersøgelse, der påviser, at denne gennemførelse har været i overensstemmelse med forskrifterne i beslutningerne om tilkendelse af støtte, af de i præmis 201 ovenfor anførte årsager ikke kan ændre de påstande om uregelmæssigheder hovedsagelig af regnskabsmæssig og

finansiell art, der er indeholdt i de anfægtede beslutninger. Med hensyn til anmodningen om en regnskabsundersøgelse vil en sådan undersøgelse ikke kunne gendrive Kommissionens præcise og materielt underbyggede påstande om uregelmæssigheden af de udgifter, der specifikt er nævnt i de anfægtede beslutninger, påstande, hvis rigtighed ingen af de argumenter, som sagsøgerne har fremført både under den administrative procedure og i den verserende sag, har kunnet ændre.

- 411 Endelig hvad angår forslagene om høring af vidner konstaterer Retten, at visse af disse forslag om bevisførelse har til formål at påvise, at den materielle gennemførelse af de pågældende projekter har været korrekt. Men beviser med et sådant formål vil af de i præmis 201 ovenfor anførte årsager ikke kunne ændre de påstande om uregelmæssigheder, der er indeholdt i de anfægtede beslutninger. De øvrige vidneudsagn har til formål at understrege Kommissionens og Revisionsrettens favorable evalueringer af den regnskabsmæssige forvaltning forud for kontrollerne i juli og november 1997. Men sådanne elementer kan, selv hvis de bekræftes, under alle omstændigheder ikke ændre eksistensen af de uregelmæssigheder, der med rette er konstateret i de anfægtede beslutninger, og heller ikke føre til den konklusion, at det var forbudt Kommissionen at påvise disse uregelmæssigheder i forbindelse med ovennævnte kontroller.
- 412 På baggrund af alle de ovenstående betragtninger må annullationspåstandene forkastes i deres helhed.

Sagsomkostningerne

- 413 I medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgerne har tabt sagen og bør derfor tilpligtes at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i hver enkelt sag.

Jaeger

Lenaerts

Azizi

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. november 2002.

H. Jung

Justitssekretær

K. Lenaerts

Afdelingsformand